

"จงขึ้นชนอินดีเกิด"

ศึกษาพระธรรม ยอห์น

หนังสือสำหรับแจกฟรี!

ท่านเรียกชื่อแกะของท่าน และนำออกไป

ยอห์น 10:3ข

ทำไมพระกิตติคุณยอห์น จึงถูกเขียนขึ้นมา

พระเยซูได้ทรงกระทำหมายสำคัญอื่นๆ อีกหลายประการต่อหน้าสาวกเหล่านั้น ซึ่งไม่ได้บันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้ แต่การที่ได้บันทึกเหตุการณ์เหล่านั้นไว้ ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อแล้ว ท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์ ยอห์น 20: 30-31

ยอห์นเรียกตัวเองว่าเป็น “สาวกที่พระเยซูทรงรัก” เราไม่ได้คิดว่าพระเยซูจะทรงรักยอห์นมากกว่าสาวกคนอื่นๆ แต่คงเป็นเพราะยอห์นสามารถสัมผัสถึงความรักของพระเยซูที่มีต่อพวกเขาได้ดีกว่าคนอื่น ยอห์นเห็นคุณค่าความรักของพระเยซูยิ่งกว่าชีวิต เขาสามารถตอบสนองต่อการกิจและพระประสงค์ของพระคริสต์ที่มีต่อโลกนี้ได้อย่างรวดเร็ว

หลายปีหลังจากที่พระกิตติคุณมัทธิว, มาระโก และ ลูกาถูกเขียนขึ้น มีคำสอนผิดที่เผยแพร่ออกไปว่าพระเยซูทรงเป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาๆ คนหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นยอห์นจึงเขียนพระธรรมตอนนี้ขึ้นมาเพื่อแสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าที่มาปรากฏเป็นมนุษย์ มีการอัศจรรย์มากมายที่พระเยซูทรงกระทำ ยอห์นได้คัดเลือกและบันทึกไว้เพื่อเป็นหลักฐานพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นดังที่พระองค์ทรงประกาศว่าพระองค์เป็น เขาเรียกการอัศจรรย์เหล่านี้ว่า “หมายสำคัญ”

ยอห์นยังพิสูจน์ให้เห็นถึงสาเหตุที่ผู้นำศาสนาในสมัยนั้นเกลียดชังพระเยซูและจับพระองค์ไปตรึงที่กางเขน จุดประหลาดก็คือการที่พระเยซูประกาศตัวว่าเท่าเทียมกันกับพระเจ้า! ยอห์นแสดงให้เห็นถึงแผนการที่วางไว้สำหรับพระเยซูสู่การเป็น “ลูกแกะของพระเจ้า” ผู้ทรงแบกรับความบาปของโลกเอาไว้ พระเยซูทรงยอมสละตัวเองเพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของคนในโลก ซึ่งเป็นเครื่องบูชาเดียวที่พระเจ้าทรงยอมรับ

ยอห์นมีเป้าหมายเพื่อให้คนที่อ่านหนังสือพระกิตติคุณของเขา (“ข้าพเจ้าประเสริฐ”) เชื่อในพระเยซูและรับชีวิตนิรันดร์ และข้าพเจ้าก็อธิษฐานด้วยเช่นกันว่า คู่มือเพื่อศึกษาพระธรรมยอห์นเล่มนี้จะนำให้ท่านเชื่อพระเยซูและต้อนรับพระองค์เข้ามาในชีวิตของท่านในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูทรงเป็นชีวิตและพระองค์ทรงยอมสละชีวิตของพระองค์เองเพื่อให้ท่านมีชีวิตนิรันดร์ ในเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ท่านจะรอช้าอยู่ทำไม จงบอกกับพระองค์ว่าท่านขอยกเลิกวิถีชีวิตเก่าๆ ของท่าน และขอต้อนรับพระองค์เข้ามาในชีวิตของท่าน จงขอบพระคุณพระเยซูที่ทรงประทานชีวิตใหม่ให้แก่ท่าน ในแต่ละวันขอให้ท่านมีความสุขกับการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระองค์ แล้วขอให้ท่านแบ่งปันเรื่องราวอันอัศจรรย์ของพระเยซูกับคนอื่นๆ ด้วย เพราะพระองค์ทรงรักพวกเขาเหล่านั้นด้วยเหมือนกัน

วิกกี อาร์ เป็นสัน

จะศึกษาถ้อยคำของพระเจ้าได้อย่างไร

1. **อธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วย** ในการที่คุณจะศึกษา พระคัมภีร์ให้เข้าใจอย่างชัดเจน ได้นั้นคุณจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า ให้อธิษฐานตามข้อพระคัมภีร์ในสดุดี 119:18 ว่า “ขอทรงเปิดตาของข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะเห็นสิ่งมหัศจรรย์ทั้งหลายในบทบัญญัติของพระองค์”

2. **อ่านพระคัมภีร์อย่างช้าๆ** เมื่อใช้เวลาส่วนตัวเงียบๆ กับพระเจ้า ชิดเส้นใต้ตรงที่คุณรู้สึกประทับใจที่สุด จำไว้เสมอว่าพระเจ้าพูดกับคุณผ่านทางถ้อยคำของพระองค์

3. **ให้ตอบคำถามจากเรื่องราวที่คุณได้ศึกษาไปจากพระคัมภีร์ในตอนนั้นๆ**

4. **ตรวจคำตอบได้จากคำถามที่อยู่ในปกหลัง**

5. **ฝึกท่องจำข้อพระคัมภีร์** อ่านข้อพระคัมภีร์ที่ต้องการท่องจำ และอ่านออกเสียงหลายๆ ครั้งจนกว่าคุณสามารถท่องได้โดยไม่ต้องเปิดดู คุณอาจจะเขียนข้อพระคัมภีร์ที่ต้องการท่องจำลงบนแผ่นกระดาษเล็กๆ เพื่อที่คุณจะสามารถนำติดตัวไปได้ทุกที่ ทุกวันให้พูดออกเสียงหลายๆ ครั้ง จะทำให้คุณจำได้ง่ายขึ้น อาจจะท่องให้เพื่อนคุณฟัง เพราะถ้าคุณพูดผิดเพื่อนจะสามารถช่วยแก้ไขให้ได้ หรือเขียนข้อพระคัมภีร์นั้นโดยที่ไม่ต้องดู แล้วตรวจดูจากพระคัมภีร์ว่าถูกต้องหรือไม่ ถึงแม้ว่าคุณจะจำได้แล้วก็ตาม ให้ทบทวนข้อนั้นอาทิตย์ละหนึ่งครั้งจนครบเจ็ดครั้งเป็นอย่างน้อย และหลังจากนั้นอาจจะเดือนละครั้ง ขณะที่คุณกำลังสะสม “คลังทรัพย์อันดี” เก็บไว้ในใจ คำพูดของคุณ แล้วการกระทำของคุณจะเปลี่ยนไป ให้เลือกข้อพระคัมภีร์ข้ออื่นๆ อีกโดยใช้วิธีเช่นเดียวกัน

6. **ให้คิดถึงถ้อยคำพระเจ้าที่คุณได้อ่าน, ศึกษา และ**

ท่องจำ พระเจ้ามีคำสัญญาเป็นพิเศษไว้สำหรับผู้ที่ใคร่ครวญ

ถ้อยคำของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน

อย่าให้หนังสือธรรมบัญญัตินี้ห่างจากปากของเจ้าจงใคร่ครวญทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเจ้าจะปฏิบัติตามทุกสิ่งที่เขียนไว้อย่างเคร่งครัดแล้วเจ้าจะประสบความสำเร็จและความเจริญรุ่งเรือง

โยชูวา 1:8

แต่พวกเขาปิตินดีในบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าและใคร่ครวญ บทบัญญัติ นั้นทั้งกลางวันและกลางคืน พวกเขาเป็นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารน้ำซึ่ง ออกผลตามฤดูกาลและใบก็ไม่เหี่ยวแห้ง

สดุดี 1:2-3

7. นำสิ่งที่พระเจ้าพูดไว้ไปกระทำตาม ยากอบ 1:22 บอกเราว่า “อย่าฟังแต่พระ วอนะซึ่งเป็นการหลอกตัวเอง แต่จงปฏิบัติตามพระวอนะนั้น” พระเยซูเปรียบเทียบกับคนที่ได้ ฟังถ้อยคำของพระองค์แล้วไม่ได้กระทำตามว่าเป็นคนโง่งซึ่งเปรียบเสมือนผู้ที่สร้างบ้านของ เขาไว้บนพื้นทราย เมื่อลมพัดมาและฝนตกและเกิดน้ำท่วมขึ้น บ้านหลังนั้นก็พังทลายลง มา แต่ผู้ชายหรือผู้หญิง, เด็กชายหรือเด็กหญิงคนใดที่ได้ยินถ้อยคำขององค์และนำไปกระทำ ตามเปรียบเสมือนคนมีปัญญาซึ่งเป็นผู้ที่สร้างบ้านของเขาไว้บนศิลา เมื่อมีลมพายุพัดมาและ ฝนตกหนักและเกิดน้ำท่วม บ้านของเขาจะยืนหยัดอยู่ได้เพราะเขาได้สร้างบ้านไว้บนศิลา เฉพาะเมื่อเราทำตามที่เราได้บอกไว้เท่านั้นที่จะทำให้เราเติบโตขึ้นในชีวิตฝ่ายวิญญาณ และได้รู้จักพระเจ้าดีขึ้นกว่าเดิม ให้เขียนสิ่งที่คุณวางแผนไว้ว่าจะทำ และจงกระทำตามนั้น พระเจ้าจะอยู่กับคุณ และพระองค์จะช่วยคุณอย่างแน่นอน

8. แบ่งปันถ้อยคำของพระเจ้าต่อผู้อื่น คุณอาจจะแบ่งปันสิ่งที่คุณได้เรียนรู้กับคนใน ครอบครัวของคุณก็ได้ เฉลยธรรมบัญญัติ 6:7 “จงพรา่ำสอนบทบัญญัติเหล่านี้แก่บุตรหลาน ของท่าน จงพูดถึงบทบัญญัติเหล่านี้ขณะอยู่ที่บ้าน ขณะเดินทางไปตามทาง ขณะที่นั่งนอนลงหรือ ลุกขึ้น”

บทที่ 1 รู้จักพระเยซูคริสต์

ยอห์น 1:1-18

“ในปฐมกาลพระวาทะดำรงอยู่ และพระวาทะทรงสถิตอยู่กับพระเจ้า และพระวาทะทรงเป็นพระเจ้า ในปฐมกาลพระองค์ทรงดำรงอยู่กับพระเจ้า พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมาโดยพระวาทะ ในบรรดาสิ่งที่เป็นมานั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ได้เป็นมานานอกเหนือพระวาทะ พระองค์ทรงเป็นแหล่งชีวิต และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์ ความสว่างส่องเข้ามาในความมืด และความมืดหาได้ชนะความสว่างไม่ มีชายคนหนึ่งซึ่งพระเจ้าทรงใช้มาชื่อ ยอห์น ท่านมาเพื่อเป็นสักขีพยาน เพื่อเป็นพยานให้แก่ความสว่างนั้น เพื่อคนทั้งปวงจะได้มีความเชื่อเพราะท่าน ท่านไม่ใช่ความสว่างนั้น แต่ท่านมาเพื่อเป็นพยานให้แก่ความสว่างนั้น ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงนั้นได้ แม้ขณะนั้นกำลังเข้ามาในโลก “พระองค์ทรงอยู่ในโลก ซึ่งพระเจ้า

ทรงสร้างขึ้นมาจากพระองค์ แต่โลกหาได้รู้จักพระองค์ไม่ “พระองค์ได้เสด็จมาในบ้านเมืองของพระองค์ และชาวบ้านชาวเมืองของพระองค์ไม่ได้อันรับพระองค์ “แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ทรงประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า “ซึ่งในฐานะนั้นเป็นผู้ที่มีได้เกิดจากเลือดเนื้อ หรือจาก หรือความประสงค์ของมนุษย์ แต่เกิดจากพระเจ้า “พระวาทะได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง เราทั้งหลายได้เห็นพระสิริของพระองค์ ก็พระสิริอันสมกับพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา “ยอห์นได้เป็นพยานให้แก่พระองค์ และร้องประกาศว่า “นี่แหละคือพระองค์ผู้ที่ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงว่า พระองค์ผู้เสด็จมาภายหลังข้าพเจ้าทรงเป็นใหญ่กว่าข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนข้าพเจ้า” “และเราทั้งหลายได้รับจากความบริบูรณ์ของพระองค์ เป็นพระคุณซ้อนพระคุณ “เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงประทานธรรมบัญญัตินั้นทางโมเสส ส่วนพระคุณและความจริงมาจากพระเยซูคริสต์ “ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย พระบุตรองค์เดียวผู้ทรงสถิตอยู่ในพระทรงของพระบิดา พระองค์ได้ทรงสำแดงพระเจ้าแล้ว

อ่านเนื้อเรื่องในข้อพระคัมภีร์อีกครั้ง

1. ใครคือ “พระวาตะ”? _____ (ข้อ 1)
2. “พระวาตะ” ทรงอยู่ที่ไหน? _____ (1)
3. มีสิ่งใดอยู่ใน “พระวาตะ”? _____ (4)
4. ความสว่างส่องเข้าไปที่ไหน? ใน _____ (5)
5. ใครเป็นพยานถึงความสว่างที่พระเจ้าทรงส่งมา? ชายคนหนึ่งชื่อว่า _____ (6)
(ยอห์นคนนี้คือ ยอห์นที่ให้บังเกิดมา ไม่ใช่ยอห์นที่เขียนพระกิตติคุณนี้)
6. ใครที่ไม่ต้อนรับพระเยซู? ชาวบ้านชาวเมืองของ _____ (11)

(ในฐานะที่เป็นชนชาติหนึ่ง อิสราเอลเป็นคนที่พระเจ้าทรงเลือกสรร แต่พวกเขากลับไม่ยอมรับพระคริสต์)

7. สิทธิอันใดที่ถูกประทานให้แก่คนที่ต้อนรับพระเยซู? สิทธิในการเป็น _____ (12)
8. คนที่เกิดจากพระเจ้า “ก็ไม่ได้เกิดจาก _____ หรือความประสงค์ของ _____ แต่เกิดจาก _____” (เมื่อคนๆ หนึ่งมาเป็นบุตรของพระเจ้า นั่นเป็นการอัศจรรย์ที่พระเจ้าทรงกระทำด้วยพระองค์เอง ไม่ใช่เพราะคนๆ นั้นถือกำเนิดในครอบครัวคริสเตียนหรือเป็นไปตามความต้องการของเขาเอง และไม่ใช่เพราะความต้องการของคนอื่นที่จะทำให้เขาบังเกิดใหม่ การบังเกิดใหม่เป็นการทำงานของพระเจ้า)
9. “พระวาตะ” ทรงกระทำสิ่งใดบ้าง? _____ (14)
10. “พระวาตะ” ทรงประทับหรือดำเนินอยู่ที่ไหน? _____ (14)
11. สองสิ่งที่เราได้รับเมื่อเรามีพระคริสต์คืออะไร? และเราทั้งหลายได้รับจาก _____ ของพระองค์ เป็น _____ (พระพรที่ได้รับแล้วก็ได้รับอีก - ผู้แปล) (16)
12. เพราะไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย ดังนั้น ใครคือคนที่มาเพื่อสำแดงพระเจ้าให้แก่เรา? _____ (18)

(พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า พระองค์ทรงสามารถดำเนินอยู่ในโลกและประทับอยู่กับพระบิดาได้ในเวลาเดียวกันซึ่งที่นั่นเป็นสถานที่ที่พระองค์ทรงดำรงอยู่มาตั้งแต่ นิรันดร์กาล ลูกจากข้อ 18 และข้อ 1)

ข. เขียนและท่องจำข้อพระคัมภีร์ ยอห์น 1:2

พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า - ทรงสวมสภาพมนุษย์

ก่อนที่จะเรจะต้อนรับพระเยซูและเชื่อในพระนามของพระองค์ เราจำเป็นต้องรู้ก่อนว่า พระองค์เป็นผู้ใด ในข้อ 18 บอกว่า พระเยซูมาเพื่อสำแดงพระเจ้าให้แก่เรา เนื่องจากไม่มีใครสามารถเข้าใจพระเจ้าจนสามารถเห็นพระองค์อย่างเต็มไปพลัยได้ พระสิริของพระเจ้าสว่างเกินกว่าที่เราจะมองดูได้และความบริสุทธิ์ของพระองค์ก็มีมากจนเราไม่อาจเข้าใจ

เพราะมนุษย์เต็มไปด้วยความบาปและมีชีวิตอยู่ในความมืดฝ่ายวิญญาณ ความมืดเป็นส่วนหนึ่งของโลกนี้ที่ละทิ้งพระเจ้าและดำเนินชีวิตโดยไม่มีพระองค์ แต่ในข้อ 5 บอกเราว่า ความมืดไม่สามารถเอาชนะความสว่างได้

พระคัมภีร์บอกว่า *พระเจ้าทรงเป็นความสว่าง และความมืดในพระองค์ไม่มีเลย (ยอห์น 1:5)* พระเยซูในฐานะที่ทรงเป็นพระเจ้านั้นทรงถูกเรียกว่าเป็น “ความสว่างแท้” (ข้อ 9) โดยความสว่างแท้ทำให้มนุษย์มองเห็นตัวตนจริงของเขา คือ การเป็นคนบาป โดยความสว่างนี้เองที่ทำให้เขาสามารถเห็นพระเจ้าอย่างที่เราเองก็ทรงเป็นและสามารถเห็นสภาพแท้จริงที่เขาสมควรจะเป็นด้วย

ช่างน่าอัศจรรย์เพียงไรที่ความสว่างแท้ (พระเยซู) ได้ส่องเข้าไปในความมืดเพื่อสำแดงพระเจ้าให้แก่เรา! เหมือนกับที่เด็กผู้หญิงคนหนึ่งพูดไว้ว่า “พระเยซูทรงเป็นภาพสะท้อนที่ทำให้เรามองเห็นพระเจ้าได้ดีที่สุด” พระเยซูทรงเป็นภาพสะท้อนของพระเจ้าที่ทำให้มนุษย์สามารถมองเห็นและสัมผัสพระองค์ได้จริงๆ

พระเยซูทรงดำเนินอยู่ท่ามกลางมนุษย์ คำว่า “อยู่ท่ามกลาง” ในข้อ 14 มีความหมายตามตัวอักษรตามพระคัมภีร์ว่า “พลับพลา” (ที่อาศัย - ผู้แปล) พระเยซูทรงเป็นพลับพลาที่อยู่ท่ามกลางเรา ในสมัยพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม พลับพลา คือ เต็นท์ซึ่งเป็นสถานนมัสการที่ถูกออกแบบโดยพระเจ้าให้สามารถเคลื่อนย้ายได้ เมื่อชาวอิสราเอลต้องเดินทางอพยพไปตามสถานที่ต่างๆ ในช่วงยุคแรกของประวัติศาสตร์ พลับพลา ซึ่งต่อมาก็คือพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็ม เป็นสถานที่ที่พระเจ้าทรงประทับอยู่ท่ามกลางชนผู้เลือกสรรของพระองค์ ต่อมาเมื่อประชาชนอิสราเอลทำบาป ทำให้พระสิริแห่งการทรงสถิตของพระเจ้าพรากไปจากพระวิหาร แต่บัดนี้โดยผ่านทางพระเยซู พระเจ้าทรงนำ “พลับพลา” ของพระองค์กลับคืนมาอยู่ท่ามกลางประ

ชากรของพระองค์อีกครั้ง แต่มันเป็นเรื่องน่าเศร้าเพราะผู้คนมากมายกลับไม่คิดถึงพระองค์สำหรับคนที่ปวงที่เชื่อในพระเจ้าจริงๆก็จะได้เห็นพระสิริของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ (ข้อ 14) เมื่อพระองค์เสด็จมา

พระเยซูทรงเป็นพระวาตะของพระเจ้า

พระคัมภีร์บอกว่า พระวณะของพระองค์เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์และเป็นความสว่างแก่มรรคาของข้าพระองค์ (สดุดี 119:105) อีกชื่อหนึ่งของพระเยซูคือ “พระวาตะของพระเจ้า” (เทียบข้อ 1 กับ ข้อ 14) พระคัมภีร์เป็นพระวณะของพระเจ้าที่ถูกบันทึกไว้ และพระเยซูทรงเป็นพระวาตะอันมีชีวิตของพระเจ้า (หมายเหตุ คำว่า พระวาตะ และ พระวณะในภาษาไทยเป็นคำเดียวกันในภาษาอังกฤษ -ผู้แปล) เพราะพระเจ้าทรงเปิดเผยเกี่ยวกับพระองค์เองโดยผ่านทางพระเยซู

ในโบราณกาลพระเจ้าได้ตรัสด้วยวิธีต่างๆมากมายแก่บรรพบุรุษของเราทางพวกผู้เผยพระวณะ แต่ในวาระสุดท้ายนี้พระองค์ได้ตรัสแก่เราทั้งหลายทางพระบุตร (ฮีบรู 1:1,2ก)

พระเยซูทรงเป็นแหล่งชีวิต

ท่านเคยรู้สึกแปลกใจบ้างไหมว่า ทำไมเมื่อเราต้อนรับพระเยซูเข้ามาในหัวใจของเราแล้ว เราจึงกลายเป็นลูกของพระเจ้า? นั่นเป็นเพราะว่า พระองค์ทรงเป็นแหล่งชีวิต (ข้อ 4)

ตั้งแต่เวลาเริ่มต้นเราเห็นแล้วว่าพระเยซูทรงกระทำให้อุทิศสิ่งมีชีวิต (ข้อ 3 และ 10) สรรพลิ่งทั้งสิ้นถูกสร้างขึ้น โดยพระองค์และเพื่อพระองค์ พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นระเบียบอยู่ใต้... องค์ (โคโลสี 1:16, 17) พระเยซูในฐานะที่ทรงเป็นพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นแหล่งชีวิต และทรงเป็นผู้คงชีวิตทั้งหมดไว้ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานชีวิตและลมหายใจ... ด้วยว่า “เรามีชีวิต และไหวตัว และเป็นอยู่ในพระองค์” (กิจการ 25ข, 28ก)

เช่นเดียวกันกับที่พระเจ้าทรงระบายลมปราณเพื่อให้ชีวิตฝ่ายร่างกายกับมนุษย์ในวันแห่งการทรงสร้างนั้น พระเยซูทรงได้รับฤทธิ์เดชเพื่อจะมีอำนาจเหนือร่างกายและนั่นจึงทำให้

พระองค์ทรงสามารถประทานชีวิต (ฝ่ายวิญญาณ) นีรันคร์ให้แก่ทุกคนที่เข้ามาหาพระองค์ได้ (ยอห์น 17:2) **ผู้ที่มิพระบุตรก็มีชีวิต ผู้ที่ไม่มีพระบุตรก็ไม่มีชีวิต (1 ยอห์น 5:12)**

ท่านได้รับชีวิตใหม่ซึ่งเป็นชีวิตฝ่ายวิญญาณ โดยการต้อนรับพระเยซูและเชื่อวางใจในพระนามของพระองค์อย่างสุดใจของท่านแล้วหรือยัง? ถ้าหากท่านได้รับแล้ว ท่านก็เป็นบุตรของพระเจ้า บังเกิดจากพระเจ้า และท่านเป็นเจ้าของชีวิตนิรันคร์ที่ทรงประทานให้แก่ท่านแล้ว เมื่อท่านดำเนินชีวิตอยู่ในความสว่างของพระองค์และมีประสบการณ์ถึงชีวิตของพระองค์ที่เคลื่อนไหวอยู่ในท่านอย่างเต็มที่แล้ว ท่านก็จะได้รับพระคุณซ้อนพระคุณ (ภาษาอังกฤษใช้คำว่า พระพร หมายถึง ได้รับแล้วก็ได้รับอีก-ผู้แปล) (ข้อ 16) แต่ถ้าท่านยังไม่เคยต้อนรับพระองค์ จะดีกว่าไหม ถ้าหากท่านจะอธิษฐานต้อนรับพระองค์เข้ามาในชีวิตและขอให้พระองค์ประทานชีวิตใหม่แก่ท่านในเวลานี้ เพราะพระองค์ทรงเป็นเจ้าของชีวิตนิรันคร์อย่างแท้จริง

ท่านเคยเปิดประตูใจต้อนรับผู้ที่ขึ้นเคาะอยู่ที่นั่นแล้วหรือยัง? พระเยซูทรงยืนอยู่ที่ด้านหน้าประตูแห่งหัวใจของท่าน และพระองค์ทรงเคาะเรียกให้ท่านเปิดเพื่อต้อนรับพระองค์ พระองค์สัญญาว่า **ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้น (วิวรณ์ 3:20)**

บทที่ 2 ยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้เตรียมหนทางให้แก่พระเยซู

ยอห์น 1:19:34

¹⁹ นี่เป็นคำพยานของยอห์น ก็เมื่อพวกยิวส่งพวกบารัตและพวกเลวีจากกรุงเยรูซาเล็มไปถามท่านว่า “ท่านคือผู้ใด?” ท่านได้ยอมรับ ท่านมิได้ปฏิเสธ ก็ได้ยอมรับว่า “ข้าพเจ้าไม่ใช่พระคริสต์” ²¹ เขาทั้งหลายจึงถามว่า “ถ้าเช่นนั้นท่านเป็นใครเล่า ท่านเป็นเอลียาห์หรือ?” ท่านตอบว่า “ข้าพเจ้าไม่ใช่เอลียาห์” “ท่านเป็นผู้เผยพระวจนะนั้นหรือ?” และท่านตอบว่า “มิได้” ²² คนเหล่านั้นจึงถามว่า “ท่านเป็นใคร ขอให้เรา

ได้รับคำตอบเพื่อจะได้ไปบอกผู้ที่ใช้รามา
ท่านกล่าวว่าท่านเป็นใคร” ²³ท่านตอบว่า
“เราเป็นเสียงของผู้ที่ร้องประกาศในถิ่น
ทุรกันดารว่า ‘องค์กระทำการรกรากขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้าของให้ตรงไป’ ตามที่อิสยาห์ผู้เผยพระ
วจนะได้กล่าวไว้” ²⁴ฝ่ายผู้ที่พวกฟาริสีส่งไป
นั้น ²⁵เขาเหล่านั้นก็ได้อามท่านว่า “ถ้าท่าน
ไม่ใช่พระคริสต์ หรือเอลียาห์ หรือผู้เผย
พระวจนะนั้นแล้ว ทำไมท่านจึงทำพิธีบัพติศ
มา (พิธีชำระที่ใช้น้ำเป็นสัญลักษณ์ ถึงถึง
การที่พระเจ้าทรงให้อภัยคนบาป)” ²⁶ยอห์นได้
ตอบเขาเหล่านั้นว่า “ข้าพเจ้าให้บัพติศมา
ด้วยน้ำ แต่มีพระองค์หนึ่งซึ่งประทับอยู่ใน
หมู่พวกท่านนั้น ท่านไม่รู้จัก ²⁷พระองค์นั้น
แหละมาภายหลังข้าพเจ้า แม้สายวิคดลอง

พระบาทของพระองค์ ข้าพเจ้าก็ไม่บังควรที่
จะแก้” ²⁸เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่หมู่บ้านเบธานี
ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างตะวันออก อันเป็นที่
ซึ่งยอห์นกำลังให้บัพติศมาอยู่ ²⁹วันรุ่งขึ้น
ยอห์นเห็นพระเยซูกำลังเสด็จมาทางท่าน
ท่านจึงกล่าวว่า “องค์พระเมษโปดก(คำศัพท์
แปลว่า ลูกแกะ) ของพระเจ้า ผู้ทรงรับ
ความผิดบาปของโลกไปเสีย” ³⁰พระองค์นี้
แหละที่ข้าพเจ้าได้กล่าวว่า ‘ภายหลังข้าพเจ้า
จะมีผู้หนึ่งเสด็จมาเป็นใหญ่กว่าข้าพเจ้า
เพราะว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนข้าพเจ้า’” ³¹
ข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้รู้จักพระองค์ แต่เพื่อให้
พระองค์ทรงเป็นที่ประจักษ์แก่พวกอิสราเอล
ข้าพเจ้าจึงได้มาให้บัพติศมาด้วยน้ำ” ³²และ
ยอห์นกล่าวเป็นพยานว่า “ข้าพเจ้าเห็นพระ
วิญญาณเหมือนดังนกพิราบ เสด็จลงมาจาก
สวรรค์และทรงสถิตบนพระองค์” ³³ข้าพเจ้าเอง
ไม่รู้จักพระองค์ แต่พระองค์ทรงใช้ให้
ข้าพเจ้าให้บัพติศมาด้วยน้ำ ได้ตรัสกับ
ข้าพเจ้าว่า ‘เมื่อเจ้าเห็นพระวิญญาณเสด็จลง
มาสถิตอยู่บนผู้ใด ผู้นั้นแหละเป็นผู้ให้บัพติศ
มาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’” ³⁴และข้าพเจ้าก็
ได้เห็นแล้วและได้เป็นพยานว่า พระองค์นี้
แหละเป็นพระบุตรของพระเจ้า”

แบบฝึกหัด

จงเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. ยอห์นผู้ให้บัพติศมาบอกว่าเขาเป็น _____ ของผู้ที่ร้องประกาศใน _____ (23)
2. ยอห์นผู้ให้บัพติศมาอ้างถึงผู้เผยพระวจนะอิสยาห์โดยกล่าวว่า “จงกระทำ _____ ขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ _____ (23)
3. ยอห์นพูดว่า พระเยซูจะเสด็จมา _____ เขา และพระองค์ทรง _____ เขา (27,30)
(สิ่งนี้หมายความว่า ยอห์นผู้ให้บัพติศมานั้นมาเพื่อจัดเตรียมทางให้แก่พระเยซู พระเยซูจึงเป็นผู้ที่สำคัญที่สุด ยอห์นบอกว่าเขาไม่สมควรแม้แต่จะแก้สายรัดฉลองพระบาท (เชือกผูกรองเท้า) ของพระเยซู ยอห์นรู้ว่าพระเยซูทรงยิ่งใหญ่เพียงไร)
4. เมื่อยอห์นพูดถึงพระเยซูท่ามกลางผู้คนนั้น เขาพูดว่าพระองค์ทรงเป็น _____ ของ _____ เพราะพระเยซูทรงแบกรับ _____ ของ _____ ไปเสีย (29)
5. ยอห์นมาเพื่อให้บัพติศมาด้วยน้ำแก่ผู้คนเพื่อพระเยซูจะได้เป็นที่ “ประจักษ์” แก่ _____ (31)
6. ยอห์นรู้ว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า (พระเจ้าผู้ทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์) เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จลงมาจากสวรรค์เหมือนดั่ง _____ และทรงสถิตอยู่เหนือพระเยซู (32) นี่เป็นหมายสำคัญว่าพระเยซูทรงรับบัพติศมาด้วย _____ และ _____ (33)

จัดเตรียมมรรคาเพื่อพระเยซู

เป็นเวลาถึง 400 ปีที่ชนผู้เลือกสรรของพระเจ้า คือ อิสราเอล ต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่มีผู้เผยพระวจนะคอยสื่อสารถ้อยคำจากพระเจ้าให้แก่พวกเขา พวกเขามีแต่พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมที่บอกพวกเขาถึงกฎและพระสัญญาของพระเจ้า พวกเขารู้ว่าสักวันหนึ่งพระเมสสิยาห์ พระผู้ไถ่ที่ได้รับการเจิมจากพระเจ้าจะเสด็จมาเพื่อปกครองอิสราเอล ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์บอก

ว่า พระองค์จะมาบังเกิดโดยหญิงพรหมจารี (อิสยาห์ 7:14) และท่านอธิบายถึงพระองค์ว่าเป็น “องค์อิมมานูเอล” (อิสยาห์ 7:14) หมายถึง “พระเจ้าทรงอยู่กับเรา” มีคำพยากรณ์ล่วงหน้าว่า พระองค์จะมาบังเกิดที่เมืองเบธเลเฮมและจะทรงปกครองอิสราเอล (มีคาห์ 5:2)

ท่านคิดว่าผู้คนจะประหลาดใจและดีใจที่ได้ยินข้อนี้ผู้ให้บังเกิดมาเทศนาบอกพวกเขาให้เตรียมพร้อมสำหรับพระองค์ผู้กำลังเสด็จมาหรือไม่? แล้วผู้คนจะเตรียมพร้อมได้อย่างไร? มัทธิวบอกว่าข้อนี้เทศนาต่อผู้คนว่า **“จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว”** (มัทธิว 3:2) มีผู้คนมากมายที่รับบังเกิดมานี้มาจากข้อนี้ที่แม่น้ำจอร์แดนและ”สารภาพความบาปของพวกเขา” ท่านเห็นไหมว่า ก่อนที่หัวใจของพวกเขาจะพร้อมรับพระเยซู พวกเขาต้องเต็มใจหันกลับจากความบาปเสียก่อน (กลับใจ) เมื่อท่านและข้าพเจ้าเต็มใจหันกลับจากความบาป , ทำทีและความคิด, การกระทำที่ผิดของเรารั้งต่อพระเจ้าและต่อมนุษย์แล้ว เราก็พร้อมที่จะยอมรับพระเยซูในฐานะที่ทรงเป็น “ทางหลวง” ไปสู่พระเจ้าและเราสามารถต้อนรับพระองค์ในฐานะที่ทรงเป็นกษัตริย์ผู้ครอบครองชีวิตของเราได้ การบังเกิดมานี้ในน้ำของข้อนี้แสดงให้เห็นถึงการชำระล้างความบาป พระเยซูทรงให้บังเกิดมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเผาผลาญความบาปด้วยไฟ (มัทธิว 3:11,12) และเพื่อประทานชีวิตใหม่อันเป็นชีวิตแห่งความชอบธรรมให้แก่เรา (ชีวิตของพระคริสต์ที่อยู่ภายในเรา) แล้วท่านเคยสารภาพความบาปของท่านต่อพระเจ้าแล้วหรือยัง?

พระเยซู ลูกแกะของพระเจ้า

คนอิสราเอลรู้ถึงความสำคัญของลูกแกะของพระเจ้าต่อพวกเขา ก่อนปี คริสตศักราช เมื่อชาวอิสราเอลยังคงเป็นทาสอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ พระเจ้าทรงทำงานในใจของกษัตริย์ฟาโรห์เพื่อให้ปลดปล่อยชนชาติอิสราเอลให้เป็นอิสระ ก่อนที่ฟาโรห์จะยอมปล่อยชนชาติของพระองค์ นับ 2 ล้านคนไป พระเจ้าต้องทำให้เกิดการทำลายและโรครະบาดถึงสิบประการ การทำลายประการสุดท้ายที่รุนแรงที่สุดซึ่งทำให้ฟาโรห์ยอมต่อพระเจ้าคือ การที่พระเจ้าอนุญาตให้ทูตแห่งความตายเข้ามาในแผ่นดินอียิปต์และนำบุตรหัวปีของพวกเขาทั้งหมดมาในคืนเดียว

แต่ในการทำเช่นนั้นก็มีทางออกที่จะช่วยให้รอดพ้นได้ ทุกๆบ้านที่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าก็จะมีชีวิตรอด พระเจ้าสั่งให้พวกเขาเอาเลือดของลูกแกะป้ายไว้ที่วงกบประตูหน้าบ้าน เมื่อทูตของพระเจ้าผ่านมาและเห็นเลือดนั้นก็จะไม่เข้าไปฆ่าเด็กที่อยู่ในบ้าน แต่จะผ่านบ้านนั้นไป ช่างเป็นแผนการอันยอดเยี่ยมสักเพียงใด!

หลังจากเหตุการณ์นั้นทุกๆปีชาวอิสราเอลก็จะมีเทศกาลปัสกาเพื่อระลึกถึงการละเว้นการพิพากษาของพระเจ้าเนื่องจากเลือดของลูกแกะที่ป้ายไว้ที่วงกบประตูหน้าบ้าน (เรื่องนี้นับถึกไว้ในพระธรรมอพยพ 12:1-42)

นี่เป็นการแนะนำพระเยซูให้โลกรู้จักได้อย่างอัศจรรย์จริงๆ ในฐานะที่ทรงเป็น “ลูกแกะของพระเจ้า!” พระองค์เป็นลูกแกะที่จะต้องถูกนำไปฆ่า ทรงเป็นลูกแกะที่สมบูรณ์ไร้คำหนิและปราศจากบาป ด้วยเหตุนี้จึงทำให้พระโลหิตของพระองค์ที่หลั่งออกสามารถชำระล้างบาปของเรา ทำให้เราได้รับการละเว้นจากการพิพากษาของพระเจ้าสำหรับความบาปของเราเอง! **ฮีบรู 9:22** บอกกับเราไว้ว่า **ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้วก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย** และใน **เลวีนิติ 17:11** บอกว่า **เราได้นำเลือดแกะเจ้านเพื่อใช้บนแท่น เพื่อจะทำการลบมลทินบาปแห่งวิญญาณจิตของเจ้า** บรรดาแกะทั้งหลายที่ถูกฆ่าเพื่อเป็นเครื่องบูชาลบมลทินบาปนั้นล้วนเล็งถึงพระเยซูผู้เสด็จมาเป็น “ลูกแกะของพระเจ้า” ผู้หลังโลหิตของพระองค์เพื่อทุกคนที่ยอมรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด พวกเขาจะมีพระโลหิตของพระองค์ป้ายอยู่ที่วงกบแห่งประตูใจของพวกเขา **เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเราและวางใจในพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์ และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว (ยอห์น 5:24)**

ใน **อิสยาห์ 53:7** ซึ่งประเด็นว่าพระองค์ทรง เหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า พระเยซูทรงมาตายเพื่อความบาปของคนในโลกนี้ ดังนั้นท่านจึงควรกล่าวคำขอบพระคุณพระองค์สำหรับการเป็นลูกแกะของพระเจ้า ผู้ทรงหลังโลหิตออกเพื่อชำระล้างความบาปของท่าน เมื่อพระเจ้าทรง

มองเห็นพระโลหิต พระองค์ก็มองไม่เห็นความบาปของท่านอีกต่อไป พระองค์ทรงมองเห็นแต่เครื่องบูชาอันสมบูรณ์ คือพระคริสต์ผู้ทรงแบกรับความบาปของท่านไว้ที่พระองค์เองและทรงรับการพิพากษาแทนเรา สรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้า!

ท่านหลุดพ้นจากบาปที่เป็นภาระหนักของท่านแล้วหรือยัง?
มีฤทธิ์อำนาจอยู่ในพระโลหิต อยู่ในพระโลหิตของพระเยซู
ท่านสามารถเอาชนะความชั่วได้ไหม?
มีฤทธิ์อำนาจยิ่งใหญ่และอัครธรรมอยู่ในพระโลหิตของพระเยซู

บทที่ 3 การได้รู้จักพระเยซู

ยอห์น 1:35-49

³⁵รุ่งขึ้นอีกวันหนึ่งยอห์นกำลังยืนอยู่กับสาวกของท่านสองคน ³⁶และท่านมองดูพระเยซู ขณะที่พระองค์ทรงดำเนินและกล่าวว่า “จงดูพระเมสสิยาห์ของพระเจ้า” ³⁷สาวกสองคนนั้นได้ยินท่านพูดเช่นนั้น เขาจึงติดตามพระเยซูไป ³⁸พระเยซูทรงเหลียวกลับมามองและเห็นเขาคามพระองค์ไป จึงตรัสถามเขาว่า “ท่านหาอะไร” และเขาทั้งสองทูลพระองค์ว่า “รับบี

(ซึ่งแปลว่าอาจารย์) ท่านอยู่ที่ไหน” ³⁹พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “มาติดตาม” เขาก็ไปและเห็นที่ซึ่งพระองค์ทรงพำนัก และวันนั้นเขาก็ได้พักอยู่กับพระองค์ เพราะขณะนั้นประมาณสี่โมงเย็นแล้ว ⁴⁰คนหนึ่งในสองคนที่ได้ยินยอห์นพูด และได้ติดตามพระองค์ไปนั้น ก็อันครุว์น้องชายของซีโมนเปโตร ⁴¹แล้วอันครุว์ก็ไปหาซีโมนที่ชายของคนก่อน และบอกเขาว่า “เราได้พบพระเมสสิยาห์(คำในภาษากรีกและภาษาฮีบรูหมายถึงผู้ที่พระเจ้าทรงเจิม)แล้ว” (ซึ่งแปลว่าพระคริสต์) ⁴²อันครุว์จึงพาซีโมนไปเฝ้าพระเยซู พระเยซูทรงทอดพระเนตรเขาแล้วจึงตรัสว่า “ท่านคือซีโมนบุตรยอห์นชึนะ เขาจะเรียกท่านว่าเศฟา” (ซึ่งแปลว่าศิลา) ⁴³

รุ่งขึ้นพระเยซูตั้งพระทัยจะเสด็จไปยังแคว้น
กาลิลี พระองค์ทรงพบฟีลิปจึงตรัสกับเขาว่า
“จงตามเรามา” “ฟีลิปมาจากเบธไซดาเมือง
ของอันดรูว์และเปโตร” “ฟีลิปไปหาหนานาเอ
ลบอกเขาว่า “เราได้พบพระองค์ผู้ที่โมเสสได้
กล่าวถึงในหนังสือธรรมบัญญัติ และที่พวกผู้
เผยพระวจนะได้กล่าวถึง คือ พระเยซู
ชาวนาซาเร็ธบุตรโยเซฟ” “นาธานาเอลถาม
เขาว่า “สิ่งที่คุณนี้จะมาจากนาซาเร็ธได้อย่างไร”
ฟีลิปตอบว่า “มาเถิด” “พระเยซูทรงเห็น
นาธานาเอลมาหา พระองค์จึงตรัสถึงเรื่องของ
ตัวเขาว่า “ดูเถิด ชนอิสราเอลเห็นในตัวเขาไม่มี
อูบาย” “นาธานาเอลทูลถามพระองค์ว่า

“พระองค์ทรงรู้จักข้าพระองค์ได้อย่างไร”

พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “ก่อนที่ฟีลิปจะเรียก
ท่าน เมื่อท่านอยู่ที่ใต้ต้นมะเดื่อนั้น เราเห็น
ท่าน” “นาธานาเอลทูลตอบพระองค์ว่า “รับ
บี พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า
พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล

มาตุเถิด

เมื่อยอห์นพูดถึงพระเยซูว่า “จงดูพระเมสสิยาห์โปกของพระเจ้า” ทำให้สาวกของยอห์นผู้ให้
บัพติศมามาอยากจะรู้เรื่องเกี่ยวกับพระเยซูมากขึ้น พวกเขาตัดสินใจออกตามหาพระองค์ เมื่อพระ
เยซูทรงมองเห็น พระองค์ก็ทรงกล่าวเชิญพวกเขาว่า “มาเถิด” และพวกเขาก็พักอยู่กับพระองค์
ท่านลองจินตนาการภาพว่าการพูดคุยกันระหว่างสาวกทั้งสองกับพระเยซูนั้นจะดีเยี่ยมสัก
เพียงใด! พวกเขาต้องได้เรียนรู้อะไรมากมายเกี่ยวกับพระองค์ เพราะหลังจากนั้น สาวกคนหนึ่งใน
นั้นคือ แอนดรูว์ ก็รีบไปบอกพี่ชายของเขาชื่อ เปโตรว่าเขาได้พบกับพระเมสสิยาห์แล้ว!

พระเมสสิยาห์ หมายถึง “ผู้ที่ได้รับการเจิม” เป็นคนที่พระเจ้าทรงส่งมาในฐานะผู้เผยพระ
วจนะ, ปฏิบัติและกษัตริย์ผู้ปกครองอิสราเอล ผู้เผยพระวจนะหลายคนในพระคัมภีร์พันธสัญญา
เดิมคำกึ่งพยากรณ์ถึงบุคคลพิเศษท่านนี้ที่จะเสด็จมา แม้โมเสสเองก็ยังเขียนบันทึกเกี่ยวกับ
พระองค์ พระเจ้าทรงตรัสกับโมเสสว่า เราจะโปรดให้บังเกิดผู้เผยพระวจนะอย่างเจ้าในหมู่พวก

พี่น้องของเขา และเราจะใส่ถ้อยคำของเราในปากของเขา และเขาจะกล่าวบรรดาสิ่งที่เราบัญชาเขาไว้ นั่นแก่ประชาชนทั้งหลาย (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:18) และต่อมาพระเยซูก็ตรัสว่า แต่พระบิดาได้ทรงสอนเราอย่างไร เราจึงกล่าวอย่างนั้น (ยอห์น 8:28ข) ท่านลองคิดดูเถิดว่า คนเหล่านี้จะมีความตื่นเต้นมากสักเพียงใด

ท่านกระหายอยากรู้เรื่องเกี่ยวกับพระเยซูบ้างไหม? ท่านอยากรู้จักพระองค์มากขึ้นหรือไม่? ท่านแปลกใจบ้างไหมว่าแท้ที่จริงแล้วพระองค์ทรงเป็นใคร? วันนี้พระเยซูทรงคริสต์กับท่านว่า “จงหาแล้วจะพบ” (มัทธิว 7:7ข) ถ้าท่านมาหาพระเยซูแล้วท่านก็จะได้พบกับพระองค์! ถ้าท่านพักอยู่กับพระองค์และยอมฟังถ้อยคำที่พระองค์กล่าวแก่ท่านแล้ว พระองค์จะเปิดเผยให้ท่านรู้ว่าแท้ที่จริงแล้วพระองค์เป็นใคร ท่านสามารถรู้จักพระองค์เป็นการส่วนตัวได้ เราจะให้จิตใจแก่เขาที่จะรู้จักว่าเราคือพระเจ้าและเขาทั้งหลาย จะเป็นประชากรของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา เพราะเขาทั้งหลายจะกลับมามหาความชื่นใจ (เยเรมีย์ 24:7)

คำพยานเกี่ยวกับพระเยซู

เมื่อคนมาหาพระเยซูและเข้าใจว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใดแล้ว เขาก็อยากจะทำให้คนอื่นฟังเกี่ยวกับพระองค์! เขาต้องการแบ่งปันให้คนอื่นรู้ถึงสิ่งที่เขารู้เกี่ยวกับพระเยซู เพื่อเพื่อนของเขาจะ “เข้ามาและดู” และเห็น เหมือนอย่างที่เขามองเห็นนั้น ถ้าท่านรู้จักพระเยซูและกำลังเรียนรู้จากพระองค์ แล้วท่านจะแบ่งปันข่าวประเสริฐนั้นให้กับใครบ้างหรือเปล่า

จงเขียนอธิบายว่าพระเยซูทรงเป็นใครสำหรับท่าน

วันนี้ลูกขอพระเจ้าให้เปิดโอกาสแก่ท่านเพื่อเป็นพยานกับใครสักคน เพื่อคนๆ นั้นจะสามารถ “เข้ามาและดู” เกี่ยวกับพระเยซูได้

บทที่ 4 พระเยซูนำความชื่นชมยินดีสู่งานสมรส

ยอห์น 2:1-11

‘วันที่สามมีงานสมรสที่หมู่บ้านคานาแคว้นกาลิลี และมารดาของพระเยซูก็อยู่ที่นั่น’ พระเยซูและสาวกของพระองค์ได้รับเชิญไปในงานนั้น¹ เมื่อเหล้าองุ่น (เครื่องดื่มที่ชาวปาเลสไตน์ดื่มกันเป็นประจำแม้ว่าในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์² ไม่บัญญัติห้ามดื่มเหล้าองุ่น แต่ก็มีการเตือนไม่ให้ดื่มเหล้าองุ่นจนเกินความเสียหาย) หมดแล้ว มารดาของพระเยซูทูลพระองค์ว่า “เขาไม่มีเหล้าองุ่น”³ พระเยซูคริสต์กับนางว่า “หญิงเอ๋ยให้เป็นธุระของข้าพเจ้าเถิด เวลาของข้าพเจ้ายังมาไม่ถึง”

มารดาของพระองค์จึงบอกพวกคนใช้ว่า “จงกระทำตามที่ท่านสั่งเจ้าเถิด” “มีโองานตั้งอยู่ที่นั่นหกใบตามธรรมเนียมการชำระของพวกยิว จูน่าโองานละสี่ห้าถัง” พระเยซูคริสต์สั่งเขาว่า “จงตักน้ำใส่โองานให้เต็มเถิด” และเขาก็ตักน้ำเต็มโองานเสมอปาก⁴ แล้วพระองค์คริสต์สั่งเขาว่า “จงตักเอาไปให้เจ้าภพเถิด” เขาก็เอาไปให้⁵ เมื่อเจ้าภพชิมน้ำที่กลายเป็นเหล้าองุ่นแล้ว และไม่รู้ว่าเป็นมาจากไหน (แต่คนใช้ที่ตักน้ำนั้นรู้) เจ้าภพจึงเรียกเจ้าบ่าวมา⁶ และพูดกับเขาว่า “ใครๆ เขาก็เอนเหล้าองุ่นอย่างดีมาให้อ่อน เมื่อได้ดื่มกันมากแล้วจึงเอาที่ไม่สู้ดีมา แต่ท่านเก็บเหล้าองุ่นอย่างดีไว้จนถึงบัดนี้”⁷ “นี่เป็นการกระทำอันเป็นหมายสำคัญครั้งแรกของพระเยซู ทรงกระทำที่บ้านคานาแคว้นกาลิลี และได้ทรงสำแดงพระสิริของพระองค์ และสาวกของพระองค์ก็ได้วางใจในพระองค์

แบบฝึกหัด

จดเติมคำในช่องว่างโดยใช้คำจากเนื้อเรื่องในพระคัมภีร์

1. มารดาของพระเยซูบอกกับพวกคนใช้ว่า “_____” (ข้อ 5)
2. เมื่อพระเยซูบอกกับพวกคนใช้ว่าให้เติมน้ำลงในโองาน พวกเขาก็เติมจน _____ (ข้อ 7)

การเชื่อฟังเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้เกิดความยินดี

มารดาของพระเยซูอาจไม่เคยเห็นพระเยซูทำการอัศจรรย์มาก่อน แต่เธอก็รู้ว่าพระเยซูจะทำอะไรบางอย่างเพื่อช่วยให้สถานการณ์ดีขึ้น ในเหตุการณ์นี้เรารู้ว่า เหล้าองุ่นชนิดที่ใช้ในงานสมรสไม่ใช่เหล้าองุ่นธรรมดาทั่วไป ไม่เหมือนกับเหล้าองุ่นที่ผลิตขายกันในทุกวันนี้ด้วย มันเป็นเหล้าที่ใช้องุ่นหมักเป็นเวลาแรมปีกว่าจะนำมาดื่มได้และเป็นเหล้าองุ่นที่มีรสชาติดีมาก ในเหตุการณ์เช่นนี้เจ้าภาพคงจะเดือดร้อนและทุกข์ใจยิ่งนักและเขาจะต้องรีบทำอะไรบางอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาละพาะหน้า

แล้วในการเป็นคริสเตียนของท่านล่ะ ท่านเคยเดือดร้อนและทุกข์ใจจนต้องรีบทำอะไรบางอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาละพาะหน้าบ้างไหม? ท่านเคยขาดความอดทนแล้วลงมือทำก่อนที่จะถึงเวลาอันควรหรือไม่? ในเวลานี้ถ้าหัวใจของท่านขาดความชื่นชมยินดีหรือความรัก พระเยซูทรงรู้ถึงความต้องการทุกอย่างของท่าน พระองค์ต้องการอวยพรชีวิตของท่านด้วยการอัศจรรย์! พระองค์ไม่ต้องการให้ท่านมีชีวิตคริสเตียนที่ปราศจากความสุขเนื่องจากท่านไม่มีความชื่นชมยินดี, สันติสุขและความรักอย่างเพียงพอ

จนถึงวันสุดท้าย พระองค์ทรงสัญญาไว้ว่า **ผู้ที่เชื่อในพระองค์จะไม่ได้รับความอับอาย (โรม 9:33 ข) แต่มีเกล็ดอับอย่างหนึ่งที่ท่านจะต้องรู้!** คือ การเชื่อฟังเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้ท่านได้รับพระพร “เมื่อพระองค์บอกให้ท่านทำสิ่งใด...ท่านจงทำสิ่งนั้น!” เมื่อท่านเชื่อฟังพระเยซู พระองค์ทรงสามารถทำการอัศจรรย์ได้ การเป็นเชื่อฟังเป็นการแสดงออกถึงความไว้วางใจที่เรามีในพระองค์อย่างแท้จริง

ถ้ามีคนทำผิดต่อท่าน ท่านสามารถยกโทษให้กับคนๆนั้นได้ไหม? (มัทธิว 6:14,15) ท่านสะสมทรัพย์สมบัติของท่านไว้ในสวรรค์หรือไม่? (มัทธิว 6:20) ท่านอาจคิดว่าท่านไม่สามารถถวายให้กับงานของพระเจ้าได้ แต่พระเยซูทรงรู้ถึงความต้องการของท่านทุกอย่าง จงไว้วางใจในพระองค์ด้วยการเชื่อฟังพระองค์ **จงลองดูเราในเรื่องนี้ดูสิหรือว่า เราจะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์**

ให้เจ้า และเทพร อย่างอื่น! หอมมาให้เจ้าหรือไม่ (มาถากี 3:10ข)

“จงเต็มใจในพระวิญาณบริสุทธิ” นี่เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงพูดกับท่านในวันนี้ (เอเฟซัส 5:18) ไม่มีคริสเตียนคนใดที่สามารถคาดหวังความชื่นชมยินดีในการดำเนินชีวิตได้ถ้าหากในแต่ละวันเขาไม่ยอมให้พระเจ้าเติมเขาให้เต็มด้วยพระวิญาณของพระองค์

ท่านอาจไม่เป็นคริสเตียน ชีวิตอาจจะน่าเบื่อสำหรับท่าน แต่ท่านสามารถเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเยซูได้ จงเข้ามาหาพระองค์และยอมรับชีวิตของพระองค์ พระองค์จะประทานให้ท่านอย่างเต็มเปี่ยม พระองค์คร่ำครวญว่า **เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์ (ยอห์น 10:10)**

พวกคนรับใช้เชื่อฟังอย่างเต็มที่ พวกเขาไม่ได้เดินนำลงในโอ่งแค่ครึ่งเดียวหรือเกือบเต็ม แต่พวกเขาเต็มจน “เสมอปากโอ่ง” การเชื่อฟังจนสุดหัวใจของท่านจะนำมาซึ่งความชื่นชมยินดี และพระพร **ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใด ก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนกระทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนกระทำแก่มนุษย์**

ท่านรู้ว่าท่านจะได้รับมรดกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นอันเป็นบำเหน็จ ท่านปรนนิบัติพระคริสตเจ้าอยู่ (โคโลสี 3:23-24)

เคยมีสิ่งใดที่พระเจ้าทรงพูดกับท่านแล้วท่านทำตามด้วยความเชื่อฟังบ้าง? ในวันนี้ขอให้ท่านจงกระทำอย่างนั้นด้วย

เมื่อเหล่าสาวกเห็นการอัศจรรย์ ความเชื่อของเขาก็เติบโตขึ้น พวกเขา “เชื่อในพระองค์” เมื่อท่านเชื่อฟังถ้อยคำของพระเจ้าและเห็นพระเจ้าทรงทำงาน ความเชื่อของท่านก็เติบโตขึ้นด้วยเช่นกัน ความเชื่อเป็นเหมือนกล้ามเนื้อในร่างกายของเรา ถ้ากล้ามเนื้อถูกใช้งานหรือออกกำลังกายก็จะยิ่งแข็งแรงมากขึ้น ในแต่ละวันขอให้เราเลือกที่จะเดินด้วยความเชื่อ **คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ (โรม 1:17)**

ความเชื่อ = การยอมวางทุกสิ่ง และวางใจในพระองค์

บทที่ 5 พระเยซูทรงชำระพระวิหาร

ยอห์น 2:13-22

¹³ เทศกาลปัสกา(เทศกาลของพวกยิวที่ระลึกถึงการที่พระเจ้าทรงช่วยกู้ชนชาติของตนให้พ้นจากการเป็นทาสในอียิปต์)ของพวกยิวใกล้เข้ามาแล้ว พระเยซูเสด็จขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม "ในบริเวณพระวิหารพระองค์ทรงเห็นคนขายวัว ขายแกะ ขายนกพิราบ และคนรับแลกเงินที่กำลังแลกเงินอยู่" ¹⁵ พระองค์ทรงเอาเชือกทำเป็นแสไต่คนเหล่านั้น พร้อม กับแกะและวัวออกไปจากบริเวณพระวิหาร และพระองค์ทรงเทศนาและกล่าวโทษของคนรับแลกเงิน ¹⁶ และพระองค์ตรัสแก่บรรดาคนขาย

นกพิราบว่า "จงเอาของเหล่านี้ไปเสีย อย่าทำพระนิเวศของพระบิดาเราให้เป็นแหล่งค้าขาย" ¹⁷ พวกสาวกของพระองค์ก็ระลึกขึ้นได้ดังคำที่เขียนไว้ว่า "ความรื้อถอนเรื่องพระนิเวศของพระองค์จะท่วมทับท่านข้าพระองค์" ¹⁸ พวกยิวจึงทูลพระองค์ว่า "ท่านจะแสดงหมายสำคัญอะไรให้เราเห็นว่า ท่านมีอำนาจกระทำการเช่นนี้ได้" ¹⁹ พระเยซูจึงตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า "ถ้าทำลายวิหารนี้เสีย เราจะยกขึ้นในสามวัน" ²⁰ พวกยิวจึงทูลว่า "พระวิหารนี้เขาสร้างถึงสี่สิบหกปีจึงสำเร็จ และท่านจะยกขึ้นใหม่ในสามวันหรือ" ²¹ แต่พระวิหารที่พระองค์ตรัสถึงนั้นคือพระกายของพระองค์ ²² เหตุฉะนั้นเมื่อพระองค์ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาแล้ว พวกสาวกของพระองค์ก็ระลึกได้ว่าพระองค์ตรัสดังนี้ และเขาก็เชื่อพระคำภีร์และพระคำรัสที่พระเยซูได้ตรัสแล้วนั้น

พระเยซูรู้เกี่ยวกับอะไร

ท่านจำได้ไหมว่า "ปัสกา" หมายความว่าอะไร? เราพูดถึงเรื่องนี้มากันแล้ว พระเยซูทรงไปที่เยรูซาเล็มเพื่อเฉลิมฉลองเทศกาลปัสกา สิ่งที่พระองค์เห็นในพระวิหารนั้นทำให้พระองค์ทรงจูงใจยิ่งนัก มันไม่เหมือนกับสถานที่ที่ใช้ในการนมัสการพระเจ้า มันเป็นเหมือนกับตลาด

มากกว่า! ไม่มีการทรงสถิตของพระเจ้าอยู่ที่นั่นแม้แต่ชนิด เมื่อพระเยซูทรงเห็นอย่างนั้นก็ทรงเต็มไปด้วยโทสะ

จริงอยู่ที่ประชาชนต้องการซื้อสัตว์เพื่อใช้ในการถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า แต่พวกพ่อค้ากลับโก่งราคาเพื่อล้าทำไรเกินควร แล้วพวกเขาเองยังสัตว์เข้ามาขายภายในพระวิหาร ด้วยเหตุนี้จึงไม่ใช่ว่าเรื่องแปลกที่พระองค์ทรงขับไล่พวกเขาทั้งหมดให้ออกไปจากพระวิหาร เรื่องนี้บันทึกไว้ในมาระโก 11:17 พระองค์ตรัสสอนเขาว่า **“มีพระวอนะเขียนไว้มิใช่หรือว่า นิเวศของเรนาชจะเรียกว่าเป็นนิเวศอธิษฐานสำหรับประชาชาติทั้งหลาย แต่เจ้าทั้งหลายได้กระทำให้เป็น ถ้ำของพวกโจร”**

พระเยซูบอกกับพวกผู้นำชาวยิวว่า เป็นสิทธิของพระองค์ที่จะชำระพระวิหาร และพระองค์จะรื้อฟื้นพระวิหารที่พวกเขาทำลายขึ้นมาใหม่ภายในเวลา 3 วัน! พวกเขาไม่เข้าใจในสิ่งที่พระองค์พูด เพราะพวกเขาไม่รู้ว่พระวิหารที่พระองค์กำลังพูดถึงนั้นคือร่างกายของพระองค์เอง พระเยซูรู้ว่พวกผู้นำชาวยิวเหล่านี้จะตรึงพระองค์ และพระองค์ยังทรงรู้ด้วยว่ในวันที่สามหลังจากที่พวกเขาตรึงพระองค์แล้ว พระองค์จะทรงเป็นขึ้นจากความตาย

ร่างกายของพระเยซูคือพระวิหารของพระเจ้า

หลายปีก่อนหน้านั้น พระวิหารอันสวยงามที่ชาโลมอนสร้างไว้ “เต็มไปด้วยพระสิริของพระเจ้า” แต่เพราะชาวอิสราเอลหันไปปรนนิบัติพระอื่นทำให้พระสิริของพระเจ้าพรากไปจากพระวิหาร และพระวิหารนั้นก็ถูกทำลายจนเสื่อมโทรม ต่อมาพระวิหารนี้ถูกบูรณะขึ้นมาใหม่ โดยบรรดาคนที่หันกลับมามาหาพระเจ้า ในเวลานั้นพระเจ้าตรัสว่า **เราจะขยายประชาชาติทั้งสิ้นเพื่อทรัพย์สมบัติของประชาชาติทั้งสิ้นจะได้เข้ามา เราจะบรรจุนิเวศนี้ให้เต็มด้วยสง่าราศี พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้แหละ (อิสยาห์ 2:7)** ตอนนี้พระเยซูทรงเสด็จเข้ามาเพื่อชำระพระวิหาร และที่นี่พระองค์ทรงประกาศว่ร่างกายของพระองค์เป็นพระวิหารของพระเจ้า!

เพราะว่าในพระองค์นั้น **สภาพของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์ (โคโลสี 2:9)** “...พระองค์ทรงปรากฏเป็นมนุษย์...” (1ทิโมธี 3:16) ดูเถิด หญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์และ

ตลอดดูครหาคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่ากิมมานูเอล (แปลว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเรา)
(มัทธิว 1:23)

ไม่มีอำนาจครอบครองใดๆในยุคนี้ได้รู้จักพระวิญญาณนั้น เพราะว่าอัครทูตได้เฝ้า
องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ ตรึงไว้ที่กางเขน (1 โครินธ์ 2:8) ให้เราคิดถึงวิธีการที่พระเยซูทรง
เริ่มต้นสำแดงพระสิริของพระองค์ในเรื่องที่ 4 (ยอห์น 2:11) พวกผู้นำชาวยิวไม่รู้ว่พระเจ้าผู้ทรง
พระสิริทรงประทับอยู่กับคนกลางพวกเขา พระองค์ทรงประทับอยู่กับร่างกายของพระเยซู และ
พระองค์ทรงมีสิทธิที่จะชำระพระวิหารของพระองค์

ในทุกวันนี้พระวิหารของพระเจ้าอยู่ที่ไหน?

“ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้า
สถิตอยู่ในท่าน?” (1 โครินธ์ 3:16)

พระเยซูทรงดำรงอยู่ภายในชีวิตของทุกคนที่เปิดใจต้อนรับพระองค์ พระองค์ทรงสถิตอยู่
กับพวกเขาโดยผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นร่างกายของเราจึงเป็นพระวิหารของ
พระองค์! อัครทูตจึงว่า! “ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง” พระเจ้าได้
ทรงซื้อท่านไว้แล้ว ด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้น ท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกาย
ของท่านเถิด” (1 โครินธ์ 6:19-20)

เป็นเรื่องสำคัญมากสำหรับเราที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์! เราต้องไม่ปล่อยให้ร่างกายของเราตกอยู่ในการบาป เพราะถ้าเราต้อนรับพระเยซูคริสต์เข้ามาในชีวิตของเราแล้ว เราก็เข้าส่วนกับพระองค์ และเราควรจะสละชีวิตต่อพระองค์ พระเจ้าทรงมีสิทธิที่จะชำระพระวิหารของพระองค์ทุกประการ พระองค์ทรงมีสิทธิที่จะชำระทุกๆ ด้านในชีวิตของเราซึ่งไม่เป็นที่พอพระทัยของพระองค์ ขอให้เรายอมจำนนต่อการชำระของพระองค์เถิด พระองค์จะทรงชำระเราโดยผ่านทางพระวจนะของพระองค์

“หนุ่มๆจะรักษาทางของตนให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร โดยระแวงระวังตามพระวจนะของพระองค์” (สดุดี 119:9)

“ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสละชีวิตและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” (โยฮัน 1:9)

“แต่ถ้าเราค้นนิมิตอยู่ในความสว่าง เหมือนอย่างพระองค์ทรงสถิตในความสว่าง เราก็ร่วมสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน และพระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ ก็ชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น” (โยฮัน 1:7)

พระเจ้ามิได้ทรงกระทำให้นุคคลแต่ละคนเป็นพระวิหารของพระเจ้าเท่านั้น แต่คริสเตียนทุกคนรวมกันถูกเรียกว่าเป็น “พระกาย” ของพระคริสต์ พวกเราผู้เป็นหลายคนยังเป็นกายอันเดียวในพระคริสต์และเป็นอวัยวะแก่กันและกันฉันนั้น (โรม 12:5) พระองค์ทรงเป็นศีรษะของกาย คือคริสตจักร (โคโลสี 1:18)

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิลาฐานเอก ในพระองค์นั้นทุกส่วนของโครงสร้างต่อกันสนิท และเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในพระองค์นั้น ท่านก็กำลังจะถูกก่อสร้างให้เป็นที่สถิตของพระเจ้าในฝ่ายพระวิญญาณด้วย (เอเฟซัส 2:20-22) คนที่มีพระเจ้าดำรงอยู่ภายในชีวิตของเขานั้นช่างประเสริฐสักเพียงใด! เราต้องปฏิบัติต่อคริสเตียนคนอื่นๆ ด้วยความสุภาพและความรัก เพราะการปฏิบัติของเราต่อพวกเขาก็เป็นการที่เรากระทำต่อพระคริสต์

ให้เราพูดแบบเดียวกันกับเปาโลว่า บัดนี้ขอให้เราเช่นเดียวกัน พระคริสต์จะได้ทรงรับเกียรติในร่างกายของข้าพเจ้าเสมอ แม้จะโดยชีวิตหรือโดยความตาย (ฟีลิปปี 1:20ข)

ขอให้เราตรวจสอบความมั่นใจว่าร่างกายคือพระวิหารของเรานี้เป็นสถานที่แห่งการอธิษฐาน

เป็นสถานที่ที่เราใช้สำหรับพูดคุยกับพระองค์ทุกวัน และเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยการทรงสถิตของพระองค์จริงๆ อย่าปล่อยให้มันกลายเป็น “ถ้าของพวกโจร” ไปเสีย อย่าให้ความสนใจและความพึงพอใจเกี่ยวกับโลกนี้มาลบเลือนพระสิริของพระเจ้าได้

บทที่ 6 พระเยซูบอกวิธีการบังเกิดใหม่แก่ขุนนางชาวยิว

ยอห์น 3:1-8, 14-21, 36

มีชายคนหนึ่งในพวกฟาริสีชื่อนิโคเดมัส เป็นขุนนางของพวกยิว ชายผู้นี้ได้มาหาพระเยซูในเวลากลางคืนทูลพระองค์ว่า “ท่านอาจารย์เจ้าข้า พวกข้าพเจ้าทราบอยู่ว่า ท่านเป็นครูที่มาจากพระเจ้า เพราะไม่มีผู้ใดกระทำหมายสำคัญ ซึ่งท่านได้กระทำนั้นได้ นอกจากว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วย” พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่(หรือจากเบื้องบน) ผู้นั้นจะเห็นแผ่นดินของพระเจ้า

ไม่ได้” นิโคเดมัสทูลพระองค์ว่า “คนขราแล้วจะบังเกิดใหม่อย่างไรได้ จะเข้าในครรภ์มารดาครั้งที่สองและบังเกิดใหม่ได้หรือ”⁵ พระเยซูตรัสว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่จากน้ำและวิญญาณ ผู้นั้นจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้ ซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนัง และซึ่งบังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นวิญญาณ อย่าประหลาดใจที่เราบอกท่านว่า ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่(หรือจากเบื้องบน) *ลม(ภาษากรีกเป็นคำเดียวกัน แปลได้ทั้งลมและวิญญาณ) ใครจะพัดไปข้างไหนก็พัดไปข้างนั้น และท่านได้ยินเสียงลมนั้น แต่ท่านไม่รู้ว่ามีลมมาจากไหนและไปที่ไหน คนที่บังเกิดจากพระวิญญาณ “โนเสสได้ยกขึ้นในถิ่นทุรกันดารฉันใด บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นฉันนั้น” เพื่อทุกคนที่วางใจในพระองค์จะได้ชีวิตนิรันดร์”¹⁶ “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้น

จะไม่ทรมานแต่มีชีวิตนิรันดร์ "เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก มิใช่เพื่อพิพากษาลงโทษโลก แต่เพื่อช่วยผู้โลกให้รอด โดยพระบุตรนั้น "ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็มิได้ต้องถูกพิพากษาลงโทษ ส่วนผู้ที่มิได้วางใจก็

ต้องถูกพิพากษาลงโทษอยู่แล้ว เพราะเขาไม่ได้วางใจในพระนามพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า "ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะไม่ได้เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา

แบบฝึกหัด

ก. จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องในพระกัมภีร์

1. นิโคเดมัสเป็น _____ ของพวกยิว (ข้อ 1) เขามาหาพระเยซูในเวลา _____ (ข้อ 2)
(พระเยซูทรงสนพระทัยทุกคนไม่ว่าจะรวยหรือจน มีการศึกษา หรือไม่มีการศึกษาก็ตาม)
2. นิโคเดมัสคิดว่าพระเยซูทรงเป็น _____ ผู้มาจากพระเจ้า (2)
3. พระเยซูตรัสว่า การที่คนจะเห็นแผ่นดินของพระเจ้าได้นั้น เขาจะต้อง _____ (3)
4. คนจะไม่สามารถเข้าแผ่นดินของพระเจ้าได้จนกว่าเขาจะบังเกิดใหม่ด้วย _____ และ _____ (5)

(สำหรับนิโคเดมัสแล้ว นำมาหมายถึงการชำระ ในเรื่องที่ 2 เราเห็นแล้วว่ายอห์นให้บทพิศมด้วยน้ำโดยการให้ผู้คนสารภาพบาปและกลับใจใหม่ ส่วนพระเยซูนั้น พระองค์มาเพื่อให้บทพิศมมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และทรงประทานชีวิตใหม่ให้แก่ผู้คน ดังนั้นการที่เราจะเข้าแผ่นดินของพระเจ้าได้ เราต้องเต็มใจหันกลับจากความบาปและต้อนรับชีวิตแห่งพระวิญญาณของพระเจ้าเข้ามาในหัวใจของเรา)

5. คนที่บังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็น _____ (6) (คำว่า เนื้อหนัง ไม่ได้หมายถึงร่างกายของเราเท่านั้น แต่หมายถึงใจปรารถนาของมนุษย์เองด้วย โรม 8:8-9)
6. แต่คนที่บังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็น _____ (6) (เมื่อร่างกายของเราถือกำเนิดขึ้นมาโดยผ่านทางพ่อแม่ที่อยู่บนโลกนี้ เรามีร่างกายที่อยู่ในฝ่ายโลกนี้ เมื่อวิญญาณของเราถือกำเนิดจากพระเจ้า เราก็มีวิญญาณที่มีชีวิตและสามารถเข้าใจในสิ่งที่ป็นฝ่ายวิญญาณของพระเจ้าได้ 1 โครินธ์ 2:12, 14)

7. บุตรของมนุษย์ (พระเยซู) จะต้องถูกยกขึ้น (ถูกตรึงบนไม้กางเขน) เหมือนกับ _____ ได้ยก _____ ขึ้นในถิ่นทุรกันดาร (14)
8. เหตุผลที่พระเยซูทรงเสด็จมาเพราะพระเจ้าทรง _____ โลก เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่ _____ แต่มี _____ นิรันดร์ (16)
9. พระเจ้ามิได้ส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เข้ามาในโลกเพื่อ _____ (ถึงแม้ว่าในวันหนึ่งพระองค์จะพิพากษาโลกก็ตาม) แต่ทรงส่งพระบุตรมาเพื่อ _____ โลก ให้รอด (17)
10. คนที่เชื่อในพระเยซูก็จะไม่ถูก _____ แต่คนที่จะถูกพิพากษาลงโทษก็คือ คนที่ไม่ _____ ในพระนามของพระเยซูเท่านั้น (18)
11. ความสว่างเข้ามาในโลก และมนุษย์รัก _____ มากกว่า _____ เพราะกิจการของพวกเขา _____ พระเยซูทรงเรียกสิ่งนี้ว่าเป็น “ _____ ” (19) (การพิพากษาลงโทษหมายถึงการถูกตัดสินและแยกออกจากพระเจ้าชั่วนิรันดร์)
12. แต่ผู้ประพฤติ _____ ก็มาสู่ความสว่าง (21) (ไม่ใช่เป็นการกระทำดีของมนุษย์ที่จะทำให้เขาเข้าสู่ความสว่าง ในโรม 3:12 บอกว่า ไม่มีสักคนเดียวที่กระทำดี *ไม่มีเลย คนที่* ประพฤติชอบคือคนที่ยอมสารภาพความจริงเกี่ยวกับความบาปของเขาและยอมรับการชำระของพระเจ้า “*ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น*” (ยอห์น 1:9)
- ข. จิตเส้นใต้ข้อพระกัมภีร์ในเรื่องที่ 6 (หรือเขียนลงไปบนแผ่นกระดาษ) แล้วท่องจำข้อพระกัมภีร์เหล่านี้ ยอห์น 3:16 ยอห์น 3:36

ความหมายของการบังเกิดใหม่

การบังเกิดใหม่นั้นเป็นการบังเกิดมาจาก “เบื้องบน” เป็นการ “เริ่มต้นชีวิตที่ดีกว่า” ซึ่งมีความแตกต่าง จากการบังเกิดทั่วไป การถือกำเนิดในฝ่ายธรรมชาติย่อมจะทำให้คนๆ หนึ่งกลายเป็นสมาชิกในครอบครัวของมนุษย์ เช่นเดียวกับการถือกำเนิดในฝ่ายวิญญาณ (การบังเกิด

ใหม่-ผู้แปล) ก็ทำให้คนๆ หนึ่งกลายเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า เมื่อพระวิญญาณทรงทำงานภายในชีวิตของเรา ผลของชีวิตที่แสดงออกมาย่อมมีการเปลี่ยนแปลง ตัวอย่างเช่น คนที่เคยเป็นขโมยก็จะไม่ขโมยอีกเลย เป็นต้น พระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเหมือนดั่งลม เราไม่สามารถมองเห็นตัวตนที่แท้จริงของลม แต่เราสามารถสังเกตเห็นการทำงานของลมได้

คนที่วิญญาณของเขาไม่ได้บังเกิดจากพระเจ้า ฝ่าวิญญาณของเขาที่ “ตาย” (เอเฟซัส 2:1,5) เราต้องสารภาพความบาปก่อนเป็นอันดับแรก การสารภาพความบาปคือการที่เราขอขมาทูลอภัยกับพระคริสต์ เป็นการคายต่อวิถีชีวิตเก่าๆของเรา แล้วหลังจากนั้นพระวิญญาณจึงจะทำให้เรามีชีวิตใหม่ เป็นชีวิตที่เป็นขึ้นมาใหม่กับพระเยซู ทั้งสองสิ่งนี้นับว่าสำคัญมากต่อการเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้า การบังเกิดใหม่เกิดขึ้นเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ (พระวิญญาณของพระเยซูเอง) ทรงเข้ามาและสถิตอยู่ในร่างกายของเรา **ผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่เป็นของพระองค์ (โรม 8:9ข)**

เราได้รับส่วนในสภาพของพระคริสต์ (2 เปโตร 1:4) คือ ทศณคติใหม่,พลังแห่งความตั้งใจใหม่,ความคิดใหม่เพื่อจะสามารถเข้าใจพระคัมภีร์ได้

ท่านเป็นเหมือนนิโคเดมัสหรือไม่? บางทีท่านอาจจะเป็นคนเคร่งศาสนา หรือเคร่งธรรมบัญญัติ บางทีท่านอาจจะเป็นผู้นำ แต่ท่านเคยบังเกิดใหม่จากเบื้องบนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าและกลายเป็นสิ่งทรงสร้างใหม่ของพระองค์ไหม? **เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น (2 โครินธ์ 5: 17)** ถ้าท่านยังไม่ได้ “บังเกิดใหม่” ท่านควรจะเข้ามาพระเยซูในเวลานี้เหมือนกับที่นิโคเดมัสเข้ามาหาพระองค์ อธิษฐานขอให้พระองค์เข้ามาในชีวิตของท่าน เพื่อท่านจะมีชีวิตใหม่และเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า **ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต ผู้ที่ไม่มีพระบุตรก็ไม่มีชีวิต (ยอห์น 5:12)**

โมเสสในถิ่นทุรกันดาร

นานมาแล้วเมื่อครั้งที่ชาวอิสราเอลอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารภายใต้การนำของโมเสส พวกเขาบ่นและต่อว่าพระเจ้ากับโมเสส พวกเขาบ่นเกี่ยวกับวิธีการจัดเตรียมของพระเจ้า ที่ทรงมีให้กับพวกเขา ดังนั้นพระเจ้าจึงส่งทูตที่กักคนแล้วตาย ให้เข้ามาในค่ายและกักพวกเขา มีหลายคนต้องเสียชีวิต พวกเขาหาโมเสสและสารภาพความบาปของพวกเขา พวกเขาขออภัยโมเสส ให้ทูลต่อพระเจ้าเพื่อกำจัดทูตออกไปจากค่าย พระเจ้าตอบคำอธิษฐานของพวกเขา ด้วยการทำในสิ่งที่แตกต่างไป พระองค์ตรัสสั่งให้โมเสส

ทำรูปทองสัมฤทธิ์พันไว้บนยอดไม้เท้า แล้วให้คนที่ถูกทูตจับกุมมองดูที่รูปทองสัมฤทธิ์นี้แล้วพวกเขาจะได้รับการรักษาให้หายและไม่ต้องตาย (เรื่องนี้อยู่ในพระธรรมกันดารวิถี 21: 4-9)

ความบาปเป็นเหมือนทูตที่กักเรา และเราจะรอดชีวิตได้ก็ต่อเมื่อ เรามองดูที่พระเยซูผู้แบกรับบาปแทนเราเท่านั้น (แม้ว่าพระองค์เองไม่เคยมีบาปมาก่อนก็ตาม) มีหลายคนที่ต้องตายในถิ่นทุรกันดาร เว้นแต่คนที่มองดูรูปทองสัมฤทธิ์เท่านั้นที่รอดตาย พระเยซูทรงเตือนนิโคเดมัสด้วยเช่นกันว่า เขาจะตายได้ ถ้าหากเขาไม่มองดูที่พระเยซูและรับชีวิตใหม่เข้ามา

เมื่อมนุษย์มองดู “ที่ไม่มีชีวิต” แล้วยังได้รับการรักษาและไม่ต้องตาย ดังนั้นพวกเขาจึงสมควร ที่จะมองดูที่ผู้หนึ่งซึ่งแบกรับความบาปของคนทั้งโลก ไว้ด้วยการถูกตรึงที่บนไม้กางเขนนั้น (ยอห์น 12:32-33) จงมองดูแล้วท่านจะมีชีวิต! พวกเขาไม่จำเป็นต้องถามว่า “รักษาให้หายได้อย่างไร” พวกเขาเพียงแค่เชื่อฟังและทำตามด้วยความเชื่อเท่านั้น พวกเขาได้รับการรักษาและมีชีวิต

พี่น้องเอ๋ย.. จงมองดูและมีชีวิต!

บัดนี้จงมองดูพระเยซู และมีชีวิต

“นี่เป็นคำตรัสของพระองค์ นี่เป็นพระวจนะ”

ฮาลลูยา! มาเถิดเพียงแค่มองดู และท่านจะมีชีวิต

มาสู่ความสว่าง

เมื่อเรามาหาพระเยซู ความบาปของเราก็ถูกเปิดเผย เพราะพระเยซูทรงเป็นความสว่างแท้ (ยอห์น 1:9) ความมืดนั้นปิดบังความจริง แต่ความสว่างก็เปิดเผยทุกสิ่ง

คนที่เลือกจะไม่เข้ามาสู่ความสว่างของพระเจ้าก็เท่ากับเลือกที่จะดำเนินต่อไปในความบาปและไม่ยอมให้พระเจ้าเปลี่ยนแปลงชีวิตของเขา คนบาปข่มตนคนรัก! พวกเขาคือการกบฏจากพระคริสต์ คนที่ไม่มีพระคริสต์ก็ตกอยู่ภายใต้พระพิโรธของพระเจ้า (ข้อ 36) แต่คนที่ต้อนรับพระคริสต์ก็เริ่มมีชีวิตอันเป็นชีวิตอย่างเดียวกันกับที่พวกเขาจะมีในสวรรค์ คือ ชีวิตนิรันดร์! “นี่เป็นข้อความที่เราได้อันจากพระองค์ และบอกแก่ท่านทั้งหลาย ถือว่าพระเจ้าทรงเป็นความสว่าง และความมืดในพระองค์ไม่มีเลย ‘ถ้าเราจะว่าเราสามัคคีธรรมกับพระองค์ และยังดำเนินอยู่ในความมืด เราก็พินาศ และไม่ได้ดำเนินชีวิตตามความจริง’ แต่ถ้าเราดำเนินอยู่ในความสว่าง เหมือนอย่างพระองค์ทรงสถิตในความสว่าง เราก็สามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน และพระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ ก็ชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น” (ยอห์น 1:5-7)

เมื่อคนต้องการมีชีวิตที่บริสุทธิ์ เขาก็กำลังเต็มใจให้ความบาปของเขาถูกเปิดเผย แล้วเขาก็จะได้รับการยกโทษ ดังนั้นการที่ท่านเข้ามาหาพระคริสต์จึงเป็นการเลือกเอาชีวิตและความตายที่ไม่มีอำนาจเหนือท่าน

จุดหมายปลายทางของท่านจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับการตอบสนองของท่านต่อความสว่าง ท่านเข้ามาสู่ความสว่างหรือไม่? หรือว่าท่านหลบหนีจากความสว่างนั้น?

ความเชื่อ + ถ้อยคำพระเจ้า (พระเยซู) = ชีวิตนิรันดร์

บทที่ 7 พระเยซูประทานน้ำธารงชีวิต

ยอห์น 4:5-42

‘พระองค์จึงเสด็จไปถึงเมืองหนึ่ง ชื่อสิการในแคว้นสะมาเรีย ใกล้ที่ดินซึ่งยาโคบให้แก่อิชยาเอลบุตรของตน บ่อน้ำของยาโคบอยู่ที่นั่น พระเยซูทรงดำเนินทางมาเหน็ดเหนื่อย จึงประทับลงที่ข้างบ่อน้ำ เป็นเวลาประมาณเที่ยง มีหญิงชาวสะมาเรียคนหนึ่ง

มาตักน้ำ พระเยซูตรัสกับนางว่า “ขอน้ำให้เราดื่มบ้าง” “ขณะนั้นสาวกของพระองค์เข้าไปซื้ออาหารในเมือง ‘หญิงชาวสะมาเรีย’ พะรองกล่าวว่า “ไฉนท่านผู้เป็นยิวจึงขอน้ำดื่มจากดิฉัน ผู้เป็นหญิงชาวสะมาเรีย” (เพราะพวกยิวไม่คบหาชาวสะมาเรียเลย) “พระเยซูตรัสตอบนางว่า “ถ้าเจ้าได้รู้จักของที่พระเจ้าประทาน และรู้จักผู้ที่พูดกับเจ้าว่า ‘ขอน้ำให้เราดื่มบ้าง’ เจ้าก็จงจะได้ข้อจากท่านผู้นั้น และท่านผู้นั้นก็จงจะให้ น้ำธารงชีวิตแก่เจ้า” “นางทูลพะรองกล่าวว่า “ท่านเจ้าคะ ท่านไม่มีถังดัก และบ่อนี้ก็ลึก ท่านจะได้น้ำธารงชีวิตนั้นมาจากไหน” “ท่านเป็นใหญ่กว่ายาโคบ

บรรพบุรุษของเรา ผู้ได้ให้บ่อน้ำนี้แก่เราหรือ
และยาโคบของก็ได้ดื่มจากบ่อนี้รวมทั้งบุตร
และฝูงสัตว์ของท่านด้วย” ¹³พระเยซูตรัส
ตอบว่า “ทุกคนที่ดื่มบ่อนี้จะกระหายอีก ¹⁴แต่
ผู้ที่ดื่มน้ำซึ่งเราจะให้แก่เขา นั้น จะไม่
กระหายอีกเลย น้ำซึ่งเราจะให้เขา นั้น จะ
บังเกิดเป็นบ่อน้ำพุในตัวเขาพุ่งขึ้นถึงชีวิตนิ
รันดร์” ¹⁵นางทูลพระองค์ว่า “ท่านเจ้าคะ
ขอน้ำนั้นให้ดิฉันเถิด เพื่อดิฉันจะได้ไม่
กระหายอีก และจะได้ไม่ต้องมาดื่มน้ำที่นี่” ¹⁶
พระเยซูตรัสกับนางว่า “ไปเรียกห้วยของเจ้า
มานี้เถิด” ¹⁷นางทูลพระองค์ว่า “ดิฉันไม่มี
ห้วยค่ะ” พระเยซูตรัสกับนางว่า “เจ้าพูดถูก
แล้วว่าห้วยไม่มี ¹⁸เพราะเจ้าได้มีห้วยห้าคนแล้ว
และคนที่เจ้ามีอยู่ด้วยนี้ก็มีห้วยของเจ้า
เรื่องนี้เจ้าพูดจริง” ¹⁹นางทูลพระองค์ว่า
“ท่านเจ้าคะ ดิฉันเห็นจริงแล้วว่าท่านเป็นผู้
เผยพระวจนะ” ²⁰บรรพบุรุษของพวกเรา
นมัสการที่ภูเขานี้ แต่พวกท่านว่าตำบลที่
ควรนมัสการนั้น คือเยรูซาเล็ม” ²¹พระเยซู
วิญญูญาณและความจริง” ²⁵นางทูลพระองค์ว่า
“ดิฉันทราบว่ามีพระเมสสิยาห์ (ที่เรียกว่าพระ
คริสต์) จะเสด็จมา เมื่อพระองค์เสด็จมา
พระองค์จะทรงชี้แจงทุกสิ่งแก่เรา” ²⁶พระเยซู
ตรัสกับนางว่า “เราที่พูดกับเจ้าคือท่านผู้นั้น”

²⁷ขณะนั้นสาวกของพระองค์ก็มาถึง เขา
ประหลาดใจที่พระองค์ทรงสนทนากับผู้หญิง
แต่ไม่มีใครถามว่า “พระองค์ทรงประสงค์
อะไร” หรือ “ทำไมพระองค์จึงทรงสนทนา
กับนาง” ²⁸หญิงนั้นจึงทิ้งหม้อน้ำไว้และเข้าไป
ในเมืองบอกคนทั้งปวงว่า ²⁹“มาเถิด มาดูท่าน
ผู้หนึ่งที่ได้แจ้งสิ่งสารพัดซึ่งฉันได้กระทำ
ท่านผู้นี้จะเป็นพระคริสต์ได้ไหม” ³⁰คน
ทั้งหลายจึงพากันออกจากเมืองไปหาพระองค์
³¹ในระหว่างนั้นพวกสาวกทูลเชิญพระองค์ว่า
“พระอาจารย์เจ้าข้า เชิญรับประทานอาหารเถิด” ³²
ตรัสกับนางว่า “หญิงเอ๋ย เชื้อเราเกิด คงมี
วันหนึ่งที่พวกเจ้าจะมีได้ในวันมัสการพระ
บิดา เฉพาะที่ภูเขานี้หรือที่เยรูซาเล็ม” ³³ซึ่ง
เจ้านมัสการนั้นเจ้าไม่รู้จัก ซึ่งพวกเรา
นมัสการเรารู้จัก เพราะความรอดนั้นมาจาก
พวกยิว” ³⁴แต่เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว และ
บัดนี้ก็ถึงแล้ว ก็เมื่อผู้ที่นมัสการอย่าง
ถูกต้องจะนมัสการพระบิดา ด้วยจิต
วิญญูญาณและความจริง เพราะว่าพระบิดา
ทรงแสวงหาคนเช่นนั้นนมัสการพระองค์” ³⁵
พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญูญาณ และผู้ที่
นมัสการพระองค์ ต้องนมัสการด้วยจิต
แต่พระองค์ตรัสกับนางว่า “เรามีอาหาร
รับประทานที่ท่านทั้งหลายไม่รู้” ³⁶พวกสาวก

จึงถามกันว่า “มีใครเอาอาหารมาถวาย
พระองค์แล้วหรือ” ³⁴พระเยซูตรัสกับเขาว่า
“อาหารของเราคือการกระทำตามพระทัยของ
พระองค์ ผู้ทรงใช้เรามา และทำให้งานของ
พระองค์สำเร็จ ³⁵ท่านทั้งหลายว่า อีกสี่เดือน
จะถึงฤดูเกี่ยวข้าวมิใช่หรือ เราบอกท่าน
ทั้งหลายว่า เหยหน้าขึ้นดูนาเถิด ว่าทุ่งนา
เหลืองอร่าม ถึงเวลาเกี่ยวแล้ว ³⁶คนเกี่ยวก็
กำลังไถรับค่าจ้าง และกำลังสำสมพิชผลไว้
สำหรับชีวิตนิรันดร์ เพื่อทุกคนหว่านและคน
เกี่ยวจะขึ้นชมยินดีด้วยกัน ³⁷เพราะในเรื่องนี้
คำที่กล่าวไว้นี้เป็นความจริง คือ ‘คนหนึ่ง
หว่านและอีกคนหนึ่งเกี่ยว’ ³⁸เราใช้ท่าน
ทั้งหลายไปเกี่ยวสิ่งที่ท่านมิได้ลงแรงทำ คน
อื่นได้ลงแรงทำ และท่านได้รับประโยชน์จาก
แรงของเขา” ³⁹ชาวสะมาเรียเป็นอันมากที่มา
จากเมืองนั้น ได้มีศรัทธาในพระองค์เพราะ

คำพยานของหญิงผู้นั้นที่ว่า “ท่านเล่าถึงสิ่ง
สารพัดซึ่งฉันได้ทำ” ⁴⁰ฉะนั้นเมื่อชาวสะมาเรีย
มาถึงพระองค์ เขาจึงทูลเชิญพระองค์ให้
ประทับอยู่กับเขา และพระองค์ก็ประทับที่
นั้นสองวัน ⁴¹และคนอื่นเป็นจำนวนมากได้
วางใจ เพราะพระดำรัสของพระองค์ ⁴²เขา
เหล่านั้นพูดกับหญิงนั้นว่า “ตั้งแต่นี้ไปที่เรา
เชื่อนั้นมิใช่เพราะคำของเจ้า แต่เพราะเราได้
ยินยอม และเรารู้ว่าท่านองค์นี้แหละเป็นพระ
ผู้ช่วยโลกให้รอดที่แท้จริง”

แบบฝึกหัด

ก. จงตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง

1. พระเยซูทรงแสดงความรู้สึกอะไรที่ทำให้เรารู้ว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์จริงๆ? (ข้อ 6)
2. พระเยซูทรงพูดอะไรกับหญิงชาวสะมาเรีย? (7) _____
3. ทำไมหญิงชาวสะมาเรียจึงแปลกใจที่พระเยซูมาพูดกับเธอ? (9) _____

(ชาวสะมาเรียนนั้นไม่เป็นที่คบหาของชาวยิว พวกเขาเป็นเชื้อสายของชาวดังชาติที่แต่งงานกับชาวยิว พวกเขาไม่ได้นมัสการพระเจ้าแห่งอิสราเอลเท่านั้น แต่พวกเขานมัสการพระเทียมเท็จด้วย เมื่อชาวยิวเห็นพระวิหารขึ้นใหม่ในเยรูซาเล็ม พวกเขาไม่ยอมให้ชาวสะมาเรียเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเด็ดขาด แม้ว่าพระเยซูทรงสนใจชีวิตส่วนตัวและสิ่งที่เป็นการต้องการของทุกคน แม้จะเป็นการผิดธรรมเนียมของผู้ชายชาวยิวที่เข้าไปพูดคุยกับผู้หญิงชาวสะมาเรียในที่สาธารณะก็ตาม)

4. พระเยซูจะทรงประทานสิ่งใดให้กับหญิงคนนี้อ้าหากเธอรู้จักพลุขต่อพระองค์?

(10) _____

5. การคืบหน้าจากบ่อธรรมชาติดกับการคืบหน้าที่พระเยซูประทานให้มีความแตกต่างกันอย่างไร

(13,14) _____

6. พระเยซูทรงรู้สิ่งใดเกี่ยวกับผู้หญิงคนนี้อ้าง? (18) _____

(พระเยซูทรงรู้ถึงความบาปที่ซ่อนเร้นของพวกเธอแต่ละคน)

7. เมื่อพระเยซูพูดถึงความบาปของเธออย่างเจาะจง ผู้หญิงคนนี้ยกเรื่องอะไรขึ้นมาเพื่อพูดตอบสนองต่อพระองค์?(20) เธอพูดถึงสถานที่ที่คนจะไป _____

(ชาวสะมาเรียนนมัสการในพระวิหารของพวกเขาเองที่อยู่บนภูเขาเกริซิม พวกเขาเชื่อพระคัมภีร์ 5 เล่มแรกของพันธสัญญาเดิมเท่านั้น ท่านชอบที่จะพูดคุยกันแต่เรื่องของ “ศาสนา” แทนที่จะมีชีวิตกับพระเจ้าหรือไม่?)

8. การนมัสการพระบิดาที่แท้จริงนั้นเป็นอย่างไร? (23) _____

(ในการนมัสการพระเจ้าที่แท้จริงนั้น เราต้องบังเกิดจากพระวิญญาณ)

9. เมื่อหญิงคนนี้สำนึกได้ว่าพระเยซูทรงเป็นใคร เธอทำสิ่งใดบ้าง? (28,29) _____

10. อาหารของพระเยซูคืออะไร? (34) _____

11. ใครเป็นคนทำให้ชาวสะมาเรียเชื่อพระเยซู และพวกเขาเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใด?(42) _____

ข. ท่องข้อพระคัมภีร์ ยอห์น 4: 24

วิธีทำให้ความเชื่อเติบโต

ข้างเป็นเรื่องที่น่าสนใจจริงๆ ที่ได้เห็นหญิงชาวสะมาเรียมารู้จักและเชื่อพระเยซูเมื่อพระองค์ทรงพูดคุยกับเธอ นั่น ดูจากข้อ 9 ประการแรกเธอรู้ว่าพระเยซูทรงเป็นผู้ชายชาวยิวที่เข้ามาพูดคุยกับเธอด้วยความสุภาพ ข้อ 11 เธอจึงเกิดความเคารพนับถือและเรียกพระองค์ว่า “ท่านเจ้าคะ” ข้อ 19 พระเยซูทรงรู้เรื่องเกี่ยวกับเธอหลายอย่าง เวลาที่เธอจึงคิดว่าพระองค์จะต้องเป็นผู้เผยพระวจนะอย่างแน่นอน ข้อ 29 ตอนนี้เธอเชื่อแล้วว่าพระเยซูจะต้องเป็นพระคริสต์ คือพระเมสสิยาห์ที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานมานั่น

เมื่อเรายอมให้พระเยซูพูดคุยกับเราผ่านทางพระกัมภีร์มากเท่าใด ความเชื่อของเราในพระองค์ก็จะยิ่งเติบโตมากขึ้น ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต์ (โรม 10: 17)

น้ำธำรงชีวิตคืออะไร?

หญิงชาวสะมาเรียคิดว่าคงจะดีไม่น้อยถ้าหากเธอไม่ต้องหย่อนตะกร้าลงไปในบ่อน้ำของยาโคบซึ่งลึกประมาณ 90 ฟุตอีกต่อไป แต่พระเยซูไม่ได้พูดถึงน้ำในฝ่ายธรรมชาติ พระเยซูทรงพูดถึงความอ้อมเอมใจที่พระองค์จะประทานให้แก่เธอเพื่อเติมเต็มวิญญาณที่ว่างเปล่าที่ทำให้เธอมีความหิวกระหายและตอบสนองความหิวกระหายนั้นด้วยการทำบาป น้ำธำรงชีวิตที่พระองค์ทรงพูดถึงนั้นเป็นของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์ คือ ชีวิตของพระองค์เอง เมื่อเราเต็มใจในพระวิญญาณบริสุทธิ์เราจะมิประสบการณที่สัมผัสถึงน้ำพุแห่งความชื่นชมยินดีและสันติสุขที่พุ่งอยู่ภายในและไหลล้นออกมา

หญิงคนนี้ต้องการน้ำธำรงชีวิต แต่พระเยซูทรงต้องการรักษาจิตสำนึกของเธอก่อน เธอต้องการภาพความบาปของเธอและเต็มใจหันกลับจากความบาปเหล่านั้นแล้วเธอถึงจะสามารถรับเอาน้ำธำรงชีวิตจากพระเยซูได้

เรื่องนี้สอนอะไรบ้างเกี่ยวกับการทำงานเพื่อพระเจ้า

1. ทุกคนจำเป็นต้องได้ยินข่าวประเสริฐและเชื่อพระคริสต์เรื่องความรอด เราไม่ควร

ปฏิบัติคือใครเหมือนกับว่าเขาไม่สำคัญหรือไม่ยอมรับเขา เพราะพระเยซูไม่ได้ทำอย่างนั้น

2. “ทุ่งนา” ฝ่ายวิญญาณในโลกนี้ก็เหลืออร่ามพร้อมที่จะเก็บเกี่ยวได้แล้ว เราจำเป็นต้องงยหน้าและมองดูรอบๆ ตัวของเราว่ามีผู้คนมากแค่ไหนที่หิวกระหายหาความจริงและพร้อมที่จะรับเอาความจริงนั้น

3. คนหนึ่งอาจจะเป็นคนหว่าน (เล่าเรื่องพระเยซู, สอนพระวจนะ, แจกใบปลิว) อีกคนหนึ่งอาจจะเก็บเกี่ยว (นำคนรับเชื่อพระเยซู) ไม่ว่าเราจะทำส่วนใดขอให้เราทำด้วยความเต็มใจเพราะทั้งคนที่หว่านและคนที่เก็บเกี่ยวต่างก็จะมีชีวิตนิรันดร์เหมือนกัน

4. การทำคานน้ำพระทัยของพระเจ้าและทำงานของพระองค์ให้สำเร็จในแต่ละวันจะทำให้เราเกิดความสุขใจมากกว่าได้รับอาหารเสียอีก

5. ถึงแม้ว่าการเล่าเรื่องพระเยซูให้เพื่อนฟังจะเป็นสิ่งสำคัญ แต่เราก็จำเป็นต้องนำพวกเขาไปให้อภัยพระองค์และสามารถรู้จักพระองค์ได้ด้วยตัวของพวกเขาเอง

บทที่ 8 พระเยซูรักษาบุตรชายของข้าราชการคนหนึ่ง

ยอห์น 4:46-53

“ฉะนั้นพระองค์จึงได้เสด็จไปยังหมู่บ้าน

กานาแคว้นกาลิลีอีก อันเป็นที่ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้น้ำกลายเป็นเหล้าองุ่น และที่เมืองคาเปอร์นาอุมมีข้าราชการคนหนึ่ง

บุตรชายของท่านป่วยหนัก” เมื่อท่านได้ทราบข่าวว่า พระเยซูได้เสด็จจากแคว้นยูเดียไปยังแคว้นกาลิลีแล้ว ท่านจึงไปทูลอ้อนวอนพระองค์ให้เสด็จไปรักษาบุตรของตน เพราะบุตรจวนจะตายแล้ว “พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “ถ้าพวกท่านไม่เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ ท่านก็จะไม่เชื่อ” ข้าราชการผู้นั้น

ทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้าขอเสด็จไปก่อนที่บุตรของข้าพระองค์จะตาย” “พระเยซูตรัสกับเขาว่า “กลับไปเถิด บุตรของท่านจะไม่ตาย” ข้าราชการผู้นั้นเชื่อพระคำรัสที่พระเยซูตรัสกับท่าน จึงทูลลาไป” ขณะที่ท่าน

กลับไปนั้น พวกบ่าวของท่านได้มาพบและเรียนท่านว่า บุตรของท่านหายแล้ว “ท่านจึงถามถึงเวลาที่บุตรหายไปถึงนั้น และพวกบ่าวก็เรียนท่านว่า “ใช่หายเมื่อวานนี้เวลา

บ่ายโมง” “บิดาจึงรู้ว่าชั่วโมงนั้นเป็นเวลาที่จะพบบุตรของบุตรจะได้ตรัสกับคนว่า “บุตรของท่านจะไม่ตาย” และท่านเองก็เชื่อพร้อมทั้งครัวเรือนของท่านด้วย

ฤทธิ์อำนาจแห่งพระวณะของพระเจ้า

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างโลก สิ่งนั้นก็เกิดขึ้น! พระเจ้าผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และสรรพสิ่งที่อยู่ในนั้นด้วยคำตรัสของพระองค์ บัดนี้ทรงตรัสแก่ข้าราชการคนนี้ว่า **“กลับไปได้ บุตรของท่านจะไม่ตาย”** และบุตรของเขาก็ไม่ตาย

พระเยซูคริสต์ว่าทุกสิ่งที่สัญญาไว้ในพระคัมภีร์จะเป็นจริง (มัทธิว 5: 18) ท่านเชื่อพระวณะของพระเจ้าหรือไม่? แล้วท่านกระทำตามในสิ่งที่ท่านเชื่อเหมือนกับข้าราชการในเรื่องนี้ไหม?

ถ้าพระคริสต์ทรงสถิตอยู่ในหัวใจของเรา คำพูดของเราก็มีอำนาจด้วยเช่นเดียวกัน ในมาระโก 11: 22, 23 “จงเชื่อในพระเจ้าเถิด เรามบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดจะสั่งภูเขานี้ว่า “จงลอยไปลงทะเล” และมีได้สงฆ์ในใจแต่เชื่อว่าจะเป็นไปตามที่สั่งนั้น ก็จะเป็นตามนั้นจริง คำพูดของเราที่กล่าวออกมาโดยความเชื่อในพระเจ้าย่อมเต็มไปด้วยฤทธิ์อำนาจ คำพูดแบบใดที่ท่านกล่าวออกมา? ท่านกล่าวถ้อยคำที่หนุนใจ, ปลอบโยน, นำไว้วางใจและเต็มไปด้วยความรักหรือไม่?

เรื่องนี้สอนสิ่งใดแก่เราเกี่ยวกับการอธิษฐาน

ทุกวันนี้พระเยซูทรงตอบคำอธิษฐานของเราไหม? **ฮีบรู 13: 8** บอกกับเราว่าพระเยซูทรงเป็น เหมือนเดิมในเวลาวานนี้ และเวลาวันนี้ และต่อไปเป็นนิรันดกาล เรารู้ว่าเราจะต้องเข้ามาหาพระองค์ด้วยสิ่งที่เป็นความต้องการของเรา พระองค์คริสต์ว่า ผู้ที่มาหาเรา เราก็คงไม่ทิ้งเขาเลย (ยอห์น 6:37) พระองค์ก็ยังบอกกับเราว่า จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิด ให้แก่ท่าน (มัทธิว 7:7)

สิ่งต่อไปที่เราจะต้องทำคือ เราต้องเชื่อว่าพระองค์จะตอบคำอธิษฐานของเรา **แต่ถ้าไม่มี** ความเชื่อแล้ว **จะเป็นที่ทอพระทัยของพระเจ้าก็ไม่ได้เลย** เพราะ**ว่าผู้ที่จะมาเฝ้าพระเจ้าได้นั้น** ต้องเชื่อว่า**พระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่** และ**พระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่ทุกคนที่** **แสวงหาพระองค์(ฮีบรู 11: 6)**

เราต้องมีความพอใจกับคำตอบที่พระเยซูประทานให้แก่เรา ข้าราชมการทูลขอพระเยซูให้มา ที่บ้านของเขา แต่พระเยซูไม่ได้ไปตามคำขอนั้น พระองค์เพียงคร่ำว่า **“กลับไปได้ บิดาของท่าน จะไม่ตาย”** พระองค์อาจจะไม่ได้ตอบคำอธิษฐานตรงตามที่ท่านทูลขอ แต่พระองค์จะทรงกระทำ สิ่งที่ดีที่สุดเพื่อท่านเสมอและสิ่งนั้นย่อมสอดคล้องกับพระวจนะของพระองค์อย่างแน่นอน

ความเชื่อไม่ได้นำ **“การปลดปล่อย”** มาเสมอไป (ศึกษาพระธรรมฮีบรู 11:35-39) แต่ความ เชื่อนำมาซึ่ง **“ทิศทาง”** และสันติสุขเสมอ **อย่าทุกชั่วร้ายในสิ่งใดๆเลย แต่จงทูลเรื่องความ** **ปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน การวิงวอน** **กับการขอบพระคุณ** แล้ว **สันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจ** **จะคุ้มครองจิตใจและความคิดของท่านไว้ในพระเยซู** **คริสต์ (ฟิลิปปี 4:6-7)**

เมื่อท่านเชื่อพระเจ้า และพระเจ้าทรงทำงานด้วยฤทธิ์อำนาจแล้ว ความเชื่อของท่าน จะเข้มแข็งขึ้น ความเชื่อของครอบครัวของท่านก็จะเข้มแข็งขึ้นด้วย เหมือนกับที่ **ทั้งครอบครัว** **ของข้าราชมการมาเชื่อพระเจ้า**

บทที่ 9 พระเยซูทรงรักษาชายที่ป่วยมาแล้วสามสิบแปดปี

(ตามภาษาอังกฤษหมายถึงป่วยเป็นโรคอ่อนแรง-ผู้ปลด)

ยอห์น 5:1-9, 14-18

‘หลังจากนั้นก็ถึงเทศกาลของพวกยิว และ
พระเยซูก็เสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ใน
กรุงเยรูซาเล็มที่ริมประตูและมีสระอยู่สระ
หนึ่ง ภาษาฮีบรูเรียกสระนั้นว่า เบธซาธา

เป็นที่ซึ่งมีศาลาห้าหลัง ในศาลาเหล่านั้นมี
คนป่วยเป็นอันมาก คนตาบอด คนง่อย
และคนเป็นอัมพาตนอนอยู่ (สำเนาโบราณ
บางฉบับเพิ่มว่า คอยน้ำกระเพื่อม) ‘ด้วยมี

ทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า ลงมาทวน

น้ำในสระเป็นครั้งคราว และเมื่อน้ำ
กระเพื่อมนั้น ผู้ใดก้าวลงไปก่อน น้ำก่อน ก็
จะหายจากโรคที่เขาเป็นอยู่นั้น ที่นั่นมีชาย
คนหนึ่งป่วยมาสามสิบแปดปีแล้ว เมื่อพระ
เยซูทอดพระเนตรคนนั้น และทรงทราบว่า
เขาป่วยอยู่อย่างนั้นนานแล้ว พระองค์ตรัส
กับเขาว่า “เจ้าปรารถนาจะหายโรคหรือ”⁷
คนป่วยนั้นทูลตอบพระองค์ว่า “ท่านเจ้าข้า
เมื่อนำกำลังกระเพื่อมนั้น ไม่มีผู้ใดที่จะเอา
ตัวข้าพเจ้าลงไปในสระ และเมื่อข้าพเจ้า

กำลังไปคนอื่นก็ลงไปก่อนแล้ว”⁸ พระเยซู
ตรัสกับเขาว่า “จงลุกขึ้นยกแคร่ของเจ้า
เดินไปเถิด” ในทันใดนั้นคนนั้นก็หายโรค
และเขาก็ยกแคร่ของเขาเดินไป วันนั้นเป็น
วันสะบาโต “ภายหลัง พระเยซูได้
ทรงพบคนนั้นในบริเวณพระวิหารและตรัส
กับเขาว่า “นี่แหละ เจ้าหายโรคแล้ว อย่า
ทำบาปอีก มิฉะนั้นเหตุร้ายกว่านั้นจะเกิด
กับเจ้า”⁹ ชายคนนั้นก็ได้ออกไปบอกพวกยิว
ว่า ท่านที่ได้รักษาเขาให้หายโรคนั้น คือ
พระเยซู¹⁰ เหตุฉะนั้นพวกยิวจึงข่มเหงพระ
เยซู เพราะพระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นใน
วันสะบาโต¹¹ แต่พระเยซูตรัสตอบเขาว่า
“พระบิดาของเราจึงทรงทำอยู่เรื่อย ๆ และ
เราก็อำนาจด้วย”¹² เหตุฉะนั้นพวกยิวยิ่งแสวง
โอกาสที่จะฆ่าพระองค์ มิใช่เพราะพระองค์
ล่วงกฎวันสะบาโตเท่านั้น แต่ยังได้เรียก
พระเจ้าว่าเป็นบิดาของตนด้วย ซึ่งเป็นการ
กระทำตนเสมอกับพระเจ้า

แบบฝึกหัด

จงเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. มีชายคนหนึ่งนั่งรออยู่ที่ริมสระเบธซาธา เขาป่วยและอ่อนแรงมาเป็นเวลา ____ ปี (ข้อ 5)
2. พระเยซูถามคำถามที่สำคัญมากต่อเขา “เจ้าปรารถนาจะ _____ หรือ?” (6)
3. พระเยซูบอกให้เขาทำสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ พระองค์บอกเขาว่า “ _____ ยก

แค้นของเจ้าและ_____” (8)

4. ต่อมาเมื่อพระเยซูพบเขาในพระวิหาร พระองค์ตรัสว่า “นี่แน่ะ เจ้าหายโรคแล้ว
_____ มิฉะนั้นเหตุร้ายกว่านั้นจะเกิดกับเจ้า” (14)

5. พวกยิวแสวงที่จะฆ่าพระเยซูด้วยเหตุผลสองประการคือ (ก) เพราะพระองค์ไม่ได้เพียงแต่
ล้าง_____เท่านั้น (18) (คือ การรักษาโรคให้กับชายคนนี้เป็นวันที่พวกยิวถือว่าเป็น
วันที่ไม่ควรทำการงานใดๆ)

(ข) แต่พระองค์ยังเรียกพระเจ้าว่าเป็นพระบิดาของพระองค์และกระทำตน_____ด้วย (18)

ท่านปรารถนาจะหายโรคหรือไม่?

บางทีท่านอาจต้องการหายโรคในฝ่ายร่างกาย จิตใจหรืออารมณ์ หรือบางทีท่านอาจมีนิสัย
ไม่ดีที่เป็นอุปสรรคซึ่งทำให้ท่านไม่สามารถรับใช้พระเจ้าได้อย่างที่ท่านปรารถนาจะให้ เป็น หรือ
บางทีความขุ่นเคืองและความขมขื่นใจกำลังกัดกินชีวิตภายในของท่านอยู่ก็เป็นได้

พระเยซูทรงเห็นความต้องการของท่าน และพระองค์ตรัสกับท่านว่า “ท่านปรารถนาจะ
หายโรคหรือไม่?” ท่านอาจมีหลายเหตุผลที่เป็นสาเหตุที่ทำให้ท่านป่วยอย่างที่กล่าวมาข้างต้น เช่น
ท่านอาจเป็นคริสเตียนคนเดียวในบ้านหรือในโรงเรียน หรือท่านอาจคิดว่ามันเป็นเพราะ
สถานการณ์บีบบังคับและทำให้ท่านเป็นอย่างนั้น อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นปัญหาใหญ่
สำหรับพระเยซูเลย พระองค์สามารถรักษาท่านให้หายได้อย่าง**ทันใด**! แต่พระองค์อาจจะ
ขอให้ท่านทำอะไรบางอย่างที่ดูเหมือนเป็นไปได้ไม่ได้ อย่างเช่นที่พระองค์บอกให้ชายคนหนึ่งที่เดิน
ไม่ได้ให้ลุกขึ้น และ**ไม่เพียงเท่านั้นยังให้แบกแคร่ของตัวเองเดินไปด้วย!** ไม่ว่าท่านจะเป็นอย่างไร
ก็ตาม เมื่อท่านเริ่มเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า พระเยซูจะประทานฤทธิ์อำนาจที่จำเป็นแก่ท่าน
และพระองค์ก็จะทำให้ท่านหายโรค! แล้วพระองค์ก็สามารถนำท่านไปสู่การมีชีวิตที่เต็มไปด้วยชัย
ชนะได้

บทที่ 10 การฟื้นขึ้นมาใหม่สองประเภท

ยอห์น 5:24-29

ผู้ใดฟังคำของเราและวางใจในพระองค์ผู้ทรง

“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้า ใช้เรามา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์ และไม่วุ่น

พิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว ²⁵“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เวลาที่ท่านนั้นใกล้จะถึงแล้ว และบัดนี้ก็ถึงแล้ว คือเมื่อผู้ที่ตายแล้วจะได้ยินพระสุรเสียงแห่งพระบุตรของพระเจ้า และบรรดาผู้ที่ได้ยินจะมีชีวิต ²⁶“เพราะว่าพระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองฉันใด พระองค์ก็ได้ทรงประทานให้พระบุตรมีชีวิตในพระองค์ฉันนั้น

²⁷และได้ทรงประทานให้พระบุตรมีสิทธิอำนาจที่จะพิพากษา เพราะพระองค์ทรงเป็นบุตรมนุษย์ ²⁸“อย่าประหลาดใจในข้อนี้เลย เพราะใกล้จะถึงเวลาที่บรรดาผู้ที่อยู่ในอุโมงค์ฝังศพ จะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ ²⁹และจะได้ออกมา บรรดาผู้ที่ได้ประพฤติดีก็ขึ้นขึ้นสู่ชีวิต บรรดาผู้ที่ได้ประพฤติชั่ว ก็会上ขึ้นสู่การพิพากษา”

มีบางอย่างที่ต้องคิดถึง!

ช่างน่าอินดีส์สักเพียงใดเมื่อเรารู้ว่าพระเยซูทรงยืนเคาะอยู่ที่ประตูใจของเรา และเมื่อเราไว้วางใจโดยยอมให้พระองค์เข้ามาในชีวิตของเราแล้ว เราก็สามารถมั่นใจได้ว่าเรามีชีวิตนิรันดร์! เราสามารถรู้ได้ว่าเราจะไม่ถูกลงโทษอีกต่อไป เราสามารถรู้ได้ว่าเราได้ผ่านความตายไปสู่ชีวิตแล้ว ท่านแปลกใจไหมว่าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้อย่างไร? เป็นเพราะพระเยซูทรงมีชีวิตอยู่ในพระองค์เอง (ข้อ 26) และคนที่หลายที่อยู่ที่นั่นหนึ่ง (ภาษาอังกฤษแปลว่า: คนที่ไม่มีพระคริสต์-ผู้แปล) จะเป็นที่ยอมรับพระทัยพระเจ้าก็หาไม่ได้ (โรม 8:8) ฉะนั้นเมื่อพวกเขาถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากอุโมงค์ฝังศพ พวกเขาจะพบกับพิพากษาและถูกแยกออกจากพระเจ้าชั่วนิรันดร์

แบบฝึกหัด

ท่องข้อพระกัมภีร์ ยอห์น 5: 24 เพื่อเป็นการดอกล้ำความหมายที่แท้จริงของความรอดให้แก่ท่าน คราวใดที่ท่านได้ยินพระวจนะของพระเจ้าและไว้วางใจในพระองค์ (การไว้วางใจย่อมแสดงออกมาเป็นการเชื่อฟัง) และไม่ยอมให้ซาตานได้ความสงสัยเข้ามาในใจของท่านแล้ว พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านรู้ว่าท่านเป็นของพระองค์ ถ้าหากมีสิ่งใดที่เข้ามาขวางกั้นระหว่างท่านกับพระเจ้า พระองค์จะชี้แนะให้ท่านเห็นเพื่อท่านจะสามารถสารภาพและละทิ้งสิ่งเหล่านั้นได้ พระเจ้ามาเพื่อสร้างเรา แต่ซาตานมาเพื่อกล่าวโทษเรา

บทที่ 11 พระเยซูทรงเป็นอาหารแห่งชีวิต

ยอห์น 6:5-14, 35, 47-51, 53-56, 63

พระเยซูทรงเงพระพักตร์ทอดพระเนตรเห็นคนเป็นอันมากพากันมาหาพระองค์ พระองค์จึงตรัสกับฟีลิปว่า “ทำอย่างไรเราจึงจะซื้ออาหารให้คนเหล่านี้กินได้” “พระองค์ตรัสอย่างนั้นเพื่อจะลองใจฟีลิป เพราะพระองค์ทรงทราบแล้วว่า พระองค์จะทรงกระทำประการใด” ฟีลิปทูลตอบพระองค์ว่า “สองร้อยเหรียญเคนาเรียนก็ไมพอสื่ออาหารให้เขากินกันคนละเล็กน้อย” “สาวกคนหนึ่ง ของพระองค์ คืออันดรูว์น้องชายของซีโมนเปโตรทูลพระองค์ว่า “ที่นี่มีเด็กคนหนึ่ง มีขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัว แต่เท่านั้นจะพออะไรกับคนมากอย่างนี้” “พระเยซูตรัสว่า “ให้คนทั้งปวงนั่งลงเถิด” ที่นั้นมีหญ้ามก คนเหล่านั้นจึงนั่งลง นับแต่ผู้ชายได้ประมาณห้าพันคน” แล้วพระเยซูก็ทรงหยิบขนมปังนั้น เมื่อโมทนาพระคุณแล้วก็ทรงแจกแก่บรรดาคนที่นั่งอยู่นั้น และให้ปลาด้วยตามที่เขาปรารถนา เมื่อเขาทั้งหลายกินอิ่มแล้วพระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “จงเก็บเศษอาหารที่เหลือไว้ อย่าให้มันถึงโลกหล่น”¹ เขาจึงเก็บเศษขนม

ปังห้าก้อนซึ่งเหลือจากที่คนทั้งหลายได้กิน แล้วนั้นใส่กระบุงได้สิบสองกระบุงเต็ม² เมื่อคนทั้งหลายได้เห็นหมายสำคัญซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ เขาก็ทูลกันว่า “แท้จริงท่านผู้นี้เป็นผู้เผยพระวจนะนั้นที่ทรงกำหนดให้มาในโลก”³ พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นอาหารแห่งชีวิต ผู้ที่มาหาเราจะไม่หิว และผู้ที่วางใจในเรา จะไม่กระหายอีกเลย” เรบอความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่วางใจในเราก็มียีวิตนิรันดร์⁴ “เราเป็นอาหารแห่งชีวิต” บรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย ได้กินมานาในถิ่นทุรกันดารและสิ้นชีวิต⁵ แต่นี้เป็นอาหารที่ลงมาจากสวรรค์ เพื่อให้ผู้ที่ได้กินแล้วไม่ตาย

“เราเป็นอาหารที่สร้างชีวิต ซึ่งลงมาจากสวรรค์ ถ้าผู้ใดกินอาหารนี้ ผู้นั้นจะมีชีวิตนิรันดร์ และอาหารที่เราจะให้เพื่อเห็นแก่ชีวิตของโลกนั้น ก็คือเลือดเนื้อของเรา”

“พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านไม่กินเนื้อและไม่ดื่มโลหิตของบุตรมนุษย์ ท่านก็ไม่มีชีวิตในตัวท่าน” ผู้ที่กินเนื้อและดื่มโลหิตของเรา

ก็มีชีวิตนิรันดร์ และเราจะให้ผู้นั้นฟื้นขึ้นมาในวันสุดท้าย “เพราะว่าเนื้อของเราเป็นอาหารแท้ และโลหิตของเราก็คือของดื่มแท้” ผู้ที่กินเนื้อและดื่มโลหิตของเรา ผู้นั้นก็อยู่กับเรา และเราอยู่กับเขา “จิตวิญญาณเป็นที่ให้มีชีวิต ส่วนเนื้อหนังไม่มีประโยชน์อันใด ถ้อยคำซึ่งเราได้กล่าวกับท่านทั้งหลายนั้น เป็นจิตวิญญาณและเป็นชีวิต

แบบฝึกหัด

ท่องข้อพระกัมภีร์เหล่านี้ ยอห์น 6:35 และ ยอห์น 6:63

เรื่องนี้สอนอะไรแก่เราบ้าง?

1. พระเยซูทรงสนใจเกี่ยวกับความต้องการของเรา พระองค์ทรงมีแผนการเพื่อจัดเตรียมสิ่งจำเป็นให้กับเราไว้แล้ว แต่พระองค์ต้องการทดสอบความเชื่อของเราที่มีในพระองค์ พระองค์ต้องการให้เรามองดูและพึ่งพาพระองค์สำหรับทุกๆความต้องการของเรา
2. แม้แต่พระเยซูเอง พระองค์ก็ยังทรงขอบพระคุณพระบิดาสำหรับสิ่งเล็กๆน้อยๆที่พระองค์มี พระเจ้าบอกกับเราว่า *จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย (1 เธสะโลนิกา 5: 18)*
3. พระเยซูสามารถจัดปัญหาทุกอย่างและสามารถตอบสนองทุกความต้องการของเราได้อย่างบริบูรณ์ ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ผู้ทรงฤทธิ์ กระทำสารพัดมากกว่าที่เราจะพูดหรือคิดได้ ตามฤทธิ์เดชที่ประกอบกิจอยู่ในตัวเรา (เอเฟซัส 3: 20)

4. พระเจ้าไม่ต้องการให้สิ่งใดสูญเปล่า พระองค์ต้องการให้เราใช้ทุกสิ่งที่พระองค์ประทานให้แก่เรา “เพื่อจะไม่มีสิ่งใดตกหล่น” พระองค์ต้องการให้เราใช้เวลาของเราอย่างฉลาด *องคฺย* โอกาส เพราะวาทูกวันนี้เป็นกาลที่ชั่ว เหตุฉะนั้นอย่าเป็นคนโง่เขลา แต่งงเข้าใจน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเป็นอย่างไร (เอเฟซัส 5: 16-17)

เหล่านี้ไม่รู้จริงๆ ว่าอาหารนี่คืออะไร ดังนั้นพวกเขาจึงเรียกอาหารที่พระเจ้าประทานมานี้ว่า “มานา” คำๆ นี้มีความหมายว่าอะไร?

ต่อมาพระเจ้าสอนประชาชนเหล่านี้ให้รู้ว่าทำไมพระองค์ถึงทำสิ่งนี้ โมเสสพูดกับประชาชนว่า ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงทางซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงนำท่านอยู่ในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปี เพื่อพระองค์จะทรงกระทำให้ท่านอ่อนใจ และทดลองให้ทราบว่าจิตใจของท่านเป็นอย่างไร ดูว่าท่านจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์หรือไม่ พระองค์ทรง

กระทำให้ท่านอ่อนใจ และปล่อยท่านให้หิวและเลี้ยท่านด้วยมานา ซึ่งท่านเองหรือปู่ตายายของท่านก็ไม่ทราบว่าเป็นอะไร เพื่อพระองค์จะทรงกระทำให้ท่านตระหนักเถิดว่า มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวก็หาไม่ได้ แต่มนุษย์จะมีชีวิตอยู่ได้ด้วยทุกสิ่งทุกอย่างที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 8: 2-3)

ถึงแม้ว่ามานาจากสวรรค์จะเป็นการจัดเตรียมด้วยวิธีการอันอัศจรรย์ของพระเจ้าเพื่อประชาชนของพระองค์เป็นเวลานานนับหลายปีก็ตาม แต่มานานี้ก็เป็นเพียงอาหารสำหรับบำรุง

เลี้ยงในฝ่ายร่างกายเท่านั้น ผู้คนที่กินอาหารนี้ก็ยังต้องแก่เฒ่าและตายไป และเช่นเดียวกันในสมัยของพระเยซูที่พระองค์ประทานอาหารให้แก่ฝูงชนมากมายจึงเป็นเพียงการบำรุงเลี้ยงในฝ่ายร่างกายด้วย ถึงแม้ว่าพวกเขาจะได้กินกันจนอิ่มแต่พวกเขาก็ต้องแก่เฒ่าและตายไปเหมือนกัน

แต่พระเยซูทรงมีข่าวดีว่านั่น! พระองค์ทรงหยิบยื่น “อาหาร” แบบใหม่ให้แก่พวกเขาเป็นอาหารที่เมื่อพวกเขากินเข้าไปแล้วจะทำให้พวกเขาไม่ต้องตาย จริงอยู่ร่างกายของพวกเขาจะต้องตายไป แต่วิญญาณของพวกเขาจะยังคงอยู่ และในวันสุดท้ายเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาพระองค์จะชุบร่างกายของพวกเขาขึ้นมาใหม่ พระเยซูบอกกับฝูงชนว่า พระองค์ทรงเป็นอาหารนั่น คือ อาหารแห่งวิญญาณจิต พระองค์เสด็จลงมาจากสวรรค์เหมือนกับมานาที่ถูกประทานมาจากสวรรค์ พระองค์มาเพื่อให้ชีวิตแก่โลก ใครก็ตามที่ “กิน” หรือรับอาหารนี้เข้ามาในวิญญาณจิตของพวกเขา ก็จะมีชีวิตของพระเยซูและจะไม่มีวันตาย

เราจะ “กิน” อาหารแห่งชีวิตนี้คือ พระเยซู ได้อย่างไร? เราจะ “ดื่ม” พระโลหิตของพระองค์แบบไหน? เราทำได้ด้วยการยอมรับเครื่องบูชาของพระคริสต์ คือการเสียสละพระกายของพระองค์ที่บนไม้กางเขนเพื่อให้เราได้รับความรอด เราสามารถยอมรับพระเยซูในฐานะที่ทรงเป็นลูกแกะของพระเจ้าที่ลบล้างโลหิตเพื่อปกคลุมความบาปของเรา เราสามารถต้อนรับพระวิญญาณแห่งชีวิตของพระองค์เข้ามาในหัวใจของเรา เราสามารถรับเอาพระวจนะแห่งชีวิตของพระองค์ด้วยการศึกษาและปฏิบัติตาม เช่นเดียวกันกับร่างกายของเราที่ต้องการกินอาหารเพื่อเข้าไปเสริมสร้าง เราจำเป็นต้องรักษาการดำรงอยู่ในชีวิตของพระองค์ทุกๆวัน

ในแต่ละวันท่านสามารถ “กิน” พระกายของพระเยซู และ “ดื่ม” พระโลหิตของพระองค์ในฝ่ายวิญญาณได้ด้วยการทำในสิ่งต่อไปนี้

1. ดำเนินในความสว่างแห่งพระวจนะของพระเจ้า ถ้าท่านทำบาป จงมอบความบาปนั้นให้กับพระเจ้า และพระโลหิตของพระเยซูจะชำระท่านเพื่อท่านจะสามารถมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระองค์ต่อไปได้ (1 ยอห์น 1: 7, 9)
2. พูลขอพระเยซูให้เติมเต็มท่านด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อทุกสิ่งที่ท่านทำจะเป็นการพึงพาฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณที่สถิตอยู่ภายในท่าน จงรับ คำสอนจากพระองค์ในแต่ละวัน

โดยผ่านการอ่านและศึกษาพระคัมภีร์เพราะพระวณะของพระเจ้าเป็นชีวิตที่ให้แก่เรา จงใช้เวลา ส่วนตัวกับ พระเจ้าเพื่อพูดคุยสื่อสารกับพระองค์ แล้วในระหว่างวันท่านจงรักษาใจให้จดจ่ออยู่กับพระองค์ พูดคุยกับพระองค์ ถามพระองค์ในใจของท่านเกี่ยวกับทุกสิ่งในชีวิต แล้วท่านจะพบว่าตัวของท่านเองจะเป็นเหมือน พระเยซูมากขึ้นและมากขึ้น

พระเจ้าทรงมีพระสัญญาพิเศษสำหรับท่านถ้าหากท่านจะทำในสิ่งต่อไปนี้ แล้วคนเหล่านั้นที่เกรงกลัวพระเจ้าจึงพูดกันและกัน พระเจ้าทรงฟังและทรงได้ยิน และมีหนังสือม้วนหนึ่งสำหรับบันทึกความจำหน้าพระพักตร์ ได้บันทึกชื่อผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าและที่ศรัทธาในพระนามของพระองค์ไว้ พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า “เขาทั้งหลายจะเป็นคนของเรา เป็นกรรมสิทธิ์พิเศษของเรา ในวันที่เราจะประกอบกิจ และเราจะไว้ชีวิตคนเหล่านี้ ดังชายที่ไว้ชีวิตบุตรของเขาผู้ปรนนิบัติเขา (มาลาคีย์ 3:16-17)

พระวณะของพระเจ้าเป็นอาหารสำหรับวิญญาณจิตของท่าน

นานมาแล้วโยบกล่าวว่า ข้ามิได้พรากรไปจากพระบัญชาแห่งริมพระโอษฐ์ของพระองค์ ข้าติราคาพระวณะแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์สูงกว่าเจตนาของข้า (โยบ 23: 12)

เยเรมีย์ประกาศว่า เมื่อพบพระวณะของพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ก็กินเสีย พระวณะของพระองค์เป็นความชื่นบานแก่ข้าพระองค์ และเป็นความปิติยินดีแห่งจิตใจของข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าจอมโยธา เพราะว่าเขาเรียกข้าพระองค์ตามพระนามของพระองค์ (เยเรมีย์ 15: 16)

ผู้เขียนสดุดีบอกว่า พระคำรัสของพระองค์นั้น ข้าพระองค์ชิมแล้วหวานจริงๆ หวานกว่าน้ำผึ้งเมื่อถึงปากข้าพระองค์ (สดุดี 119: 103)

เปโตรสนับสนุนว่า เช่นเดียวกับทารกแรกเกิด จงปรารถนานำนมฝ่ายวิญญาณอันบริสุทธิ์ เพื่อโดยนมนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเจริญขึ้นสู่ความรอด

เพราะท่านได้ฉิมรสพระกรุณาคุณขององค์พระผู้เป็นเจ้า (1 เปโตร 2: 2-3)

ให้เรา “กิน” พระวณะของพระเจ้าทุกวันเถิด!

บทที่ 12 พระเยซูเดินบนน้ำ

ยอห์น 6:16-21

“พอค่ำลงเหล่าสาวกของพระองค์ก็ได้ออกไป
ทะเลสาบ”¹⁶ แล้วลงเรือข้ามฟาโกไปยังกาเปอร

นาอุม นีละแล้ว แต่พระเยซูก็ยังมิได้เสด็จไปถึง
เขา “ทะเลก็กำเริบขึ้นเพราะลมพัดกล้า”¹⁷ เมื่อ
เขาทั้งหลายตีกรรเชียงไปได้ประมาณห้าหก
กิโลเมตร เขาก็เห็นพระเยซูเสด็จดำเนินมา
บนทะเลกลั้วเรือ เขาต่างก็ตกใจกลัว¹⁸ แต่
พระองค์ตรัสแก่เขาว่า “นี่เราเองแหละ อย่า
กลัวเลย”¹⁹ ดังนั้นเขาจึงรับพระองค์ขึ้นเรือ
ด้วยความยินดี แล้วท่านใดนั้นเรือก็ถึงฝั่งที่เขา
จะไปนั้น

สิ่งที่ต้องคิด

ท่านกำลังเผชิญอยู่ท่ามกลางพายุอยู่หรือไม่? ตอนนี้ชีวิตของท่านดูเหมือนมืดมิดไร้
ทางออกอยู่ไหม? ท่านและผู้คนรอบข้างต่างก็พยายามดิ้นรนเพื่อจะหาทางออกจากพายุนี้ด้วย
ความเหน็ดเหนื่อยอ่อนล้าเพราะมันเหลือกำลังของท่านเองอยู่หรือไม่? ถ้าถามทั้งหมดนี้ ท่าน
ตอบว่า ใช่ จงรู้เถิดว่าพระเยซูทรงเป็นห่วงท่าน พระองค์ทรงรู้และทรงเห็น พระองค์ทรงเดินเข้า
มาหาท่านในท่ามกลางสถานการณ์ที่ยากลำบากเหล่านี้ ท่านจงอย่ากลัว แต่จงเต็มใจต้อนรับพระ
เยซูให้เข้ามาเพื่อช่วยเหลือในปัญหาและสถานการณ์ที่ท่านกำลังเผชิญอยู่ จงให้พระองค์เป็นผู้
ควบคุมสถานการณ์เหล่านั้น พระองค์จะเป็นผู้กระทำให้พายุสงบลง และพระองค์จะนำท่านไป
ให้ถึงฝั่งอย่างปลอดภัย แม้ข้าพระองค์จะเดินไปตามหนทางงามมัจจุราช ข้าพระองค์ก็ไม่กลัว
อันตรายใดๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตกับข้าพระองค์ (สดุดี 23: 4n)

บทที่ 13 พระเยซูพูดถึงเสรีภาพ

ยอห์น 8:31-37, 42, 47

³¹พระเยซูจึงตรัสกับพวกยิวที่ศรัทธาในพระองค์แล้วว่า “ถ้าท่านทั้งหลายดำรงอยู่ในคำของเรา ท่านก็เป็นสาวกของเราอย่างแท้จริง” และท่านทั้งหลายจะรู้จักสักจะ และสักจะจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท” ³³เขาทั้งหลายทูลตอบพระองค์ว่า “เราสืบเชื้อสายมาจากอับราฮัม และไม่เคยเป็นทาสใครเลย เหตุไฉนท่านจึงกล่าวว่า ‘ท่านทั้งหลายจะเป็นไท’” ³⁴พระเยซูตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ทุกคนที่ทำบาปก็เป็นทาสของบาป” ³⁵ทาสมิได้อยู่ในครัวเรือนตลอดไป บุตรต่างหากอยู่ตลอดไป” ³⁶เหตุฉะนั้นถ้าพระบุตรทรงกระทำให้ท่านทั้งหลาย

เป็นไท ท่านก็เป็นไทจริงๆ” ³⁷เรารู้ว่าท่านทั้งหลายเป็นเชื้อสายของอับราฮัม แต่ท่านก็หาโอกาสที่จะฆ่าเราเสีย เพราะว่าท่านไม่เชื่อคำของเรา” ⁴²พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ถ้าพระเจ้าเป็นพระบิดาของท่านแล้วท่านก็จะรักเรา เพราะเรามาจากพระเจ้า และอยู่ที่นี่แล้ว เรามิได้มาตามใจชอบของเราเอง แต่พระองค์ทรงใช้เรามา” ⁴⁷ผู้ที่มาจากพระเจ้าย่อมฟังพระวอนะของพระเจ้า ท่านทั้งหลายมิได้มาจากพระเจ้า เหตุฉะนั้นท่านจึงไม่ฟัง”

ยอห์น 7:17

¹⁷“ถ้าผู้ใดตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ ผู้นั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนั้นมาจากพระเจ้า หรือว่าเราพูดตามใจชอบของเราเอง

แบบฝึกหัด

จดเติมคำในช่องว่าง

1. พระเยซูตรัสว่า ถ้าท่านทั้งหลาย _____ อยู่ในคำของเรา ท่านก็เป็น _____ ของเราที่แท้จริง (8:31)
2. _____ จะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท (8:32)
3. ทุกคนที่ทำบาปก็เป็น _____ ของความบาป (8:34)
4. ถ้า _____ ทรงกระทำให้ท่านเป็นไท (จากบาป) ท่านก็เป็นไทจริงๆ (8:36)

5. พระเยซูบอกพวกเขาว่า ถ้าพระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของท่าน ท่านก็จะ _____ เรา (8:42)
6. ผู้ที่มาจาก _____ ย่อมฟังพระวจนะของพระเจ้า (8:47)
7. ถ้าผู้ใดตั้งใจประพฤติตาม _____ ของพระเจ้า เขาก็จะ _____ คำสอนของพระเยซู นั้นมาจากพระเจ้าหรือพระองค์ทรงพูดตามใจชอบเอาเอง (7: 17)

บทที่ 14 พระเยซูเป็นความสว่างของโลก

ยอห์น 8:12

"อีกครั้งหนึ่งพระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "เราเป็นความสว่างของโลก ผู้ที่ตามเรามาจะไม่เดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต"

ยอห์น 9:1-9, 13-25, 33-38

'เมื่อพระองค์เสด็จดำเนินไปนั้น ทรงเห็นชายคนหนึ่งตาบอดแต่กำเนิด 'และพวกสาวกของพระองค์ทูลถามพระองค์ว่า "พระอาจารย์

เจ้าข้า ใครได้ทำผิดบาป ชายคนนี้หรือบิดามารดาของเขา เขาจึงเกิดมาตาบอด" 'พระเยซูตรัสตอบว่า "มิใช่ว่าชายคนนี้หรือบิดามารดาของเขาได้ทำบาป แต่เขาเกิดมาตาบอด เพื่อให้พระราชกิจของพระเจ้าปรากฏในตัวเขา 'เราต้องกระทำพระราชกิจของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามาเมื่อยังวันอยู่ เมื่อถึงกลางคืนไม่มีใครทำงานได้ 'ตราใบใดที่เราียังอยู่ในโลก เราเป็นความสว่างของโลก" 'เมื่อตรัสดังนั้นแล้ว พระองค์ก็ทรงขวาน้ำลายลงที่ดิน แล้วทรงเอาน้ำลายนั้นทำเป็นโคลนทาที่ตาของคนตาบอด 'แล้วตรัสสั่งเขาว่า "จงไปล้างโคลนออกเสียในสระสิโลอัมเถิด" (สิโลอัมแปลว่า ไซไซ) เขาจึงไปล้างแล้วกลับมาก็เห็นได้ 'เพื่อนบ้านและบรรดาคนที่เคยเห็นชายคนนั้นเป็นคนขอทานมาก่อนก็พูดกันว่า

“คนนี่ใช่ไหมที่เคยมีของท่าน” บางคนก็พูดว่า “ใช่คนนั้นแหละ” คนอื่นว่า “ไม่ใช่ แต่เขาเหมือนคนนั้น” ตัวเขาเองพูดว่า “ข้าพเจ้าคือคนนั้น”¹³ เขาจึงพาคนที่แต่ก่อนตาบอดนั้นไปหาพวกฟาริสี “วันที่พระเยซูทรงทำโคลนทาตาชายคนนั้นให้หายบอดเป็นวันสะบาโต”¹⁴ พวกฟาริสีก็ได้ถามเขาอีกว่า “ทำไมท่านจึงมองเห็น และเขาบอกคนเหล่านั้นว่า “เขาเอาโคลนทาตาของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ล้างออกแล้วจึงมองเห็น”¹⁵ พวกฟาริสีบางคนพูดว่า “ชายคนนี่ไม่ได้มาจากพระเจ้า เพราะเขาไม่ได้รักษาวันสะบาโต” แต่คนอื่นพูดว่า “คนบาปจะทำหมายสำคัญเช่นนั้นได้อย่างไร” พวกเขาก็ตกแตกกัน¹⁷ เขาจึงพูดกับคนตาบอดอีกว่า “เจ้าคิดอย่างไรเรื่องคนนั้น ในเมื่อเขาได้ทำให้ตาของเจ้าหายบอด” ชายคนนั้นตอบว่า “ท่านเป็นผู้เผยพระวจนะ”¹⁸ พวกยิวไม่เชื่อว่าชายคนนั้นตาบอดและกลับมองเห็น จนกระทั่งเขาได้เรียกบิดามารดาของคนที่ตาบอดมองเห็นได้นั้นมา¹⁹ แล้วถามว่า “ชายคนนี้เป็นบุตรของเจ้าหรือที่เจ้าบอกว่าตาบอดมาแต่กำเนิด ทำไมเดี๋ยวนี้เขาจึงมองเห็น”²⁰ บิดามารดาของชายคนนั้นตอบว่า “ข้าพเจ้าทราบว่าเป็นบุตรของข้าพเจ้า และทราบว่าเขาก็คงเกิดมาตาบอด”²¹ แต่

ไม่รู้ว่าเป็นมาแต่เดิวนั้นเขาจึงมองเห็น ใครทำให้ตาของเขหายบอด ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ จงถามเขาเถิด เขาตอบแล้ว เขาก็บอกเล่าเรื่องของเขาเองได้”²² ที่บิดามารดาของเขาพูดอย่างนั้นก็เพราะกลัวพวกยิวเพราะพวกยิวดกลงกันแล้วว่า ถ้าผู้ใดยอมรับว่าผู้นั้นเป็นพระคริสต์ จะต้องเปกผู้นั้นเสียจากธรรมสภา²³ เหตุฉะนั้นบิดามารดาของเขาจึงพูดว่า “เขาตอบแล้ว ถามตัวเขาเองเถิด”²⁴ คนเหล่านั้นจึงเรียกคนที่แต่ก่อนตาบอดนั้นมาหาเป็นครั้งที่สอง และบอกเขาว่า “จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด เรารู้แล้วว่าชายคนนั้นเป็นคนบาป”²⁵ เขาตอบว่า “ท่านนั้นเป็นคนบาปหรือไม่ข้าพเจ้าไม่ทราบ สิ่งเดียวที่ข้าพเจ้าทราบ ก็คือว่าข้าพเจ้าเคยตาบอด แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้ามองเห็นได้แล้ว”²⁶ ถ้าท่านผู้นั้นไม่ได้มาจากพระเจ้าแล้วก็คงไม่สามารถทำได้”²⁷ เขาทั้งหลายตอบคนนั้นว่า “เอ็งเกิดมาในการบาปทั้งนั้น และเอ็งจะมาสอนเราหรือ” แล้วเขาจึงเปกคนนั้นเสีย²⁸ พระเยซูทรงได้ยืนยันว่าเขาได้เปกคนนั้นเสียแล้ว เมื่อพระองค์ทรงพบชายคนนั้นจึงตรัสกับเขาว่า “เจ้าวางใจในบุตรมนุษย์หรือ”²⁹ ชายคนนั้นทูลตอบว่า “ท่านเจ้าข้า ผู้ใดเป็นบุตรมนุษย์ ซึ่งข้าพเจ้าจะวางใจในพระองค์ได้”³⁰ พระเยซูตรัสกับเขา

ว่า “เจ้าได้เห็นท่านแล้ว ท่านผู้นั้นเองที่ เจ้าข้า ข้าพระองค์วางใจ” แล้วเขาก็กราบ
กำลังพูดอยู่กับเจ้า”³ เขายังพูดว่า “พระองค์ ใจหัวพระองค์

ใครกล่าวสิ่งเหล่านี้?

1. ใครกล่าวว่า “เมื่อถึงกลางคืนไม่มีผู้ใดทำงาน” _____ (ข้อ 4)
2. ใครกล่าวว่า “คนนี้ใช่ไหมที่เคยนั่งขอทาน” _____ (ข้อ 8)
3. ใครกล่าวว่า “ชายคนนี้ไม่ได้มาจากพระเจ้า” _____ (ข้อ 16)
(พวกฟาริสีนั้นเป็นชาวยิวที่เคร่งศาสนา พวกเขาขัดขวางในการเชื่อฟังกฎบัญญัติของโมเสสและ
ยึดถือประเพณีมาก)
4. ใครกล่าวว่า “ใครทำให้ตาของเขาหายบอด จงถามเขาเถิด” เพราะพวกเขากลัว
พวกยิว? _____ (21-23)
5. ใครกล่าวว่า “ถ้าท่านผู้นั้นไม่ได้มาจากพระเจ้าแล้ว ก็คงไม่สามารถทำได้” _____ (33)
6. ใครกล่าวว่า “เจ้าวางใจในบุตรมนุษย์หรือ” _____ (35)
7. ใครกล่าวว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์วางใจ” _____ (38)

พระเยซูทรงนำความสว่างเข้ามา

เมื่อพระเยซูรักษาชายตาบอดให้มองเห็น พระองค์ทรงนำความสว่างเข้ามาในชีวิตของเขา
แต่พระเยซูต้องการสำแดงให้เห็นว่าแท้ที่จริงแล้วพระองค์มาเพื่อรักษาผู้คนที่ตาบอดฝ่ายวิญญาณ
ซึ่งมีชีวิตอยู่ในความมืด

หลายปีก่อนหน้านี้ พระเจ้าทรงสัญญาโดยผ่านทางผู้เผยพระวจนะของพระองค์ว่า จะมีผู้
หนึ่งที่น่าความสว่างเข้ามา นั่นเป็นการอธิบายถึงพระเยซู **เรารู้จักพระเจ้า เราได้เรียกเข้ามาด้วย
ความชอบธรรม เราได้บูชาและรักษาเจ้าไว้ เราได้ให้เจ้าเป็นตัวพันธสัญญาของมนุษยชาติ**

เป็นความสว่างแก่บรรดาประชาชาติ เพื่อเบิกตาคนที่ตาบอด เพื่อนำผู้ถูกจำจองออกมาจากคุก นำผู้ที่นั่งในความมืดออกมาจากเรือนจำ (อิสยาห์ 42:6-7) อิสยาห์มองเห็นวันของพระเยซู คนชาติที่ดำเนินในความมืด จะได้เห็นความสว่างยิ่งใหญ่ บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินแห่งเงามืดจู่จาสว่างจะได้ส่องมาบนเขา (อิสยาห์ 9:2)

เมื่อพระเยซูทรงประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นความสว่างของโลก พวกบิรูรู้ว่าพระเยซูกำลังประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเป็นความสว่าง

พระเจ้าทรงเป็นความสว่างและความรอดของข้าพเจ้าข้าพเจ้าจะกลัวผู้ใดเล่า พระเจ้าทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งแห่งชีวิตข้าพเจ้าข้าพเจ้าจะต้องเกรงใคร (สดุดี 27:1) เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในความมืด พระเจ้าจะทรงเป็นความสว่างแก่ข้า (มีคาห์ 7:8ข) คาวิตโมทนาพระคุณพระเจ้าว่า ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงเป็นประทีปของข้าพระองค์พระเจ้าทรงกระทำให้ความมืดของข้าพเจ้าสว่าง (2 ซามูเอล 22:29)

เมื่อเรารู้จักพระเยซู เรารู้จักพระเจ้า พระเยซูตรัสว่า ถ้าท่านทั้งหลายรู้จักเราแล้ว ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย (ยอห์น 14:7ก) เพราะว่าพระเจ้าองค์นั้นผู้ได้ตรัสสั่งให้ความสว่างออกมาจากความมืด ได้ทรงส่องสว่างเข้ามาในจิตใจของเรา เพื่อให้เรามีความสว่างแห่งความรู้ถึงพระสิริของพระเจ้า ปรากฏในพระพักตร์ของพระคริสต์ (2 โครินธ์ 4:6) ท่านได้รับความสว่างนี้แล้วหรือยัง?

ดำเนินอยู่ในความสว่าง

คนที่ติดตามพระเยซูก็จะไม่ดำเนินชีวิตอยู่ในความมืดอีกต่อไป แต่พวกเขาจะดำเนินอยู่ในความสว่าง เพราะว่าเมื่อก่อนท่านเป็นความมืด แต่บัดนี้ท่านเป็นความสว่างแล้วในองค์พระผู้เป็นเจ้า องค์ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องของความสว่าง (เอเฟซัส 5:8)

ทางของคนชั่วร้ายก็เหมือนความมืดทึบ เขาไม่ทราบว่าเขาสะดุดอะไร (สุภาษิต 4:19) แต่วิถีของคนชอบธรรมเหมือนแสงอรุณ ซึ่งฉายดูไกลยิ่งขึ้นๆ จนเต็มวัน (สุภาษิต 4:18)

พระวอนะของพระเจ้าเป็นความสว่าง พระวอนะของพระองค์เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์และเป็นการสว่างแก่มรรคาของข้าพระองค์ (สดุดี 119: 105) การคลี่คลายพระวอนะของพระองคืให้ความสว่างทั้งให้ความเข้าใจแก่คนรุ่นน้อย (สดุดี 119:130) เมื่อเราศึกษาพระวอนะของพระเจ้าในแต่ละวัน เราต้องฟังและปฏิบัติตาม เพราะนั่นเป็นความหมายของการ “ดำเนินอยู่ในความสว่าง” ท่านยังจำคำสั่งของพระเยซูที่บอกให้เรารักซึ่งกันและกันได้ไหม? เหตุผลของคำสั่งนี้อยู่ในพระวอนะอีกข้อหนึ่งที่บอกว่า *แต่ผู้ที่เกลียดชังพี่น้องของตนก็อยู่ในความมืด และเดินในความมืดและไม่รู้ว่าคนกำลังไปไหน เพราะว่าความมืดทำให้ตาของเขาบอดไปเสียแล้ว (1 ยอห์น 2: 11)*

วิธีที่จะทำให้เราบอดได้เร็วที่สุดก็คือการมีชีวิตอยู่ในความมืดตลอดเวลา คนที่ทำงานขุดเหมืองแร่อยู่ใต้ดิน พวกเขาจะต้องถูกนำขึ้นมาให้เห็นแสงสว่างอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งวัน เพราะถ้าปล่อยให้พวกเขาทำงานอยู่ใต้ดินตลอดเวลา ไม่ช้าไม่นานพวกเขาก็จะกลายเป็นคนตาบอดสนิท ในทำนองเดียวกัน เราต้องรักษาการดำเนินชีวิตของเราให้อยู่ในความสว่าง ไม่อย่างนั้นตาฝ่ายวิญญาณของเราจะถูกห่อหุ้มโดยซาตาน และมันสามารถทำให้ความคิดและจิตใจของเรามืดบอดได้

เราเป็นแสงสว่างของโลก

จงทำสิ่งสารพัดโดยปราศจากการบ่นและการทู่ถ้อยกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่ถูกติเตียน และไม่มีความคิด เป็น บุตรที่ปราศจากคำหยาบของพระเจ้า ในท่ามกลาง พงศ์พันธุ์ที่กดขี่และวิปลาซ ท่านปรากฏในหมู่พวกเขาจุดดวงสว่างต่างๆในโลก (ฟีลิปปี 2:14-15) พระเจ้าทรงเลือกเราให้ ประกาศพระบรมมีของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืดเข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์ (1 เปโตร 2:9) ชีวิตของท่านเป็น แสงสว่างให้กับผู้คนที่อยู่รอบข้างหรือไม่? ถ้าคำตอบของท่านคือ ไม่ อาจารย์เปาโลบอกกับเราว่า *จงเลิกการกระทำของความมืด และจงสวมเครื่องอาวุธของความสว่าง (โรม 13: 12)*

เราจำเป็นต้องเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า วิธีการเตรียมพร้อมคือ การเฝ้าระวัง (ตื่นอยู่-ผู้แปล)และดำเนินอยู่ในความสว่างเท่านั้น ท่านเป็นบุตรของความสว่าง และเป็นบุตรของกลางวัน เราทั้งหลายไม่ได้เป็นของกลางคืนหรือของความมืด เหตุฉะนั้นเราอย่าหลับเหมือนอย่างคนอื่น แต่ให้เราเฝ้าระวังและไม่มาฆย (1 เธสะโลนิกา 5: 5-6)

พระเยซูทรงตรัสเมื่อทรงพูดถึงฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ว่า เสรฐาเล่มใหม่จะเป็นนครที่ ไม่ต้องการแสงของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เพราะว่าพระสิริของพระเจ้าเป็นแสงสว่างของนครนั้น และพระเมษโปดกทรงเป็นดวงประทีปของนครนั้น (วิวรณ์ 21: 23) เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่และอัศจรรย์จริงๆ ที่พระเยซูจะเป็นความสว่างให้แก่เราชนวันรันคร!

จงทำงานในขณะที่ยังสว่างอยู่

จนกว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมา เราจำเป็นต้องทำงานในขณะที่ยังมีความสว่างท่ามกลางความมืดในโลกนี้ เพราะว่าวันหนึ่งโลกนี้จะต้องสูญสลายไป(มัทธิว 5: 18) คนที่ไม่เข้ามาสู่ความสว่างก็จะตกอยู่ในความมืดชนวันรันคร (มัทธิว 22:13) ให้เรารีบทำงานเถิด เพื่อจะให้เจ้าเบิกตาของเขา เพื่อเขาจะกลับจากความมืดมาถึงความสว่าง และจากอำนาจของซาตานมาถึงพระเจ้า เพื่อเขาจะได้รับการยกโทษความบาปผิดของเขา.... (กิจการ 26: 18)

มีครั้งหนึ่งที่พวกยิวถามพระเยซูว่า ข้าพเจ้าทั้งหลายจะต้องทำประการใด จึงจะทำงานของพระเจ้าได้? และพระเยซูทรงตรัสตอบพวกเขาว่า “งานของพระเจ้านั้น คือการที่ท่านวางใจในท่านที่พระองค์ทรงใช้มา” (ยอห์น 6:28-29) พระเยซูทรงสอนพวกเขาอย่างตรงไปตรงมาว่า ถ้าท่านมีได้เชื่อว่าเป็นผู้นั้น ท่านจะต้องตายในการบาปของตัว (ยอห์น 8:24)

ประการแรก เราต้องมั่นใจว่าตัวของเราได้เข้าสู่ความสว่างและรับชีวิตนิรันดร์แล้ว เราต้องทำงานร่วมกันกับพระเยซูด้วยการนำผู้อื่นมาสู่ความสว่าง อย่าชวนขายอาหารที่เสื่อมสลายไป แต่จงหาอาหารที่ดำรงอยู่คืออาหารแห่งชีวิต นิรันดร์ ซึ่งบุตรมนุษย์จะให้แก่ท่าน (ยอห์น 6: 27)

ท่านยังจำเรื่องของชายคาบอดได้ไหม? เขามีความกลัวที่จะบอกคนอื่นถึงสิ่งที่พระเยซูทรง

กระทำเพื่อเขา ถึงแม้ว่าเขาจะถูกพวกคนที่ตามอดฝ่ายวิญญาณจับไล่เขาออกไป แต่พระเยซูทรงสนใจและเดินมาหาเขาและทรงถ้ำแคงพระองค์เองมากขึ้นให้แก่เขา พระองค์จะทรงทำเช่นนี้กับท่านด้วยเหมือนกัน!

บทที่ 15 พระเยซูเป็นผู้เลี้ยงดูแกะที่ดี

ยอห์น 10:1-16, 27-33

“เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ผู้ที่มีได้เข้าไปในคอกแกะทางประตู แต่ป็นเข้าไปทางอื่นนั้นเป็นขโมยและโจร” แต่ผู้ที่เข้าทางประตูก็เป็นผู้เลี้ยงแกะ “นายประตูจึงเปิดประตูให้ผู้” นั้น และยอมฟังเสียงของท่าน ท่านเรียกชื่อแกะของท่าน และนำออกไป “เมื่อท่านค้อนแกะของท่าน ออกไปหมดแล้ว ก็เดินนำหน้า และแกะก็ตามท่านไป เพราะรู้จักเสียงของท่าน” ส่วนผู้อื่นแกะจะไม่ตามเลย แต่จะหนีไปจากเขา เพราะไม่รู้จักเสียงของผู้อื่น” “ถ้า

เปรียบนั้นพระเยซูได้ตรัสกับเขาทั้งหลาย แต่เขาไม่เข้าใจความหมายของพระคำที่ตรัสที่พระองค์ตรัสกับเขาเลย “พระเยซูจึงตรัสกับเขาอีกว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า เราเป็นประตูของแกะทั้งหลาย” บรรดาผู้ที่มาก่อนเรานั้นเป็นขโมยและโจร แต่ฝูงแกะก็มิได้ฟังเขา เราเป็นประตู ถ้าผู้ใดเข้าไปทางเราผู้นั้นก็จะรอด เขาจะเข้าออกแล้วก็จะพบอาหาร” “ขโมยนั้นย่อมมาเพื่อจะลักและฆ่าและทำลายเสีย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้ออย่างครบบริบูรณ์” เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี ผู้เลี้ยงที่ดีนั้นยอมสละชีวิตของตนเพื่อฝูงแกะ” “ผู้รับจ้างมิได้เป็นผู้เลี้ยงแกะ และฝูงแกะไม่เป็นของเขา เมื่อเห็นสุนัขป่ามา เขาจึงลงทิ้งฝูงแกะหนีไป” สุนัขป่าก็ชิงเอาแกะไปเสีย และทำให้ฝูงแกะกระจัดกระจายไป” “เขาหนีเพราะเขาเป็นลูกจ้างและไม่เป็นห่วงแกะเลย” “เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี เรารู้จักแกะของเราและแกะของเราก็รู้จักเรา” “ดังที่พระบิดาทรงรู้จักเราและเรารู้จักพระบิดา และ

ชีวิตของเรา เราสละเพื่อแกะ “แกะอื่นซึ่งมิได้เป็นของคอกนี้เราก็มีอยู่ แกะเหล่านั้นเราก็ต้องพามาด้วย และแกะเหล่านั้นจะฟังเสียงของเรา แล้วจะรวมเป็นฝูงเดียว และมีผู้เลี้ยงเพียงผู้เดียว”²⁷ และของเราย่อมฟังเสียงของเรา และเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นตามเรา”²⁸ เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แกะนั้น แกะนั้นจะไม่พินาศเลย และจะไม่มีผู้ใดแย่งชิงแกะเหล่านั้นไปจากมือของเราได้”²⁹ พระบิดาของเราผู้ประทานแกะนั้นให้แก่เราเป็นใหญ่กว่าทุกสิ่ง และไม่มีผู้ใดอาจชิงแกะนั้น

ไปจากพระหัตถ์ของพระบิดาของเราได้”³⁰ เรา กับพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน”³¹ พวกยิวจึงหยิบก้อนหินขึ้นมาอีกจะขว้างพระองค์ให้ตาย”³² พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “เราได้สาแดงให้ท่านเห็นการดีหลายประการของพระบิดาของเรา ท่านทั้งหลายหยิบก้อนหินจะขว้างเราให้ตาย เพราะการกระทำข้อใดเล่า”³³ พวกยิวกดตอบพระองค์ว่า “เราจะขว้างท่านมิใช่เพราะการกระทำดี แต่เพราะการพุดหมิ่นประมาทพระเจ้า เพราะท่านเป็นเพียงมนุษย์แต่ดั่งตัวเป็นพระเจ้า”

บทเรียนที่ได้จากเรื่องนี้

1. พระเยซูทรงเป็นประจักษ์ความรอดเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ด้วยการฟังเสียงและคิดตามพระองค์จึงทำให้เราเป็นแกะของพระองค์ได้ พระองค์ทรงเรียกชื่อของท่าน พระองค์ทรงนำและเลี้ยงดูท่าน พระองค์ประทานชีวิตของพระองค์เองเพื่อท่าน เราทุกคนได้เข้าไปเหมือนแกะ เราทุกคนต่างได้หันไปตามทางของตนเอง และพระเจ้าทรงวางลงบนท่าน ซึ่งความบาปผิดของเราทุกคน (อิสยาห์ 53: 6) ท่านหันกลับจากวิถีของตัวเองเพื่อคิดตามวิถีทางของพระองค์แล้วหรือยัง?
2. พระเยซูทรงเป็น ผู้เลี้ยงที่แท้จริง แต่เพียงพระองค์เดียว พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา และเราเป็นประชากรแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์ และเป็นแกะแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ (สดุดี 95: 7ก) จงรู้เถิดว่า พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระเจ้า คือพระองค์เองที่ทรงสร้างเราทั้งหลาย และเราก็เป็นของพระองค์ (หรือ และไม่ใช้พวกเราทั้งหลายเอง) เราเป็นประชากรของพระองค์เป็นแกะแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์ (สดุดี 100:3)

3. ถ้าเราเป็นแกะแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์แล้ว พระองค์ทรงรู้จักเราและเรารู้จักพระองค์
ข้าแต่พระเจ้า แต่พระองค์ทรงรู้จักข้าพระองค์พระองค์ทรงเห็นข้าพระองค์และทรงทดลอง
ความคิดของข้าพระองค์ที่มีต่อพระองค์ (เยเรมีย์ 12: 3ก) ท่านรู้ไหมว่าพระเยซูเป็นผู้เลี้ยงของ
ท่าน? ถ้าท่านรู้ท่านก็จะติดตามพระองค์และไม่ติดตามผู้อื่น แล้วผู้เลี้ยงทรงรู้จักท่านหรือไม่?
“เมื่อพระผู้เลี้ยงปรากฏตัว” มีหลายคนที่จะพูดกับพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า ข้า
พระองค์กล่าวพระวจนะในพระนามของพระองค์ และได้จับมือออกในพระนามของพระองค์ และได้
ได้กระทำการมหัศจรรย์เป็นอันมากในพระนามของพระองค์ มิใช่หรือ” แล้วพระเยซูก็จะคริสต์แก่
พวกเขาว่า “เราไม่เคยรู้จักเจ้านาย เจ้าผู้กระทำความชั่ว จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา” (มัทธิว 7:23) เรา
ไม่สามารถเป็นแกะของพระเจ้าและทำตามใจตัวเองไปพร้อมๆกันได้ โดยปราศจากความบริสุทธิ์
ก็ไม่มีใครที่จะเห็นพระเจ้าได้เลย (ฮีบรู 12:14)

4. เมื่อเราเป็นของพระเยซู เราก็อยู่อย่างปลอดภัยชั่ววันนิรันดร์ ไม่มีใครมาชิงเราไปจาก
พระหัตถ์ของพระเจ้าได้ พระสัญญานี้มีไว้สำหรับคนที่ติดตาม “พระผู้เลี้ยงที่ยิ่งใหญ่ คือ องค์พระ
เยซูคริสต์เท่านั้น

5. คนที่ติดตามพระเยซูจะรอดพ้นจากคนแปลกหน้า ชาคานเป็นเหมือนขโมยที่มาเพื่อ
ลัก,ฆ่าและทำลาย

6. พระเยซูทรงเรียกพระองค์เองว่าเป็นพระเจ้า เมื่อพระเยซูทรงเรียกพระองค์เองว่า
ทรงเป็นผู้เลี้ยงที่ดี และเมื่อพระองค์ทรงตรัสว่า พระองค์กับพระบิดาทรงเป็นหนึ่งเดียวกันนั้น
พวกเขารู้ว่าพระองค์กำลังทำตัวเสมอกับพระเจ้า ถ้าพวกเขาติดตามพระเจ้าจริงๆ พวกเขาจะ
สำนึกได้ว่าพระเยซูทรงเป็นผู้เลี้ยงของพวกเขา อิสยาห์ได้เผยพระวจนะไว้ว่า ดูเถิด พระเจ้าเสด็จ
มาด้วยอำนาจ..พระองค์จะทรงเลี้ยงฝูงแกะและของพระองค์อย่างผู้เลี้ยงแกะ พระองค์จะทรง
รวบรวมลูกแกะไว้ในพระกรของพระองค์พระองค์จะทรงอุ้มไว้ที่พระทรง และทรงก่อกำ
บรรดาที่มีลูกอ่อนไป (อิสยาห์ 40: 10ก,11)

บทเพลงสดุดีถึงผู้เลี้ยงแกะ

สดุดี 23

'พระเจ้าทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้าดุจเลี้ยงแกะ ข้าพเจ้า
จะไม่ขัดสน 'พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้านอน
ลงที่ทุ่งหญ้าเขียวสด 'พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไป
ริมน้ำแดนสงบ 'ทรงฟื้นฟูวิญญาณของข้าพเจ้า
พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปในทางชอบธรรม
เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ 'แม้ข้า
พระองค์จะเดินไปตามหุบเขามัจจุราช ข้า
พระองค์ก็ไม่กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์ทรง
สถิตกับข้าพระองค์ 'คทาและธำมรงค์ของ
พระองค์เล่าโลมข้าพระองค์ 'พระองค์ทรงเตรียม
สำรับให้ข้าพระองค์ ต่อหน้าต่อตาศัตรูของข้าพระองค์ 'พระองค์ทรงเจิมศีรษะข้าพระองค์ด้วย
น้ำมัน ชันน้ำของข้าพระองค์ก็ล้นอยู่ 'แนที่เดียวที่ความดีและความรักมั่นคง จะติดตามข้าพเจ้า
ไป ตลอดวันคืนชีวิตของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้าสืบไปเป็นนิตย์

บทที่ 16 พระเยซูเป็นเหตุให้คนเป็นขึ้นและมีชีวิต

ยอห์น 11:1-7, 17-46

'มีชายคนหนึ่ง ชื่อลาซารัสกำลังป่วยอยู่ที่
หมู่บ้านเบธานี ซึ่งเป็นชนบทที่มารีย์และ
มารธาพี่สาวของเธออยู่นั้น 'มารีย์ผู้นี้คือหญิง
ที่เอาน้ำมันหอมระเหยโลมพระองค์ และเธอผม
ของนางเจ็ดพระบาทของพระองค์ ลาซารัส

น้องชายของเธอกำลังป่วยอยู่ 'ดังนั้นพี่สาวทั้ง
สอง จึงให้คนไปเฝ้าพระเยซูทูลว่า "พระองค์
เจ้าข้า ผู้ที่พระองค์ทรงรักนั้นกำลังป่วยอยู่" ' แต่เมื่อพระเยซูทรงได้ยินแล้วก็ตรัสว่า "โรค
นั้นจะไม่ถึงตาย แต่เกิดขึ้นเพื่อเชิดชูพระ
เกียรติของพระเจ้า เพื่อให้พระบุตรของพระ

เจ้าทรงได้รับเกียรติเพราะโรคนั้น”^๕ พระเยซูทรงรักมารธาและน้องสาวของเธอและลาซา -
รัส “ครั้นพระองค์ทรงได้ยินว่าลาซารัสป่วยอยู่ พระองค์จึงทรงพักอยู่ที่ที่พระองค์ทรงอยู่นั้น
อีกสองวัน”^๖ หลังจากนั้นพระองค์ก็ตรัสกับ
พวกสาวกว่า “เราเข้าไปในแคว้นยูเดียกันอีก
เถิด”^๗ ครั้นพระเยซูเสด็จมาถึง ก็ทรงทราบ
ว่าเขาเอาลาซารัสไปไว้ในอุโมงค์ฝังศพแล้ว
แล้ว^๘ หมู่บ้านเบธานีอยู่ใกล้กรุงเยรูซาเล็ม
ห่างกันประมาณสามกิโลเมตร^๙ พวกยิวหลาย
คนได้มาหามารธาและมารีย์ เพื่อจะปลอบโยน
เธอเรื่องน้องชายของเธอ^{๑๐} ครั้นมารธาเห็นว่า
พระเยซูกำลังเสด็จมา เธอก็ออกไปต้อนรับ
พระองค์ แต่มารีย์นั่งอยู่ในเรือน^{๑๑} มารธาทูล
พระเยซูว่า “พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์อยู่
ที่นี่น้องชายของข้าพระองค์ก็คงไม่ตาย
”ถึงแม้เดี๋ยวนี้ข้าพระองค์ก็ทราบว่สิ่งใดๆที่
พระองค์จะทูลขอจากพระเจ้า พระเจ้าจะ
ทรงโปรดประทานแก่พระองค์”^{๑๒} พระเยซู
ตรัสกับนางว่า “น้องชายของเจ้าจะฟื้นขึ้นมา
อีก”^{๑๓} มารธาทูลพระองค์ว่า “ข้าพระองค์
ทราบแล้วว่าเขาจะฟื้นขึ้นมาอีกในวันสุดท้าย
เมื่อคนทั้งปวงจะฟื้นขึ้นมา”^{๑๔} พระเยซูตรัส

กับเธอว่า “เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้น
และมีชีวิต ผู้ที่วางใจในเรานั้น ถึงแม้ว่าเขา
ตายแล้วก็ยังมีชีวิตอีก”^{๑๕} และทุกคนที่มีชีวิต
และวางใจในเราจะไม่ตายเลย เจ้าเชื่ออย่างนี้
ไหม”^{๑๖} มารธาทูลพระองค์ว่า “เชื่อพระองค์
เจ้าข้า ข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็น
พระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าที่เสด็จมาใน
โลก”^{๑๗} เมื่อเธอทูลดังนี้แล้ว เธอก็กลับไปเรียก
มารีย์น้องสาว กระซิบว่า “พระอาจารย์
เสด็จมาแล้ว และทรงเรียกเจ้า”^{๑๘} เมื่อมารีย์ได้
ยินแล้วเธอก็รีบลุกขึ้นไปเฝ้าพระองค์ “ฝ่าย
พระเยซูยังไม่เสด็จเข้าไปในหมู่บ้าน แต่ยัง
ประทับอยู่ ณ ที่ซึ่งมารธาพบพระองค์นั้น”^{๑๙}
เมื่อพวกยิวที่อยู่กับมารีย์ในเรือนกำลังปลอบ
โยนเธออยู่ เห็นมารีย์รีบลุกขึ้นเดินออกไป
เขาทั้งหลายจึงตามเธอไป นึกว่าเธอจะไป
ร้องไห้ที่อุโมงค์^{๒๐} ครั้นมารีย์มาถึงที่ซึ่งพระ
เยซูประทับอยู่และเห็นพระองค์แล้ว จึงกราบ
ลงที่พระบาทของพระองค์ทูลว่า “พระองค์
เจ้าข้า ถ้าพระองค์ประทับอยู่ที่นี้ น้องชาย
ของข้าพระองค์ก็คงไม่ตาย”^{๒๑} เมื่อพระเยซู
ทรงเห็นเธอร้องไห้ และพวกยิวที่มากับเธอก็
ร้องไห้ด้วย พระองค์ก็ทรงสะเทือนพระทัย

และทรงเป็นทุกข์ “พระองค์ตรัสว่า “พวกเจ้าเอาศพเขาไปไว้ที่ไหน” เขาทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า เชิญเสด็จมาดูเถิด” พระเยซูทรงพระกันแสง “พวกยิวจึงกล่าวว่า “ดูซิพระองค์ทรงรักเขาเพียงไร”” แต่บางคนก็พูดว่า “ท่านผู้นี้ทำให้คนตาบอดมองเห็น จะทำให้คนนี้มอดายไม่ได้หรือ”” พระเยซูทรงสะเทือนพระทัยอีก จึงเสด็จมาถึงอุโมงค์ฝังศพ อุโมงค์นั้นเป็นถ้ำ มีหินก้อนหนึ่งวางปิดปากไว้” พระเยซูตรัสว่า “จงเอาหินออกเสีย” มารธาสาวของผู้ตายจึงทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ป่านีศพมกลิ่นเหม็นแล้ว เพราะว่าเขาคายมาสัวันแล้ว” “พระเยซูตรัสกับเธอว่า “เราบอกเจ้าแล้วมิใช่หรือว่า ถ้าเจ้าเชื่อเจ้าก็จะได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า” “พวกเขาจึงเอาหินออก พระเยซูทรงแหงนพระพักตร์ขึ้นตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ ที่พระองค์ทรงโปรดฟังข้าพระองค์” “ข้าพระองค์ทราบ ว่าพระองค์ทรงฟังข้าพระองค์อยู่เสมอ แต่ที่

ข้าพระองค์กล่าวอย่างนี้ก็เพราะเห็นแก่ประชาชนที่ยืนอยู่ที่นี่ เพื่อเขาจะได้เชื่อว่า พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา” “เมื่อพระองค์ตรัสดังนั้นแล้วจึงปลงพระสุรเสียง ตรัสว่า “ลาซารัสเอ๋ย ออกมาเถิด” “ผู้ตายนั้นก็ออกมา มีผ้าพันมือและเท้า และที่หน้าก็มีผ้าพันอยู่ด้วย พระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “จงแก้ผ้าที่พันออกเสีย แล้วปล่อยเขาเถิด” “ดังนั้นพวกยิวหลายคนที่มาหา มารธีย์ และได้เห็นการกระทำของพระเยซู ก็วางใจในพระองค์ “แต่พวกเขาบางคนไปหาพวกฟาริสีเล่าเหตุการณ์ที่พระเยซูได้ทรงกระทำให้ฟัง

สิ่งที่ต้องคิด

จะเป็นสิ่งที่น่าประทับใจเพียงใดที่เราเห็นว่าพระเยซูทรงรักเพื่อนของพระองค์มากถึงขนาดนั้น? ถ้าท่านทำทุกสิ่งทีพระองค์บอกให้ท่านทำ ท่านก็เป็นเพื่อนของพระองค์ (ยอห์น 15: 14) ในเรื่องนี้ เพื่อนของพระเยซูต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่น่าเศร้า คือ การที่ลาซารัสเสียชีวิต ดูเหมือนพระเยซูจะไม่ได้สนใจสักเท่าไรในช่วงแรก ท่านเคยรู้สึกว่าพระเจ้าไม่สนใจเกี่ยวกับสถานการณ์อันยากลำบากที่ท่านกำลังเผชิญอยู่บ้างไหม? ท่านจงอย่าลืมว่าพระเจ้าไม่เคยนอนหลับ พระองค์ทรงมีแผนการที่ดีเสมอ เราต้องรักษาความไว้วางใจของเราว่าพระเจ้าจะทรงทำในสิ่งที่ถวายเกียรติแด่พระองค์เองอย่างสูงสุดแน่นอน

พระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับชีวิตของท่าน พระองค์ทรงต้องการทำให้ท่านเป็นเหมือนพระบุตรของพระองค์ คือ พระเยซู เรารู้ว่า พระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง คือคนทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์ เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พระองค์ได้ทรงทราบอยู่แล้ว ผู้นั้นพระองค์ได้ทรงตั้งไว้ให้เป็นตามลักษณะพระฉายา แห่งพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพวกพี่น้องเป็นอันมาก (โรม 8: 28-29) ดังนั้นนี่จึงเป็นเหตุผลที่เราจำเป็นต้องผ่านช่วงเวลาแห่งความยากลำบาก เพื่อการลองดูความเชื่อของท่าน อันประเสริฐยิ่งกว่าทองคำ ซึ่งแม้เสียไปได้ก็ยังถูกลองด้วยไฟ จะได้เป็นเหตุให้เกิดความสรรเสริญเกิดศักดิ์ศรีและเกียรติ ในเวลาที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาปรากฏ (เปโตร 1:7)

พระเยซูต้องการสอนมารีย์และมารธาและพวกเราดูว่าการเชื่อในพระองค์นั้นหมายความว่าเราจะไม่มัววันตาย เมื่อคนเหล่านั้นที่เชื่อในพระองค์ตาย พวกเขาเพียงแต่ “ไม่ได้อยู่ในร่างกายนี้” และ “ไปอยู่กับพระเจ้า” (2 โครินธ์ 5:8)

พระเยซูทรงพิสูจน์ด้วยเช่นกันว่าพระองค์ทรงสามารถชุบให้ร่างกายที่ตายไปแล้วกลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่ได้โดยเพียงแค่เรียกชื่อของพวกเขาท่านั้น (ลาซารัสได้อันเสียชีวิตของพระเยซู เรียกชื่อของเขาและเขาก็มีชีวิต) เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาในโลกนี้อีกครั้ง ผู้ที่ตายแล้วจะได้ยินพระสุรเสียงแห่งพระบุตรของพระเจ้า และบรรดาผู้ที่ได้ยินจะมีชีวิต (ยอห์น 5: 25)

แม้แต่เวลานี้ พระเยซูยังคงขึ้นเคาะประตูแห่งหัวใจของผู้คนอยู่ **นี่แหละ เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู** ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้น..(วิวรณ์ 3: 20) คนที่ได้ยินเสียงของพระองค์และเปิดประตูต้อนรับพระองค์ให้เข้าไปในหัวใจก็จะกลายเป็นสิ่งทรงสร้างใหม่ เหมือนกันเช่นนั้นแหละ ท่านทั้งหลายจงถือว่าท่านได้ตายต่อบาป และมีชีวิตสนิทกับพระเจ้าในพระเยซูคริสต์

เหตุฉะนั้นอย่าให้บาปครอบงำกายที่ค้ำจุนของ ท่าน ซึ่งทำให้ต้องเชื่อฟังคัมภีร์ของกายนั้น อย่ายกอวัยวะของท่านให้แก่บาป ให้เป็นเครื่องใช้ในการธรรม แต่จงถวายตัวของท่านแด่พระเจ้า เหมือนหนึ่งคนที่ฟื้นขึ้นมาจากความตายแล้ว และจงให้อวัยวะเป็นเครื่องใช้ในการชอบธรรมถวายแด่พระเจ้า (โรม 6: 11-13)

การอัศจรรย์นี้เรียกรื่องการเชื่อฟัง

ท่านเคยพบกับสภาพแห่งความสับสนหวั่นไหวที่ต้องการแต่การอัศจรรย์เท่านั้นบ้างไหม? พระเยซูอาจจะอนุญาตให้มีความยากลำบากเข้ามาในชีวิตของท่าน “เพื่อถวายพระสิริแด่พระเจ้า” แต่อย่าลืมว่าพระองค์ทรงรักท่านเหมือนกับที่ทรงรักมารีย์และมารธา พระองค์อาจมีแผนแห่งการอัศจรรย์ที่ท่านเองก็ไม่คาดคิดมาก่อน แต่จำไว้ว่าการเชื่อฟังเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการอัศจรรย์แห่งการมีชีวิตใหม่นี้ พระเยซูคริสต์ว่า “จงเปิดปากอุโมงค์” แม้พวกเขาอาจจะคิดว่าการทำอย่างนั้นช่างไม่ฉลาดเอาเสียเลย แต่พวกเขาที่เชื่อฟัง แล้วหลังจากลาซารัสเดินออกมา พระองค์ก็ตรัสแก่พวกเขาว่า **จงแก้ผ้าที่พันออกเสีย แล้วปล่อยเขาเดิน**

การที่จะเห็นฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าได้ เราจะต้องเชื่อฟังแม้ในสิ่งเล็กน้อยที่พระวิญญาณบริสุทธิ์บอกให้เราทำ ถ้าเราต้องขอโทษใครบางคนทั้งๆที่เป็นความผิดของเราเพียงแค่ 2% เราก็ต้องทำ ก้อนหินที่ขวางกั้นอยู่จำเป็นต้องถูกเคลื่อนออกไปก่อนที่พระเยซูจะทำการอัศจรรย์ในหัวใจของคนอื่นได้ และเมื่อพระเยซูทรงทำการอัศจรรย์แล้วก็ขอให้เราช่วยปลดปล่อยผู้คนจากสิ่งผูกมัดที่ทำให้พวกเขาไม่สามารถเป็นอิสระได้ นับว่าเป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่งที่พระเยซูทรงอนุญาตให้เพื่อนของพระองค์มีส่วนร่วมในการทำการอัศจรรย์ด้วย

การอัศจรรย์เกิดขึ้นได้จากการเชื่อฟัง

คุณกำลังเจอกับสถานการณ์ที่ดูเหมือน ไม่มีทางออกและคุณต้องการการอัศจรรย์บ้างไหม? อาจจะมีสถานการณ์ที่ดูเหมือนยากลำบากเกิดขึ้นในชีวิตคุณ แต่อย่าลืมว่า พระเจ้ารักคุณเหมือนที่พระองค์รักมารีย์ และมารธา คุณอาจจะคาดไม่ถึงว่าพระองค์ได้จัดเตรียมการอัศจรรย์ไว้ให้กับคุณแล้ว แต่ให้ดูว่าการเชื่อฟังเข้ามาเกี่ยวข้องกับข้อสงสัยซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับการอัศจรรย์แห่งชีวิตใหม่ที่จะเกิดขึ้น พระเยซูได้กล่าวว่า “ให้ผลึกก้อนหินนั้นออกไป” ถึงแม้พวกเขาจะคิดว่าเป็นการกระทำที่โง่เขลามาก แต่เขาก็เชื่อฟังพระองค์ หลังจากนั้นลาซารุสก็ได้ออกมาจากหลุมฝังศพ พระเยซูได้กล่าวว่า “จงแก้ผ้าที่พันออกเสีย แล้วปล่อยเขาไปเถิด”

การที่เราจะได้เห็นพลังอำนาจแห่งพระสิริของพระองค์ เราก็จำเป็นต้องเชื่อฟังพระองค์เช่นกันแม้แต่ในเรื่องเล็กน้อยที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้สั่งให้เราทำ ถ้าเราจำเป็นต้องขอให้ใครสักคนอภัยให้กับเรา ถึงแม้เรามีความผิดแค่เพียง 2% ก็ตาม เราก็ต้องทำ อาจเป็นไปได้ว่าก้อนหินนั้นจำเป็นต้องถูกผลึกออกไปก่อน พระเยซู

จึงจะสามารถทำการอัศจรรย์ขึ้นในหัวใจของผู้อื่นได้ และเมื่อพระเยซูได้กระทำการอัศจรรย์แล้ว ให้เราเต็มใจที่จะช่วยผู้อื่นให้เป็นอิสระจากสิ่งที่ยึดขวางหรือผูกมัดเขาจากอิสรภาพของเขา คุณว่าจะดีไหมที่พระเยซูขอให้เราเพื่อนของพระองค์ช่วยพระองค์ในการอัศจรรย์ครั้งนี้?

บทที่ 17 ผู้นำสภาวางแผนจะฆ่าพระเยซู

ยอห์น 11:47-53

“ฉะนั้นพวกมหาปุโรหิต และพวกฟาริสีก็เรียกประชุมสมาชิกสภาแล้วว่า “เราจะทำอย่างไรกัน เพราะว่าชายผู้นี้ทำสิ่งที่เป็
นหมายสำคัญหลายประการ”⁴⁷ ถ้าเราปล่อยเขาไว้
อย่างนี้ คนทั้งปวงจะเชื่อถือเขา แล้วพวก
โรมก็จะมาทำลายทั้งพระวิหารและชาติของ
เรา”⁴⁸ แต่คนหนึ่งเ็นพวกเขา ชื่อคายาฟา
เป็นมหาปุโรหิตประจำการในปีนั้น กล่าวแก่
เขาทั้งหลายว่า “ท่านทั้งหลายไม่รู้อะไร
เสียเลย”⁴⁹ และไม่รู้ว่ามันจะเป็นประโยชน์แก่

ท่านทั้งหลาย ถ้าจะให้คนตายเสียคนหนึ่ง
แทนที่จะให้คนทั้งชาติต้องพินาศ”⁵⁰ เขามิได้
กล่าวอย่างนั้นตามใจชอบ แต่เพราะว่าเขา
เป็นมหาปุโรหิตประจำการในปีนั้น จึงกล่าว
เป็นคำพยากรณ์ว่าพระเยซูจะสิ้นพระชนม์
แทนชนชาตินั้น⁵¹ และมีใช้แทนชนชาตินั้น
อย่างเดี๋ยว แต่เพื่อจะรวบรวมบุตรทั้งหลาย
ของพระเจ้า ที่กระจัดกระจายไปนั้นให้เข้า
เป็นพวกเดียวกัน⁵² ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา
เขาทั้งหลายจึงคิดอ่านจะฆ่าพระองค์เสีย

การปฏิเสธพระองค์ในฐานะกษัตริย์

พวกสภาของชาวยิวเห็นการอัศจรรย์ของพระเยซู พวกเขาได้ขึ้นคำสอนของพระองค์ว่าทรง
เป็นหนึ่งในเดียวกับพระบิดาและทรงเป็นอยู่ก่อนอับราฮัม (ยอห์น 8: 58) แต่พวกเขาไม่สามารถ
เชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระสัญญาของพระเจ้าคือ กษัตริย์ของอิสราเอล

ดังนั้นบอกให้เรารู้ว่า พวกผู้นำชาวยิวไม่อยากจะสูญเสียตำแหน่งของตัวเอง พวกเขาเป็น
เหมือนทาสที่ชั่วร้ายในคำอุปมาของพระเยซู ทาสคนนี้พูดว่า **เราไม่ต้องการให้ผู้นี้ครอบครองเรา**
(ลูกา 19: 14) ดังนั้นพวกผู้นำชาวยิวจึงตัดสินใจที่จะฆ่าคนๆหนึ่งซึ่งคนนั้นก็คือ พระเยซู โดยมี
เหตุผลเพื่อปกป้องประเทศชาติให้ปลอดภัย แต่ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาจะทำอะไรพระองค์
ไม่ได้เลือกถ้าหากพระองค์ไม่เต็มใจยอมสละชีวิตของพระองค์เอง

พระประสงค์ของพระเจ้าที่มีในพระเยซูตั้งแต่ก่อนเริ่มสร้างโลกนี้คือ การช่วยคนทั้งโลก ให้อรอด ไม่ใช่เพียงแค่คนชาติอิสราเอลเท่านั้น แต่ก็ยังเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะให้ท่านพก ข้ำ ด้วยความเจ็บไข้ เมื่อพระองค์ทรงกระทำให้อาณานิคมของท่านเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ท่านจะ เห็นพงศ์พันธุ์ของท่าน ท่านจะยึดวันทั้งหลายของท่าน น้ำพระทัยของพระเจ้าจะเจริญขึ้นในมือ ของท่าน (อิสยาห์ 53: 10)

บทที่ 18 คำอุปมาเรื่องของขั้วอินแสบนาง

ยอห์น 12:1-8

'ก่อนปีศาจหกวัน พระเยซูเสด็จมาถึง หมู่บ้านเบธานี ซึ่งเป็นที่อยู่ของลาซารัสผู้ซึ่ง พระองค์ทรงให้ฟื้นขึ้นจากตาย ที่นั่นเขาจัด งานเลี้ยงพระองค์ มารธาคือพี่สาวของมารธา และลาซารัสก็เป็นคนหนึ่งซึ่งมาร่วมรับประทานอาหารกับพระองค์ 'มารีย์เอาน้ำมันหอมณา ราคาบริสุทธิ์หนักประมาณครึ่งลิตรกรัน ซึ่งมี

ราคาแพงมากมาขโลมพระบาทพระเยซู และ เอมมของเธอก็เช็ดพระบาทของพระองค์ เรือนก็หอมฟุ้งไปด้วยกลิ่นน้ำมันนั้น 'แต่ สาวกคนหนึ่งของพระองค์ ชื่อยูดาเสอติสคาริ โทท (คือคนที่จะขายพระองค์ไว้) พูดว่า " เหตุใดจึงไม่ขายน้ำมันนั้นเป็นเงินสักสาม ร้อยเดนาริอันแล้วแจกให้แก่คนจน" 'เขาพูด อย่างนั้นมิใช่เพราะเขาเอาใจใส่คนจน แต่ เพราะเขาเป็นคนหัวขโมย ก็เขาได้ถือกลอง เก็บเงินและได้ยักยอกเงินที่ใส่ไว้ในนั้นไป ' พระเยซูตรัสว่า "ช่างเขาเถิดให้เขาเก็บน้ำมัน นี้ไว้จนถึงวันฝังศพของเรา 'เพราะว่ามีคนจน อยู่กับท่านเสมอ แต่เราจะไม่อยู่กับท่านเสมอ

พระเยซูทรงสมควรได้รับเกียรติทั้งปวง

เมื่อพระเยซูทรงชุบลาซารัสให้เป็นขึ้นมาจากความตาย พวกสภานายิวต่างก็ปรักหักพังและลงความเห็นว่าพระเยซูจะต้องตาย แต่เพื่อนๆ ของพระเยซูกลับเต็มล้นไปด้วยความสุขและสรรเสริญพระองค์ พวกเขาจึงร่วมรับประทานอาหารมื้อพิเศษเพื่อเป็นการถวายเกียรติแด่พระเยซู ครั้นเมื่อมารีย์รู้แล้วว่าแท้จริงพระเยซูทรงเป็นผู้ใด ด้วยความรักที่ท่วมท้นในใจของเธอต่อพระองค์ทำให้เธอยอมเสียสละน้ำมันประเสริฐซึ่งมีราคาแพงมากเทียบได้กับค่าจ้างทำงาน 300 วัน เทลงขโลมพระบาทเพื่อถวายเกียรติแด่พระเยซู มารีย์เข้าใจถ้อยคำของพระเยซูที่ทรงบอกว่าจะทรงถูกตรึงภายในสองสามวันนั้น (มัทธิว 26: 2)

“องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับคำสรรเสริญ พระเกียรติและฤทธิ์เดช เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงนั้นก็ทรงสร้างขึ้นแล้ว และดำรงอยู่ตามชอบพระทัยของพระองค์” (วิวรณ์ 4:11)

ขอท่านได้ให้ภาพบนสวรรค์กับเรา เมื่อบรรดาผู้ได้รับการไถ่ทั้งหมดจากทุกชนชาติ ทุกภาษา ทุกเผ่าพันธุ์ มาร่วมกันกับบรรดาทูตสวรรค์นับโกฏินับแสนเพื่อสรรเสริญพระเยซู พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้วนั้น เป็นผู้ที่เหมาะสมควรได้รับฤทธิ์เดช ทรัพย์สมบัติ ปัญญา อานุภาพ เกียรติ พระสิริ และคำสดุดี (วิวรณ์ 5: 12) พระเยซูทรงสมควรที่จะได้รับคำสรรเสริญ และการนมัสการทั้งสิ้น

ของถวายที่เราสามารถให้กับพระเยซูได้

อะไรเป็นของถวายที่เราจะมอบให้กับพระเยซูเพื่อเป็นการแสดงออกถึงกามนัสการอย่างจริงใจ? เปาโลบอกว่า **พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้อวยคำของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์และเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการนมัสการโดยวิญญาณจิตของท่านทั้งหลาย อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยน**

ใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบหน้าพระทัยของพระเจ้า จะได้รู้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัยและอะไรดีที่ยอดเยียน (โรม 12: 1-2) ให้เรามอบร่างกายของเราเป็นของถวายแด่พระเยซูด้วยการทำในสิ่งที่ชอบพระทัยของพระองค์ ให้เรามอบถวายจิตใจของเราด้วยการคิดถึงพระนาม, พระวาทะ และการทำงานของพระองค์แทนที่จะคิดในสิ่งที่ เป็นของโลก

แน่นอนที่อาจมีคนคิดว่าท่านเสียเวลาเปล่ากับการทุ่มเทชีวิตและความสามารถไปกับการรับใช้พระเจ้า ยูดาสยังคิดว่าการทำที่มรีห์ทำแบบนั้นทำให้สูญเสียน้ำมันอันมีราคาแพงไปโดยเปล่าประโยชน์ใช่ไหม? แล้วทุกวันนี้ยูดาสอยู่ที่ไหน? การระลึกถึงของคนชอบธรรมเป็นพระพร แต่ชื่อเสียงของคนชั่วร้ายจะเน่าเสีย (สดุดี 112: 6ข)

เมื่อเราแสดงความรักต่อพี่น้องคริสเตียน เราก็กำลังให้เกียรติต่อพระคริสต์ผู้ทรงดำรงอยู่ภายในพวกเขา ท่านปฏิบัติต่อพ่อแม่ คุ้มครองและลูกของท่านที่เป็นคริสเตียนเหมือนกับที่ท่านปฏิบัติต่อพระเยซูหรือไม่? การที่เรารักศัตรูของเราเป็นการให้เกียรติต่อพระเยซูด้วย เพราะพระองค์บอกให้เราทำอย่างนั้น (มัทธิว 5: 44)

พระคริสต์ทรงรักเรามากจนยอมสละพระองค์เองเพื่อเรา เหมือนดั่งที่พระคริสต์ได้ทรงรักเราทั้งหลาย และทรงประทานพระองค์เองเพื่อเรา (เอเฟซัส 5:2) เหตุฉะนั้น ให้เราถวายคำสรรเสริญเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าตลอดไป โดยทางพระองค์นั้น คือคำกล่าวยอมรับเชื่อพระนามของพระองค์ (เอิบรู 13:15)

บทที่ 19 เรื่องของกษัตริย์ผู้มีความถ่อมใจ

ยอห์น 12:12-16	ออกไปต้อนรับพระองค์ ร้องว่า “โฮซานนา
“วันรุ่งขึ้นเมื่อคนเป็นอันมากที่มาในงาน	ขอให้พระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์
เทศกาลนั้น ได้ยินว่าพระเยซูเสด็จมาถึงกรุง	พระผู้เป็นเจ้า คือ พระมหากษัตริย์แห่ง
เยรูซาเล็ม	อิสราเอล ทรงพระเจริญ” ¹⁴ และพระเยซูทรง

พบลูกลาตัวหนึ่ง จึงทรงลานั้นเหมือนดังที่มี
คำเขียนไว้ว่า “ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย อย่ากลัว
เลย จงดู กษัตริย์ของเธอทรงลูกลาเสด็จมา”
“ที่บรรพทาสสาวของพระองค์ไม่เข้าใจใน
เหตุการณ์นั้น แต่เมื่อพระเยซูทรงประสพ
เกียรติกิจแล้ว เขาจึงระลึกได้ว่ามีคำเช่นนั้น
เขียนไว้กล่าวถึงพระองค์ และคนทั้งหลายได้
กระทำอย่างนั้นถวายพระองค์”

พระเยซูจะเสด็จกลับมาในฐานะกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่

ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมบอกไว้ว่า ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย จงร่ำเรออย่าง
ยิ่งเอิด โอ บุตรีแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย จงโห่ร้อง ดูเถิด กษัตริย์ของเธอเสด็จมาหาเธอ ทรงความ
ยุติธรรมและความรอด พระองค์ทรงอ่อนสุภาพและทรงลา ทรงลูกลา (เศคาริยาห์ 9:9) ถูกคองที่
พระเยซูทรงเสด็จมาในฐานะมนุษย์ ในฐานะพระผู้ช่วยไถ่รอด และในฐานะผู้รับใช้ มีคำเผยพระ
วจนะมากกว่า 300 ประการที่สำเร็จในการมีชีวิต, การสิ้นพระชนม์ และการคืนพระชนม์ของพระ
เยซู แต่มีคำเผยพระวจนะมากกว่าสามครั้งที่ยังไม่สำเร็จซึ่งเกี่ยวข้องกับการเสด็จกลับมาในฐานะ
กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่ครอบครองแผ่นดินโลกนานนับพันปี (วิวรณ์ 20:4)

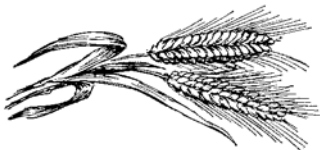
ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ ด้วยพระคำรัสสั่ง ด้วยอำนาจเรียกของ
เทพบิดและด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงในพระคริสต์ที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาก่อน
หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นผู้ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบ
องค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละ เราจะต้องอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์ (1 เธ
สะโลนิกา 4: 16-17)

เมื่อพระเยซูเจ้าจะปรากฏองค์จากสววรรคินเปลวเพลิง พร้อมกับหมู่ทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์
ของพระองค์ และจะลงโทษสนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าว
ประเสริฐของพระเยซูเจ้าของเรา (2 เธสะโลนิกา 1: 7ข-8)

ท่านเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาของพระองค์แล้วหรือยัง?

พระเจ้าทรงรักษาพระสัญญาของพระองค์เสมอ พระองค์ทรงขีดเวลาการเสด็จกลับมาของ
พระองค์ออกไปเพื่อจะมีคนได้รับความรอดมากขึ้น พระองค์ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใด
พินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่ (2 เปโตร 3:9) แต่พระองค์จะเสด็จ
กลับมาเร็วขึ้น! ท่านพร้อมแล้วหรือยัง ท่านเตรียมชีวิตให้พร้อมด้วยการมีชีวิตที่บริสุทธิ์และนำ
กมลมาหาพระองค์หรือไม่? แต่ว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้น จะมาถึงเหมือนอย่างขโมยแอบ
ย่องมา และในวันนั้นท้องฟ้าจะฉีกขาดไปด้วย เสียงที่ดังกึกก้องและโลกธาตุจะสลายไปด้วยไฟ
และแผ่นดินโลกกับสิ่งสารพัดที่มีอยู่ในโลกนั้นจะต้องไหม้เสียสิ้น เมื่อเห็นแล้วว่สิ่งทั้งปวง
จะต้องสลายไปหมดสิ้นเช่นนี้ ท่านทั้งหลายควรจะเป็นคนเช่นใดในชีวิตที่บริสุทธิ์และดีงาม (2
เปโตร 3: 10-11)

บทที่ 20 คำอุปมาเรื่องเมล็ดข้าวสาลี

ยอห์น 12:24-26

“²⁴เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าเมล็ด
ข้าวไม่ได้ตกลงไปดินและเปื่อยเน่าไป ก็จะ

คงอยู่เป็นเมล็ดเดียว แต่ถ้าเปื่อยเน่าไปแล้ว ก็
จะงอกขึ้นเกิดผลมาก ²⁵ผู้ใดที่รักชีวิตของตนก็
ต้องเสียชีวิต และผู้ที่ยังชีวิตของตนในโลกนี้
ก็จะร่ำแรงชีวิตนั้นไว้ในรันดร์ ²⁶ถ้าผู้ใดจะรับใช้
เรา ผู้นั้นก็ต้องตามเรามา และเราอยู่ที่ไหน
ผู้รับใช้ของเราก็จะอยู่ที่นั่นด้วย ถ้าผู้ใดรับใช้เรา
พระบิดาก็จะทรงประทานเกียรติแก่ผู้นั้น”

ความหมายของการเสียชีวิต

การเสียชีวิตหรือการตายย่อมเกิดขึ้นก่อนที่จะมีการเป็นขึ้นจากความตาย นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงสำหรับพระคริสต์ และเป็นเรื่องจริงที่ต้องเกิดขึ้นกับเราด้วย อัครทูตเปาโลชี้แจงให้เราเข้าใจความหมายของการตายต่อตัวเองเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ว่า **แต่ว่าสิ่งใดที่เกยเป็นคุณประโยชน์แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถือว่าสิ่งนั้นไร้ประโยชน์แล้ว เพื่อเห็นแก่พระคริสต์...ข้าพเจ้าต้องการจะรู้จักพระองค์ และได้รับประสบการณ์ในฤทธิ์เดช** เนื่องในการที่พระองค์ทรงคืนพระชนม์นั้น (ฟิลิปปี 3: 7,10ข)

หลายครั้งการเชื่อฟังพระคริสต์หมายถึงการยอมตายต่อความปรารถนาของตัวเอง เมื่อเราตายต่อตัวเอง ฤทธิ์อำนาจของพระคริสต์ที่อยู่ภายในเราก็ทำงานได้อย่างเต็มที่ เราสามารถครั้งต่อๆไปของเราไว้กับพระคริสต์และมีชีวิตใหม่โดยความเชื่อในขณะที่เราก้าวไปด้วยการเชื่อฟังนั้น **ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว ข้าพเจ้านองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า** ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยศรัทธาในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า (กาลาเทีย 2:20) เพราะถ้าท่านทั้งหลายดำเนินชีวิตตามฝ่ายเนื้อหนังแล้ว ท่านจะต้องตาย แต่ถ้าโดยฝ่ายพระวิญญาณ ท่านได้ทำลายการของฝ่ายกายเสียท่านก็จะดำรงชีวิตได้ (โรม 8:13) ขอให้ท่านทำตามการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในยามที่พระองค์ทรงนำท่านให้ตายต่อตัวเอง เช่น นิสัยที่ไม่ดี, ทำที่ไม่ถูกต้อง เป็นต้น ยิ่งท่านเลือกที่จะตายต่อตัวเองและก้าวไปในการเชื่อฟังมากเท่าไร ท่านก็จะยิ่งเห็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าขับเคลื่อนท่านให้ก้าวหน้าไปในการมีชีวิตใหม่มากขึ้นเท่านั้น พระองค์จะประทานฤทธิ์อำนาจให้แก่ท่านเพื่อสวมใส่เสื้อใหม่ ให้ท่านมีหน้าที่ที่ต้องและพบกับชัยชนะมากขึ้นในชีวิต **เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงกระทำกิจอยู่ภายในท่าน ให้ท่านมีใจปรารถนาทั้งให้ประพฤติตามชอบพระทัยของพระองค์** (ฟิลิปปี 2:13)

บทที่ 21 พระเยซูสอนโดยแสดงให้เห็นตัวอย่าง และสั่งให้เราทำตาม

ยอห์น 13:3-17, 34-35

“พระเยซูทรงทราบว่าคุณบิดาประทานทุกสิ่งไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ และทรงทราบว่าพระองค์มาจากพระเจ้าและจะกลับไปหาพระเจ้า พระองค์ทรงถูกจากการเสวยอาหาร

ทรงถอดฉลองพระองค์ออกวางไว้และทรงเอาผ้าเช็ดตัวคาดเอวของพระองค์ แล้วทรงเทน้ำลงในอ่างและทรงเอาน้ำล้างเท้าของพวกสาวก และทรงเช็ดด้วยผ้าที่ทรงคาดเอาไว้ฉัน เมื่อ

พระองค์ทรงมาถึงซีโมนเปโตร เขาทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะทรงล้างเท้าของข้าพระองค์หรือ?” พระเยซูคริสต์ตอบเขาว่า “สิ่งที่เราทำในขณะนี้ท่านยังไม่รู้เรื่อง แต่ภายหลังท่านจะเข้าใจ” เปโตรทูลพระองค์ว่า “พระองค์จะทรงล้างเท้าของข้าพระองค์ไม่ได้เด็ดขาด” พระเยซูคริสต์ตอบเขา

ว่า “ถ้าเราไม่ล้างท่านแล้ว ท่านจะมีส่วนในเราไม่ได้” ซีโมนเปโตรทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่เพียงแต่เท้าของข้าพระองค์เท่านั้น แต่ขอโปรดล้างทั้งมือและศีรษะด้วย” “พระเยซูคริสต์กับเขาว่า “คนที่อาบน้ำแล้วไม่จำเป็นต้องชำระกายอีก ล้างแต่เท้าเท่านั้น เพราะสะอาดหมดทั้งตัวแล้ว พวกท่านก็

สะอาดแล้วแต่ไม่ใช่ทุกคน” “เพราะพระองค์ทรงทราบว่าจะใครจะทรยศพระองค์ เพราะเหตุนี้พระองค์จึงตรัสว่า “ไม่ใช่ทุกคนในพวกท่านสะอาด” ”เมื่อพระองค์ทรงล้างเท้าของพวกเขาแล้ว พระองค์ก็ทรงฉลองพระองค์แล้ว ประทับลงตรัสกับเขาว่า “พวกท่านเข้าใจสิ่งที่เราทำกับท่านหรือไม่?” พวกท่านเรียกเราว่า พระอาจารย์และองค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านเรียกถูกแล้ว เพราะเราเป็นอย่างนั้น “

เพราะฉะนั้นถ้าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระอาจารย์ยังล้างเท้าของพวกท่าน ท่านก็ควรจะล้างเท้าของกันและกันด้วย “เพราะว่าเราวางแบบอย่างแก่พวกท่านแล้ว เพื่อให้ท่านทำเหมือนอย่างที่เราทำกับท่านด้วย “เราบอกความจริงกับพวกท่านว่า บำจะเป็นใหญ่กว่า

นายไม่ได้ และพูดจะเป็นใหญ่กว่าคนที่ใช้เขา
ไปก็ไม่ได้” เมื่อพวกท่านรู้อย่างนี้แล้วและ

ประหลาดใจ ท่านก็มีความสุข

“เราให้บัญญัติใหม่ไว้กับพวกท่าน คือให้

รักซึ่งกันและกัน เรารักพวกท่านมาแล้ว
อย่างไร ท่านก็จงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น”³⁵
ถ้าท่านรักกันและกัน ดังนี้แหละทุกคนก็จะรู้
ว่าท่านเป็นสาวกของเรา”

แบบฝึกหัด

สองสิ่งที่พระเยซูทรงสอนด้วยการทำเป็นแบบอย่างคืออะไร?

1. พระองค์ตรัสว่า “ฉะนั้นถ้าเราเป็นผู้ปกครองผู้เป็นเจ้า และพระอาจารย์ของท่าน
ได้ _____ พวกท่าน พวกท่านก็ควรจะ _____ ของกันและกันด้วย” (ข้อ 14)
2. พระองค์ยังทรงตรัสอีกเช่นกันว่า “เรา _____ เจ้าทั้งหลายมาแล้วอย่างไร เจ้าจึง _____
กันและกันด้วยอย่างนั้น” (ข้อ 34)

เคล็ดลับของการมีความสุข

พระเยซูตรัสว่าเราจะมีสุขถ้าเราทำตามแบบอย่างของพระองค์และรับใช้ผู้อื่น ช่าง
เป็นภาพที่น่าประทับใจเพียงไร ที่เราได้เห็นพระผู้สร้างถ่อมตัวลงเพื่อทำงานของคนที่รับใช้ คือ
การล้างเท้าที่เปื้อนฝุ่นไว้ให้กับสาวกของพระองค์! ท่านจงมีน้ำใจต่อกันเหมือนอย่างที่มีในพระเยซู
คริสต์ ผู้ทรงสละกายของพระเจ้า แต่มีได้ทรงถือว่าการเท้ายูที่สัมผัสกับพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่จะต้อง
ยึดถือ แต่ได้กลับทรงสละ และทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์ และเมื่อทรงปรากฏ
พระองค์ในสภาพมนุษย์แล้วพระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลงยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณากระทั่ง
ความมรณาที่กางเขน เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงได้ทรงยกพระองค์ขึ้นอย่างสูง...(ฟีลิปปี 2: 5-9ก)

ขอให้เราเป็นคนที่ยอมหาโอกาสที่จะรับใช้ผู้อื่นเสมอ คอยตอบสนองความต้องการของ
ผู้อื่น ถ้าเราทำอย่างนี้แล้ว เราก็จะมีความสุข การรับใช้และรักผู้อื่นนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่าเรา
เป็นผู้ติดตามพระคริสต์อย่างแท้จริง เพราะนั่นเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำต่อเราด้วย

บทที่ 22 คำสัญญาที่ยอดเยี่ยม

ประกาศที่ 1 ยอห์น 14:1-3, 6

“อย่าให้ใจท่านทั้งหลายวิตกเลย ท่านวางใจในพระเจ้า จงวางใจในเราด้วย ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่เป็นอันมาก ถ้าไม่มีเราคงได้บอกท่านแล้ว เพราะเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอภัยรับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหน ท่านทั้งหลายจะได้อยู่ที่นั่นด้วย พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา”

ประกาศที่ 2 ยอห์น 14:12

¹²“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่วางใจในเราจะกระทำการซึ่งเราได้กระทำนั้นด้วย และเขาจะกระทำการที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก เพราะว่าเราจะไปถึงพระบิดาของเรา”

ประกาศที่ 3 ยอห์น 14:13-14

“สิ่งใดที่ท่านทั้งหลายจะขอในนามของเรา เราจะกระทำให้สำเร็จนั้น เพื่อว่าพระบิดาจะทรงได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่ทางพระบุตร ¹⁴สิ่งใดที่ท่านขอในนามของเรา เราจะกระทำให้สำเร็จนั้น”

ประกาศที่ 4 ยอห์น 14:15-17

¹⁵“ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา ¹⁶เราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่าน เพื่อจะได้อยู่กับท่านตลอดไป ¹⁷ก็ขอพระวิญญาณแห่งความจริง ซึ่งโลกรับไว้ไม่ได้ เพราะเขาไม่เห็นและไม่รู้จักพระองค์ ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่าน และจะประทับอยู่ในท่าน”

ประกาศที่ 5 ยอห์น 14:27

“เรามอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านทั้งหลาย สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น เราให้ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านวิตก และอย่ากลัวเลย

1. พระเยซูทรงสัญญาว่าจะจัดเตรียมที่ไว้สำหรับคนที่ติดตามพระองค์ (ยอห์น 14:1-3,6)
2. พระเยซูทรงสัญญาว่าจะประทาน**ฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่** เพราะพระองค์จะไปหาพระบิดา และพระวิญญาณที่สถิตอยู่ภายในผู้เชื่อจะกระทำในสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าพระองค์ในขณะที่ทรงสวมสภาพมนุษย์อยู่ในโลก (ยอห์น 14: 12)
3. พระเยซูทรงสัญญาถึง **สิทธิพิเศษในการอธิษฐาน** สำหรับคนที่**เป็น**ของพระองค์ (ยอห์น 14: 13-14)
4. พระเยซูทรงสัญญาถึง **การทรงสถิตอันเต็มล้น** กับสาวกแต่ละคน เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมา พระเยซูก็จะทรงสามารถประทับอยู่ภายในชีวิตของผู้เชื่อแต่ละคนได้ ไม่ใช่แค่อยู่ใกล้เท่านั้น (ยอห์น 14: 15-17)
6. พระเยซูทรงสัญญาถึง **สันติสุขอันยิ่งใหญ่** ที่โลกนี้ไม่สามารถให้ได้ (ยอห์น 14:27) เราไม่จำเป็นต้องหวาดกลัว เพราะ พระองค์ผู้ทรงอยู่ในท่านทั้งหลายเป็นใหญ่กว่าผู้ร้ายที่อยู่ในโลก (1 ยอห์น 4: 4)

แบบฝึกหัด

- ก. อ่านพระคัมภีร์ตอนนี้อีกครั้งด้วยการใคร่ครวญ อ่านโดยคิดว่าพระเยซูกำลังพูดกับท่านอยู่ แล้วเขียนทุกสิ่งที่พระเยซูพูดว่า พระองค์หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงกระทำเพื่อท่าน
- ข. เลือกข้อพระคัมภีร์จากพระธรรมยอห์น บทที่ 14 มา 3 ข้อที่ท่านรู้สึกประทับใจแล้วท่องทั้ง 3 ข้อนั้นให้ได้พร้อมทั้งบอกบทที่และข้อด้วย

บทที่ 23 เรื่องของเถาองุ่น

ยอห์น 15:1-11

“เราเป็นเถาองุ่นแท้ และพระบิดาของเราทรงเป็นผู้ดูแลรักษา¹ แขนงทุกแขนงในเราที่ไม่ออกผล พระองค์ก็จะทรงตัดทิ้งเสีย และแขนงทุกแขนงที่ออกผล พระองค์ก็จะทรงลิดเพื่อให้ออกผลมากขึ้น² ท่านทั้งหลายได้รับการ

ชำระให้สะอาดแล้วด้วยถ้อยคำที่เราได้กล่าว
แก่ท่าน 'จงเข้าสนิทอยู่ในเรา และเราเข้าสนิท
อยู่ในท่าน' แขนงจะออกผลเองไม่ได้
นอกจากจะติดอยู่กับเถาต้นใด ท่านทั้งหลาย
ก็จะเกิดผลไม่ได้ นอกจากจะเข้าสนิทอยู่ใน
เราฉันนั้น 'เราเป็นเถาอรุ่น ท่านทั้งหลายเป็น
แขนง' ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเราและเราเข้าสนิท
อยู่ในเขา ผู้นั้นก็จะเกิดผลมาก เพราะถ้าแยก
จากเราแล้วท่านจะทำสิ่งใดไม่ได้เลย 'ถ้าผู้ใด
มิได้เข้าสนิทอยู่ในเรา ผู้นั้นก็ต้องถูกตัดทิ้ง
เสียเหมือนแขนง' แล้วก็เหี่ยวแห้งไป และถูก
เก็บเอาไปเผาไฟ 'ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่
ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว

ท่านจะขอสิ่งใด ซึ่งท่านปรารถนาที่จะได้สิ่ง
นั้น 'พระบิดาของเราทรงได้รับเกียรติเพราะ
เหตุนี้ก็เนื่องที่ท่านทั้งหลายเกิดผลมาก ท่านก็
เป็นสาวกของเรา 'พระบิดาทรงรักเราฉันใด
เรารักท่านทั้งหลายฉันนั้น จงยึดมั่นอยู่ใน
ความรักของเรา "ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติ
ตามบัญญัติของเรา ท่านก็จะยึดมั่นอยู่ใน
ความรักของเรา เหมือนดังที่เราประพฤติ
ตามพระบัญญัติของพระบิดา และยึดมั่นอยู่
ในความรักของพระองค์" นี่ก็สิ่งที่เราได้บอก
แก่ท่านทั้งหลายแล้ว เพื่อให้ความยินดีของ
เราดำรงอยู่ในท่าน และให้ความยินดีของ
ท่านเต็มเปี่ยม"

เข้าสนิทในพระคริสต์

ถ้าเราชอบรับการยกโทษ , การชำระ และชีวิตใหม่จากพระเยซูโดยผ่านการเชื่อวางใจใน
พระองค์แล้ว เราต้องดำเนินชีวิตคริสเตียนต่อไปโดยการพึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราไม่
สามารถคิดว่าเราจะดำเนินชีวิตด้วยกำลังและความสามารถของตัวเองอีกต่อไป เปาโลกล่าวว่า
ท่านเขลาถึงเพียงนั้นทีเดียวหรือ เมื่อท่านเริ่มต้นมาด้วยพระวิญญาณแล้ว บัดนี้ท่านจะจบลง
ด้วยเนื้อหนังหรือ (กาลาเทีย 3: 3)

บางครั้งพระเยซูทรงขัดเถาหรือ "ลิดแขนง" เรา นั้นหมายความว่าเราต้องผ่านช่วงเวลา
แห่งความยากลำบากหรือช่วงเวลาแห่งการทดสอบ แต่ที่พระองค์ทำอย่างนั้นก็เพื่อต้องการให้เรา

เกิดผลมากขึ้น เมื่อมีการเตือนนั้นดูไม่เป็นที่สนใจเลย เป็นเรื่องเศร้าใจ แต่ต่อมาภายหลังก็จะก่อให้เกิดความสุขสำราญแก่บรรดาคนที่ต้องทนอยู่นั้น คือความชอบธรรมนั่นเอง (ฮีบรู 12:11)

อะไรคือผลฝ่ายวิญญาณ?

เปาโลบอกกับเราว่า **ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้น** คือความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปรานี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับคน **เรื่องอย่างนี้ไม่มีธรรมบัญญัติห้ามไว้เลย** (กาลาเทีย 5: 22-23) เมื่อท่านขอให้พระเยซูทรงชำระและทูลขอให้พระวิญญาณของพระองค์เต็มเต็มท่านในแต่ละวัน ชีวิตของท่านก็จะเริ่มผลิตผลอันงดงามเหล่านี้มากขึ้น ผลแห่งความชอบธรรมนั้นรวมถึงการมีหัวใจแห่งการสรรเสริญและขอบพระคุณ การมีวิญญาณที่อ่อนสุภาพว่าง่าย การแนะนำคนอื่นให้รู้จักพระเยซู การถวายให้กับงานของพระเจ้า การไม่ปล่อยให้ความสุขสูญเปล่าไป การกล่าวพระวจนะด้วยความกล้าหาญ และการได้เห็นคำตอบของการอธิษฐาน

คำเตือนที่สำคัญ

ถ้าเราไม่เข้าสนิทในพระเยซูคริสต์ พระองค์เตือนว่าเราจะเป็นแขนงที่ถูกตัดทิ้งเสีย แล้วเราก็จะเหี่ยวแห้งและถูกทิ้งลงไปในเตาไฟ เฉพาะคนที่เข้าสนิทในพระคริสต์เท่านั้นที่เป็นสาวกของพระองค์ (ข้อ 6 และ 8) อัครทูตยูดาเตือนเราว่า **องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดให้ชนชาติหนึ่งรอดจากแผ่นดินอียิปต์แล้ว** ภายหลังพระองค์ก็ได้ทรงทำลายคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อพระองค์เสีย (ยูดา 5)

เราไม่สามารถผลิตผลได้ด้วยตัวของเราเอง แต่เราต้องขึ้นสู่อัครตัวเองด้วยการมองดูที่พระวจนะของพระเจ้าเพราะนั่นเป็นเหมือนกับการที่เรากำลังส่องกระจก ท่านจงพิจารณาอัครตัวของท่านว่าท่านตั้งอยู่ในความเชื่อหรือไม่ จงขึ้นสู่อัครตัวของท่านเองเถิด ...พระเยซูคริสต์ทรงสถิตอยู่

ในท่านทั้งหลาย...(2 โครินธ์ 13:5) ถ้าเรามีถ้อยคำของพระเยซูซึ่งอยู่ในชีวิตของเรา และเราเชื่อฟังในสิ่งที่พระองค์ทรงบอกเราแล้ว เราก็เข้าสนิทอยู่ในความรักของพระองค์ (ยอห์น 15:10) ถ้าเรารู้ว่าพระวิญญาณของพระคริสต์ทรงสถิตอยู่ภายในเรา เราไม่จำเป็นต้องกลัวสิ่งใดๆ เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าทรงเป็น หลักประกัน และ ความมั่นใจ ให้กับเราว่าเราเป็นของพระองค์ จงจำไว้ว่า **ความรัก เป็นบทพิสูจน์ที่สำคัญที่สุด พระเจ้าทรงเป็นความรัก และผู้ที่อยู่ในความรักก็อยู่ในพระเจ้า และพระเจ้าก็ทรงสถิตอยู่ในผู้นั้น**

(1 ยอห์น 4: 16ข) พระเจ้าทรงรักท่านอย่างไร จงมีชีวิตอยู่ด้วยการสำแดงความรักนั้น!

บทที่ 24 พระเจ้าเลือกเราเป็นเพื่อนของพระองค์!

ยอห์น 15:12-17

¹²“พระบัญญัติของเรา คือให้ท่านทั้งหลายรักกัน เหมือนดังที่เราได้รักท่าน 'ไม่มีผู้ใดมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหายของตน’ ¹⁴ ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามที่เราสั่งท่าน ท่านก็จะเป็นมิตรสหายของเรา ¹⁵ เราจะไม่เรียกท่านทั้งหลายว่าบ่าวอีก เพราะบ่าวไม่ทราบว่าจะทำอะไร แต่เราเรียกท่านว่ามิตร

สหาย เพราะว่าทุกสิ่งที่เราได้ยินจากพระบิดาของเรา เราได้สำแดงแก่ท่านแล้ว ¹⁶ ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย และได้แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้ให้ท่านไปเกิดผล และเพื่อให้ผลของท่านคงอยู่ เพื่อว่าเมื่อท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะได้ประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน ¹⁷ สิ่งที่เราสั่งท่านทั้งหลายไว้ก็คือ ท่านจงรักกันและกัน”

บทที่ 25 พระเยซูสอนว่า เราจะต้องเจอกับการถูกข่มเหง

ยอห์น 15:18-25

¹⁸“ถ้าโลกนี้เกลียดชังท่านทั้งหลาย ก็จงรู้ว่า ของโลก โลกก็จะรักท่านซึ่งเป็นของโลก แต่โลกได้เกลียดชังเราก่อน ¹⁹ ถ้าท่านทั้งหลายเป็น เพราะท่านไม่ใช่ของโลก เพราะเราได้เลือก

ท่านออกจากโลก เหตุฉะนั้นโลกจึงเกลียดชังท่าน¹⁹ จงระลึกถึงคำที่เราได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายแล้วว่า 'บ่าวมิได้เป็นใหญ่กว่านาย' ถ้าข้าพเจ้าข่มเหงท่าน เขาก็จะข่มเหงท่านทั้งหลายด้วย ถ้าเขาปฏิบัติตามคำของเรา เขาก็จะปฏิบัติตามคำของท่านทั้งหลายด้วย²¹ แต่ทุกสิ่งที่เขาจะกระทำแก่พวกท่านนั้นก็เพราะนามของเรา เพราะเขาไม่รู้จักพระองค์ผู้ทรงใช้เรา มา²² ถ้าเราไม่ได้นำสั่งสอนเขา เขาก็จะไม่

มีบาป แต่บัดนี้ เขาไม่มีข้อแก้ตัวในเรื่องบาปของเขา²³ ผู้ที่เกลียดชังเรา ก็เกลียดชังพระบิดาของเราด้วย²⁴ ถ้า ณ ท่ามกลางพวกเขา เรามิได้กระทำการสิ่งซึ่งไม่มีผู้อื่นได้กระทำเลย พวกเขาก็จะไม่มีบาป แต่เดี๋ยวนี้เขาได้เห็น และเกลียดชังทั้งตัวเราและพระบิดาของเรา²⁵ ทั้งนี้ก็เพื่อจะได้เป็นจริงตามที่เขียนไว้ในพระธรรมของเขาที่ว่า เขาได้เกลียดชังเรา โดยไม่มีสาเหตุ"

ยอห์น 16:1-3, 33

'เราบอกสิ่งเหล่านี้แก่ท่านทั้งหลาย ก็เพื่อไม่ให้ท่านหือถอย ข้าจะอุปภิท่านเสียจากธรรมศาลา แท้จริงวันหนึ่งทุกคนที่ประหารชีวิตของท่าน จะคิดว่าเขาทำการนั้นเป็นการปฏิบัติพระเจ้า ข้าจะกระทำดังนั้นเพราะเขา

ไม่รู้จักพระบิดา และไม่รู้จักเรา¹ เราได้บอกเรื่องนี้แก่ท่าน เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในโลกนี้ ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิด เพราะว่าเราได้ชนะโลกแล้ว"

แบบฝึกหัด

1. โลกเกลียดชังคริสเตียนเพราะพวกเขาไม่_____ (15:19)
2. พระเยซูตรัสว่า "ผู้ที่เกลียดชังเรา ก็เกลียดชัง_____ของเราด้วย" (15:23)
3. ถึงแม้ว่าพระเยซูจะทำพระราชกิจอันอัศจรรย์มากมายขณะที่ทรงอยู่บนโลกนี้ และผู้ที่ไม่เชื่อในโลกนี้ได้_____ แต่ก็_____ทั้งพระเยซูและพระบิดา (15:24)
4. โลกนี้เกลียดชังพระเยซูโดยไม่มี_____ (15:25)
5. เวลาจะมาถึงเมื่อคนที่_____คริสเตียนจะคิดว่าเขาทำการนั้นเพื่อเป็นการปรนนิบัติ_____ (16:2)

6. พวกเขากะทำสิ่งที่น่ากลัวเหล่านั้นเพราะพวกเขาไม่_____พระบิดาหรือพระเยซู (16:3)
7. ถึงแม้ว่าเราต้องประสบความทุกข์ยากในโลก เราก็สามารถชื่นใจได้ เพราะพระเยซูทรง _____โลกแล้ว (16:33)

บทที่ 26 พระเยซูอธิษฐานเพื่อเรา

ยอห์น 17:1-8, 15-26

“เมื่อพระเยซูตรัสอย่างนั้นแล้ว พระองค์ก็
 แหงนพระพักตร์ขึ้นดูฟ้าและตรัสว่า “ข้าแต่
 พระบิดา ถึงเวลาแล้ว ขอโปรดให้พระบุตร
 ของพระองค์ได้รับเกียรติ เพื่อพระบุตรจะได้
 ถวายพระเกียรติแก่พระองค์ ดังที่พระองค์
 โปรดให้พระบุตรมีสิทธิอำนาจเหมือนมนุษย์
 หัสดัน เพื่อให้พระบุตรประทานชีวิตนิรันดร์

แก่คนที่พระองค์ทรงมอบแก่พระบุตรนั้น”³
 และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือการที่พวกเขา
 รู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์
 เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้
 มา “ข้าพระองค์ถวายพระเกียรติแก่พระองค์
 ในโลก เพราะข้าพระองค์ทำกิจที่พระองค์ทรง
 ให้ข้าพระองค์ทำนั้นสำเร็จแล้ว บัดนี้ข้าแต่
 พระบิดา ขอโปรดให้ข้าพระองค์ได้รับเกียรติ
 ต่อพระพักตร์ของพระองค์ คือเกียรติที่ข้า
 พระองค์มีร่วมกับพระองค์ก่อนที่โลกนี้มีมา
 “ข้าพระองค์สำแดงพระนามของพระองค์ แก่
 บรรดาคนที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์
 จากโลก คนเหล่านั้นเป็นของพระองค์แล้ว
 และพระองค์ประทานพวกเขาแก่ข้าพระองค์
 และเขาได้ปฏิบัติตามพระคำรัสของพระองค์
 แล้ว บัดนี้พวกเขาถือว่าทุกสิ่งที่คุณ

ประทานแก่ข้าพระองค์นั้นมาจากพระองค์ *
เพราะว่าพระดำรัสที่พระองค์ตรัสแก่ข้า
พระองค์นั้น ข้าพระองค์ก็ให้พวกเขาแล้วและ
เขาได้รับไว้ และรู้แน่ว่าข้าพระองค์มาจาก
พระองค์ และเชื่อแน่ว่าพระองค์ทรงใช้ข้า
พระองค์มา

¹⁵“ข้าพระองค์ไม่ได้ขอให้พระองค์เอาพวกเขา
ออกไปจากโลก แต่ขอให้ปกป้องเขาไว้ให้พ้น
จากมารร้าย ¹⁶พวกเขาไม่ใช่ของโลก เหมือน
อย่างที่ข้าพระองค์ไม่ใช่ของโลก ¹⁷ขอทรงแยก
พวกเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริง พระวณะ
ของพระองค์เป็นความจริง ¹⁸พระองค์ทรงใช้
ข้าพระองค์มาในโลกอย่างไร ข้าพระองค์ก็ให้
พวกเขาไปในโลกอย่างนั้น ¹⁹ข้าพระองค์
แยกตัวให้บริสุทธิ์ เพราะเห็นแก่เขาทั้งหลาย
เพื่อให้เขารับการแยกให้บริสุทธิ์ ด้วยความ
จริง

²⁰“ข้าพระองค์ไม่ได้อธิษฐานเพื่อคนเหล่านี้
พวกเดียว แต่เพื่อทุกคนที่วางใจในข้าพระองค์
เพราะถ้อยคำของพวกเขา ²¹เพื่อพวกเขาจะได้
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังเช่นพระองค์ผู้เป็น
พระบิดาสิตินข้าพระองค์และข้าพระองค์ใน
พระองค์ เพื่อพวกเขาจะได้อยู่ในพระองค์และ

ในข้าพระองค์ด้วย เพื่อโลกจะได้เชื่อว่า
พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา ²²เกียรติซึ่ง
พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์นั้น ข้า
พระองค์มอบให้แก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังเช่นพระองค์กับข้า
พระองค์ ²³ข้าพระองค์อยู่ในพวกเขาและ
พระองค์ทรงอยู่ในข้าพระองค์ เพื่อพวกเขาจะ
ได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์ เพื่อ
โลกจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา
และพระองค์ทรงรักพวกเขาเหมือนอย่าง
ที่พระองค์ทรงรักข้าพระองค์ ²⁴ข้าแต่พระบิดา
ข้าพระองค์ปรารถนาให้คนเหล่านั้นที่
พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์ อยู่กับข้า
พระองค์ในที่ที่ข้าพระองค์อยู่นั้น เพื่อพวกเขา
จะได้เห็นศักดิ์ศรีของข้าพระองค์ซึ่งพระองค์
ประทานแก่ข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรัก
ข้าพระองค์ก่อนที่จะทรงสร้างโลก ²⁵ข้าแต่
พระบิดาผู้ทรงธรรม โลกนี้ไม่รู้รักพระองค์
แต่ข้าพระองค์รู้จักพระองค์ และคนเหล่านี้รู้ว่า
พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา ²⁶ข้าพระองค์ทำ
ให้พวกเขารู้จักพระนามของพระองค์ และจะ
ทำให้เขาารู้จัก เพื่อความรักที่พระองค์ทรงรัก
ข้าพระองค์นั้นจะอยู่ในเขา และข้าพระองค์อยู่
ในเขา”

พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อท่าน

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ พยากรณ์ว่าพระเมสสิยาห์ทรง ทำการอ่อนน้อมเพื่อผู้ทรยศ (อิสยาห์ 53: 12) พระองค์ต้องการมอบชีวิตนิรันดร์ให้มากที่สุด (ยอห์น 17:2) แก่ทุกคนที่ต้อนรับพระองค์

พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อสาวกของพระองค์ด้วย เช้าตรู่วันหนึ่งพระองค์ทรงตรัสกับเปโตรว่า “ซีโมน ซีโมนเอ๋ย ดูเถิด ขาดานได้ออกพวกท่านไว้ เพื่อจะเผ่าร้อนเหมือนผัดข้าวสาลี แต่เราได้อธิษฐานเพื่อตัวท่าน เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้ขาด และเมื่อท่านได้หักกลับแล้ว จงชูกำลังที่น้องทั้งหลายของท่าน” (ลูกา 22:31-32) อีกครั้งหนึ่งในเวลานี้ที่พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อสาวกของพระองค์ก่อนที่จะสิ้นพระชนม์ พระองค์อธิษฐานให้สาวกรอดพ้นจากขาดานและความชั่วร้าย พระองค์ทรงอธิษฐานเพื่อชนรุ่นต่อไปในอนาคตที่จะเชื่อพระองค์เนื่องจากคำพยานของเหล่าสาวกผู้สละชีวิตเพื่อท่านนี้ พระองค์กำลังอธิษฐานเพื่อท่านอยู่!

พระองค์อธิษฐานเพื่อท่านอย่างไม่ลดละ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงสามารถเป็นนิรันดร์ที่จะช่วยคนทั้งปวง ที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้า โดยทางพระองค์นั้นให้ได้รับความรอด เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ เพื่อช่วยทูลขอพระกรุณาให้คนเหล่านั้น (ฮีบรู 7: 25) พระผู้ช่วยให้รอดของเราช่างประเสริฐจริงๆ! พระองค์ทรงอธิษฐานเพื่อให้เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ และเป็นหนึ่งเดียวกันในความรัก! ขอให้คำอธิษฐานของพระองค์สำเร็จผลในชีวิตและครอบครัวของท่านในทุกวันนี้ด้วย

ต่อมาเมื่อพระเยซูกำลังอธิษฐานในสวนเกธเซมาน พระองค์ถามสาวกของพระองค์ว่า เป็นอย่างไรนะ ท่านทั้งหลายจะคอยเฝ้าอยู่กับเราสักทุ่มเดียวไม่ได้หรือ (มัทธิว 26: 40) ในแต่ละวันท่านใช้เวลาสามลำพังกับพระเยซูบ้างไหม? ท่านใช้เวลาอธิษฐานเพื่อคนหลงหายและพระกายของพระองค์คือคริสตจักรหรือไม่? นี่เป็นสิทธิพิเศษที่เราสามารถพบกับพระองค์ ณ “พระที่นั่งแห่งพระกรุณา” ได้ในแต่ละวัน ฉะนั้นขอให้เราทั้งหลาย จงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะได้รับพระคุณที่จะช่วยเราในขณะนี้ที่ต้องการ (ฮีบรู 4:16)

บทที่ 27 พระเยซูทรงมีสิทธิเหนือการมีชีวิตและการตายของพระองค์เอง

ยอห์น 10:17-18

“ด้วยเหตุนี้พระบิดาจึงทรงรักเรา เพราะเรา
สละชีวิตของเรา เพื่อจะรับชีวิตนั้นคืนมาอีก
“ไม่มีผู้ใดชิงชีวิตไปจากเราได้ แต่เราสละ
ชีวิตด้วยใจสมัครของเราเอง เรามีสิทธิที่จะ
สละชีวิตนั้น และมีสิทธิที่จะรับคืนอีก ถ้า
จำเป็น เราได้รับมาจากพระบิดาของเรา”

ยอห์น 19:4-11

“ปีลาตก็ออกไปอีกและกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า
“อูเถิด เราพาคนนี้ออกมามอบให้ท่าน
ทั้งหลาย เพื่อให้ท่านรู้ว่าเราไม่เห็นว่ามี
ความผิดสิ่งใดเลย” พระเยซูจึงเสด็จออกมา
ทรงมงกุฎทำด้วยหนามและทรงเสื้อสีม่วง ปี
ลาตจึงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “คนนี้อย่างไร
ล่ะ” เมื่อพวกมหาปุโรหิตและพวกเจ้าหน้าที่
ได้เห็นพระองค์ เขาทั้งหลายร้องอึงว่า “ตรึง
เขาเสีย ตรึงเขาเสีย” ปีลาตกล่าวแก่เขาว่า
“พวกท่านเอาเขาไปตรึงเองเถิด เพราะเราไม่
เห็นว่าเขามีความผิดเลย” พวกเขายกตอบท่านว่า

“พวกเรามีกฎหมาย และตามกฎหมายนั้นเขา
ควรจะตาย เพราะเขาได้ตั้งตัวเป็นพระบุตร
ของพระเจ้า” กรัณปีลาตได้ยินดังนั้นท่านก็
ตกใจกลัวมากขึ้น ท่านเข้าไปในศาลปริโ
เทียมอีก และทูลพระเยซูว่า “ท่านมาจาก
ไหน” แต่พระเยซูมิได้คำตอบประการใด¹⁰
ปีลาตจึงทูลพระองค์ว่า “ท่านจะไม่พูดกับเรา
หรือ ท่านไม่รู้หรือว่าเรามีอำนาจที่จะปล่อย
ท่าน และมีอำนาจที่จะตรึงท่านที่กางเขนได้”
“พระเยซูตรัสตอบท่านว่า “ท่านจะมีอำนาจ
เหนือเราไม่ได้ นอกจากจะประจานจากเบื้อง
บนให้แก่ท่าน เหตุฉะนั้นผู้ที่อาศัยเราไว้กับ
ท่านจึงมีความผิดมากกว่าท่าน”

พระเยซูสิ้นพระชนม์ได้หรือ?

ในเมื่อพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าที่แท้จริงแล้ว มนุษย์ธรรมดาๆ จะฆ่าพระองค์ได้อย่างไร? ไม่มีมนุษย์คนไหนที่มีอำนาจเหนือพระองค์เลย แต่การสิ้นพระชนม์ของพระองค์นั้นเกิดจากการตัดสินใจของพระองค์เองและพระองค์ก็ตัดสินใจที่จะกลับคืนมามีชีวิตอีกครั้งด้วย

พระเยซูกล่าวคำอุปมาว่า ราชอาณาจักรของเรามาได้เป็นของโลกนี้ อัคราษาอำนาจของเรามาจากโลกนี้ คนของเราก็คงจะได้ต่อสู้ไม่ให้เรตกอยู่ในเงื้อมมือของพวกยิว แต่ราชอาณาจักรของเรามีได้มาจากโลกนี้ (ยอห์น 18: 36) พระเยซู อนุญาต ให้พระองค์เองถูกพวกยิวจับกุม เมื่อพระองค์ถูกจับกุมพระองค์ก็รับว่า ท่านคิดว่าเราขอพระบิดาของเราไม่ได้หรือ และในครู่เดียวพระองค์จะประทานทูตสวรรค์แก่เราว่าสิบสองกอง แต่ถ้าเช่นนั้นพระคัมภีร์ที่ว่า จำต้องเป็นอย่างนี้ จะสำเร็จได้อย่างไร (มัทธิว 26:53-54) เหล่าทูตสวรรค์ที่คอยปรนนิบัติพระเยซูเมื่อครั้งที่พระองค์อธิษฐานในสวนเกธเซมานั้นสามารถทำอาหารทั้งหมดที่มาจับกุมพระองค์ได้ภายในพริบตาเดียว แต่พระเยซูทรงรู้ถึงพระประสงค์ของพระเจ้าที่ทรงเปิดเผยไว้ในพระคัมภีร์

พระเยซูตรัสถึงพระองค์เองว่า บุตรมนุษย์จะต้องทนทุกข์ทรมานหลายประการ พวกผู้ใหญ่ พวกมหาปุโรหิตและพวกธรรมจารีจะไม่ยอมรับพระองค์ ในที่สุดพระองค์จะต้องถึงอุกประหารชีวิต แต่ในวันที่สามพระองค์จะทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาใหม่ (ลูกา 9: 22) ท่านเห็นไหมว่า พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพราะนั่นเป็นแผนการของพระเจ้าตั้งแต่ก่อนเริ่มสร้างโลก (วิวรณ์ 13:8)

นั่นเป็นแผนการอันอัศจรรย์ของพระเจ้าที่ทำให้พระเยซูทรงมีชัยชนะเหนือความตาย บุตรทั้งหลายร่วมสายโลหิตกันฉันใด พระองค์ก็ทรงเป็นเช่นนั้นด้วย เพื่อโดยทางความตายนั้นเอง พระองค์จะได้ทรงทำลายผู้ที่มีอำนาจแห่งความตาย ก็อ มารเสียได้ และจะได้ทรงช่วยเขาเหล่านั้นให้พ้นจากการเป็นทาสชั่วชีวิต เพราะเหตุกลัวความตาย (ฮีบรู 2: 14-15) ท่านกลัวความตายไหม? พระเยซูทรงตายเพื่อไถ่ท่านแล้ว! ใช่ว่าพระเยซูทรงเลือกสละชีวิตของพระองค์เพื่อท่าน!

บทที่ 28 พระเยซูถูกตรึงและถูกฝัง

ยอห์น 19:17-18, 30-37

เขาจึงพาพระเยซูไป และพระองค์ทรง
แบกกางเขนของพระองค์ไปยังที่ซึ่งเรียกว่า
กะโหลกศีรษะ ภาษาฮีบรูเรียกว่า กลโกธา¹⁸
ณ ที่นั้นเขาตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขนกับคนอื่น
สองคน คนละข้างและพระเยซูทรงอยู่กลาง
”เมื่อพระเยซูทรงรับน้ำส้มอุ่นแล้ว
พระองค์ตรัสว่า “สำเร็จแล้ว” และทรงก้ม
พระเศียรลงสิ้นพระชนม์¹⁹ วันนั้นเป็นวัน
เตรียม พวกยิวจึงขอให้ปีลาตทูลหาของผู้ที่
ถูกตรึงให้หัก และให้เอาศพไปเสีย เพื่อ
ไม่ให้ศพค้างอยู่ที่กางเขนในวันสะบาโต
(เพราะวันสะบาโตนั้นเป็นวันใหญ่)²⁰ ดังนั้น
พวกทหารจึงมาทูลหาของคนที่หนึ่ง และเขา

ของอีกคนหนึ่งที่ถูกตรึงอยู่กับพระองค์²¹ แต่
เมื่อเขามาถึงพระเยซู และเห็นว่า พระองค์
สิ้นพระชนม์แล้ว เขาจึงมิได้ทูลหาของ
พระองค์²² แต่ทหารคนหนึ่งเอาทวนแทงที่
ซี่ข้างของพระองค์ และโลหิตกับน้ำก็ไหล
ออกมาทันที²³ คนนั้นที่หักก็เป็นพยาน และ
คำพยานของเขาก็เป็นความจริง และเขาก็รู้
ว่าเขาพูดความจริง เพื่อท่านทั้งหลายจะได้
เชื่อ²⁴ เพราะสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น เพื่อให้เป็นจริง
ตามข้อพระธรรม ซึ่งว่า “พระอัฐของ
พระองค์จะไม่หักสักชิ้นเดียว”²⁵ และมีข้อพระ
ธรรมอีกข้อหนึ่งว่า “พวกเขาจะมองดู
พระองค์ผู้ที่เขาได้แทง”

การตายของพระเยซูไม่ใช่เหตุบังเอิญ

กฎแห่งคำสัญญาจะทำให้เข้าใจพระคัมภีร์ได้ก็คือ การสำนึกว่าพระคัมภีร์ทั้งหมดนั้นล้วนมีศูนย์กลางที่พระคริสต์ พระองค์จึงทรงอธิบายพระคัมภีร์ที่เล็งถึงพระองค์ทุกข้อ ให้เขาฟังเริ่มต้นตั้งแต่โมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะ (ลูกา 24:27) พระเยซูทรงรู้ว่า บรรดาคนที่เขียนไว้ในหมวดกรรมบัญญัติของโมเสส และในหมวดผู้เผยพระวจนะและในหมวดสดุดีกล่าวถึงเรานั้น จำเป็นจะต้องสำเร็จ (ลูกา 24:44) ครั้งนั้นพระองค์ทรงบันดาลให้ใจเขาทั้งหลายเกิดความสว่างขึ้น เพื่อจะได้เข้าใจพระคัมภีร์ พระองค์ตรัสกับเขาว่า “มีคำเขียนไว้อย่างนั้นว่า พระคริสต์จะต้องทรงทนทุกขุทรมาน และทรงเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม และจะต้องประกาศทั่วทุกประชาชาติในพระนามของพระองค์ ให้เขากลับใจใหม่รับการยกบาป ตั้งแต่วันที่กรุงเยรูซาเล็ม (ลูกา 24:45-47)

แผนการของพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่และอัศจรรย์ ถ้าท่านมีพระคัมภีร์ ขอให้ท่านศึกษาข้อพระคัมภีร์ที่บอกให้โลกรู้ถึงแผนการของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิมและการที่พระเยซูทรงกระทำให้แผนการนั้นสำเร็จได้อย่างไรตามรายการด้านล่างนี้ (นี่เป็นเพียงคำเผยพระวจนะส่วนหนึ่งจาก 300 คำเผยพระวจนะที่เกี่ยวข้องกับการเสด็จมาครั้งแรกของพระเยซู)

ชาวดานจับสิ่งทรงสร้างของพระเจ้าเป็นตัวประกัน แต่พระเจ้าทรงมีแผนการแห่งการช่วยกู้ที่ยิ่งใหญ่และแผนการนั้นก็สำเร็จแล้ว! เวลานี้ทุกคนที่ปรารถนาการช่วยกู้ก็สามารถหลุดพ้นจากพันธนาการของชาวดานได้แล้ว

แผนการของพระเจ้าสำหรับพระเยซู	คำเผยพระวจนะ	ความสำเร็จ
พระสัญญา “เมล็ดพันธุ์ของหญิง”	ปฐมกาล 3:15	กาลาเทีย 4:4
พระสัญญา “เมล็ดพันธุ์ของอับราฮัม”	ปฐมกาล 18:18	กิจการ 3:25
การประสูติในเบธเลเฮม	มีคาห์ 5:2	มัทธิว 2:1

การประสูติโดยหญิงพรหมจารีย์	อิสยาห์ 7:14	มัทธิว 1:18
พันธกิจที่กาลิลี	อิสยาห์ 9:1-2	มัทธิว 4:12-16
ทรงเป็นผู้เผยพระวจนะ	เฉลยธรรมบัญญัติ 18:15	ยอห์น 6:14
ทรงเป็นบุโรหิต	สดุดี 110:4	ฮีบรู 6:20
ทรงเป็นกษัตริย์	อิสยาห์ 9:7	ยอห์น 18:36-37
ถูกปฏิเสธโดยพวกยิว	อิสยาห์ 53:3	ยอห์น 1:11,5:43
เสด็จเข้าเมืองอย่างผู้พิชิต	เศคาริยาห์ 9:9	ยอห์น 12:13-15
ถูกทรมานโดยมิตรสาบ	สดุดี 41:9	มาระโก 14:10
ทรงถูกขายด้วยเงินเพียง 30 เหรียญ	เศคาริยาห์ 11:12	มัทธิว 26:15
พยานเท็จเพื่อกล่าวโทษพระองค์	สดุดี 27:12	มัทธิว 26:60-61
ทรงไม่ปริปากเมื่อถูกกล่าวโทษ	อิสยาห์ 53:7	มัทธิว 26:62-63
ทรงถูกโบยตีและถ่มน้ำลายรด	อิสยาห์ 50:6	มาระโก 14:65
ทรงถูกตรึงร่วมกับคนบาป	อิสยาห์ 53:12	มัทธิว 27:38
ทรงถูกแทงที่มือและเท้า	สดุดี 22:16	ยอห์น 20:27
ทรงถูกเขายื่นและดูหมิ่น	สดุดี 22:6-8	มัทธิว 27:39-40
เขาให้พระองค์ดื่มน้ำส้มขม	สดุดี 69:21(น้ำส้มสายชู)	ยอห์น 19:29
ทรงอธิษฐานเพื่อศัตรูของพระองค์	อิสยาห์ 53:12	ลูกา 23:34
ทรงถูกแทงที่ซี่ข้าง	เศคาริยาห์ 12:10	ยอห์น 19:34
กระดูกของพระองค์ไม่หักแม้แต่ซี่เดียว	สดุดี 34:20	ยอห์น 19:33
ทรงถูกฝังร่วมกับคนมั่งมี	อิสยาห์ 53:9	มัทธิว 27:57-60

การฟื้นพระชนม์ของพระองค์

สดุดี 16:10

มัทธิว 28:9

การเสด็จสู่สวรรค์ของพระองค์

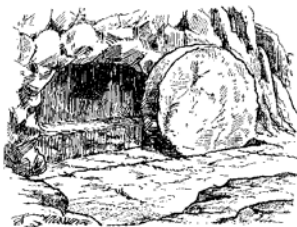
สดุดี 68:18

ลูกา 24:50-51

(เรื่องการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูนั้นมีรายละเอียดที่ครบถ้วนอยู่ในพระธรรมมัทธิวบทที่ 26

และ 27, มาระโก บทที่ 14 และ 15, ลูกา บทที่ 22 และ 23, ยอห์น บทที่ 18 และ 19, อิสยาห์ บทที่ 53 และ สดุดี บทที่ 22)

บทที่ 29 พระเยซูฟื้นจากความตาย

ยอห์น 20:9-1

¹ วันอาทิตย์เวลาเช้ามืด มารีย์ชาวมักดาลา อุโมงค์ก่อน เขาก็มองลงดูเห็นผ้าปูวางอยู่
มาถึงอุโมงค์ฝั่งศพ นางเห็นหินออกจากปาก แต่เขาไม่ได้เข้าไปข้างใน “ซีโมนเปโตรตาม
อุโมงค์อยู่แล้ว” นางจึงวิ่งไปหาซีโมนเปโตร มาถึงภายหลัง แล้วเข้าไปในอุโมงค์เห็นผ้า
และสาวกอีกคนหนึ่งที่พระเยซูทรงรักนั้น ป่านวางอยู่ และผ้าพันพระเศียรของพระองค์
และพูดกับเขาว่า “เขาเองก็พระผู้เป็นเจ้า ไม่ได้วางอยู่กับผ้าอื่น แต่พับไว้ต่างหาก” แล้ว
ออกไปจากอุโมงค์แล้ว และพวกเขาไม่รู้ว่าเขา สาวกคนหนึ่งที่มาถึงก่อนก็ตามเข้าไปด้วย เขา
เอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน” เปโตรจึงออกไปยัง ได้เห็นและเชื่อ “เพราะว่าขณะนั้นเขายังไม่
อุโมงค์กับสาวกคนนั้น” เขาวิ่งไปทั้งสองคน เข้าใจข้อพระธรรมที่เขียนไว้ว่า
แต่สาวกคนนั้นวิ่งเร็วกว่าเปโตรจึงมาถึง พระองค์จะต้องฟื้นขึ้นมาจากความตาย

ทำไมการเป็นขึ้นจากความตายจึงสำคัญ

โยบถามคำถามหนึ่งเมื่อนานมาแล้วว่า ถ้ามนุษย์ตายแล้ว เขาจะมีชีวิตอีกหรือ (โยบ 14:14) นี่เป็นคำตอบที่น่ายินดีของเขา แต่ส่วนข้า ข้าทราบว่ พระผู้ไถ่ของข้าทรงพระชนม์อยู่ และในที่สุดพระองค์จะทรงปรากฏบนแผ่นดินโลก (หรือ ผงกลีดิน) และหลังจากผิวหนังของข้า ถูกทำลายไปอย่างนี้แล้วใน (หรือ โดยปราศจาก) เนื้อหนังของข้า ข้าจะเห็นพระเจ้า(โยบ 19:25-26) ใช่แล้ว! เพราะพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ เราจึงมีชีวิตอยู่ด้วยเช่นเดียวกัน (ยอห์น 14: 19)

เพราะถึงแม้ว่าพระองค์ทรงถูกตรึงเพราะทรงอ่อน พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่เพราะฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพราะว่เราก็อ่อนด้วยกันกับพระองค์ แต่เรามีชีวิตเป็นอยู่กับพระองค์ เพราะฤทธิ์เดชของพระเจ้า(2 โครินธ์ 13:4)

เปาโลสรุปพระกิตติคุณทั้งหมดไว้ในข้อพระคัมภีร์ 2 ข้อ เรื่องซึ่งข้าพเจ้ารับไว้ นั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลาย เป็นเรื่องสำคัญที่สุดคือว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์ เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ และทรงถูกฝังไว้ แล้ววันที่สามพระองค์ ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาใหม่ ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น (1 โครินธ์ 15:3-4) ถ้าไม่มีการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูคริสต์แล้ว เราก็ไม่มีเรื่องใดที่จะต้องเทศนา เราจะไม่มีความหวัง เราก็ยังคงมีชีวิตอยู่ในความบาปและมีจุดจบคือความตาย แต่สรรเสริญพระเจ้าที่พระเยซูยังทรงพระชนม์อยู่และพระองค์ทรงสามารถมีชีวิตอยู่ภายในท่าน!

ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงชุบให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย ทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงชุบให้พระเยซูคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น จะทรงกระทำให้กายซึ่งต้องตายของท่าน เป็นขึ้นมาใหม่ โดยเฉพาะแห่งพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย (โรม 8: 11)

บัดนี้เราต้องมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์

เพราะว่าความรักของพระคริสต์ได้ครอบครองเราอยู่ เพราะเราคิดเห็นอย่างนี้ว่ามีผู้หนึ่งได้ตายเพื่อคนทั้งปวง เหตุฉะนั้นคนทั้งปวงจึงตายแล้ว และพระองค์ได้ทรงวายพระชนม์เพื่อคนทั้งปวง เพื่อคนเหล่านั้นที่มีชีวิตอยู่จะมีได้อยู่เพื่อประโยชน์แก่ตัวเองอีกต่อไป แต่จะอยู่เพื่อพระองค์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์ และทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแทนเราทั้งหลาย (2 โครินธ์ 5: 14-15) เราตายต่อความบาปของเราแล้วเมื่อพระคริสต์ทรงตายเพื่อเรา บัดนี้เราจึงมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า เราเป็นสิ่งที่ทรงสร้างใหม่ในพระองค์ เราไม่ได้มีชีวิตใหม่นี้เพื่อตัวเองอีกต่อไป แต่เพื่อพระองค์! ชีวิตของท่านไม่ได้เป็นของท่านเองอีกแล้ว พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้ว ด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้นท่านจงวายพระเกียรติแก่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด (1 โครินธ์ 6: 20)

บทที่ 30 พระเยซูมาปรากฏต่อมารีย์

ยอห์น 20:11-17

“ฝ่ายมารีย์ยังยืนร้องไห้อยู่นอกอุโมงค์ ขณะที่ร้องไห้อยู่เธอก็หันลงมองดูที่อุโมงค์¹² และได้เห็นทูตสวรรค์สององค์สวมเสื้อขาวนั่ง

อยู่ ณ ที่ซึ่งเขาวางพระศพพระเยซู องค์หนึ่งอยู่เบื้องพระเศียร องค์หนึ่งอยู่เบื้องพระบาท¹³ ทูตทั้งสองพูดกับมารีย์ว่า “หญิงเอ๋ย ร้องไห้ทำไม” เธอตอบว่า “เพราะเขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไปเสียแล้ว และข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเขาเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน”¹⁴ เมื่อมารีย์พูดอย่างนั้นแล้ว ก็หันกลับมาและเห็นพระเยซูประทับยืนอยู่ แต่ไม่ทราบว่าเป็นองค์พระเยซู¹⁵ พระเยซูตรัส

ถามว่า “หญิงเอ๋ย ร้องให้ทำไม เจ้าตามหา
ผู้ใด” มารีย์สำคัญว่าพระองค์เป็นคนทำสวน
จึงตอบว่า “นายเจ้าข้า ถ้าท่านเอาพระองค์
ไป ขอบอกให้ดิฉันรู้ว่าเอาพระองค์ไปไว้ที่
ไหน ดิฉันจะได้รับพระองค์ไป” “พระเยซู
ตรัสกับเธอว่า “มารีย์เอ๋ย” มารีย์จึงหันมา
ทูลพระองค์เป็นภาษาฮีบรูว่า “รับโบนี่”

(ซึ่งแปลว่า อาจารย์)” พระเยซูตรัสกับเธอว่า
“อย่าห่วงงั้นยิวเราไว้ เพราะเรายังมีขึ้น
ไปหาพระบิดาของเรา แต่จงไปหาพวกที่
น้องของเราและบอกเขาว่า เราจะขึ้นไปหา
พระบิดาของเรา และพระบิดาของท่าน
ทั้งหลาย ไปหาพระเจ้าของเราและพระ
เจ้าของท่านทั้งหลาย”

พระเยซูให้เกียรติต่อผู้หญิง

ทั้งในชั่วโมงแห่งความเศร้าสลดและชั่วโมงแห่งความชื่นชมยินดี พระเยซูทรงให้เกียรติแก่
ผู้หญิง ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ทรมานที่บนไม้กางเขน พระเยซูทรงตรัสกับมารดาของ
พระองค์อย่างอ่อนสุภาพและฝากเธอไว้ในความดูแลของสาวกผู้เป็นที่รักของพระองค์คือ ยอห์น
(ยอห์น 19: 26-27) และในเวลาแห่งชัยชนะที่ทรงฟื้นคืนพระชนม์ พระองค์ทรงเลือกที่จะปรากฏ
ตัวครั้งแรกแก่ผู้หญิงคนหนึ่งคือ มารีย์ (มารีย์อีกคนหนึ่ง)

ผู้หญิงของพระเจ้า ผู้ซึ่งไว้วางใจในพระองค์และประดับกายของเธอด้วยวิญญาณแห่ง
ความสุภาพและรักสงบนั้นเป็น สิ่งที่ประเสริฐยิ่งในสายพระเนตรพระเจ้า (1 เปโตร 3:4) เมื่อพระ
เจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์นั้น พระองค์ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นชายและ
หญิง เพราะทั้งสองทำให้ภาพสะท้อนถึงพระลักษณะแห่งพระฉายาของพระองค์มีความสมบูรณ์
(ปฐมกาล 1:27) ในเรื่องฝ่ายวิญญาณนั้น พระเจ้าทรงประทานโอกาสที่เท่าเทียมกันสำหรับทั้ง

ผู้หญิงและผู้ชายเพื่อเข้ามาหาพระคริสต์และรับมรดกของพระองค์ พระองค์จึงได้ทรงประทานพระสัญญาอันประเสริฐและใหญ่ยิ่งแก่เรา..และจะได้รับส่วนในสภาของพระองค์

(2 เปโตร 1:4) จะไม่เป็นชายหรือหญิง เพราะว่าท่านเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยพระเยซูคริสต์ (กาลาเทีย 3:28ข)

พระเจ้าทรงให้เกียรติแก่ผู้หญิงอย่างยิ่ง ดังที่พระองค์ตรัสสั่งให้ผู้ที่เป็ฯสามีรักภรรยาของเขามือเหมือนกับที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักรและยอมสละชีวิตเพื่อเธอได้ (เอเฟซัส 5:25) เช่นนั้นแหละ สามีจึงควรจะรักภรรยาของตนเหมือนกับรักกายของตนเอง ผู้ที่รักภรรยาของตนก็รักตนเอง (เอเฟซัส 5:28) พระเจ้าทรงชอบพระทัยในความเป็นเนื้อเดียวกันอย่างสมบูรณ์ระหว่างสามีและภรรยา พระองค์เกลียดชังการหย่าร้าง พระเยซูคริสต์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสว่า “เพราะว่าเราเกลียดชังการหย่าร้าง และการที่ใครกระทำทารุณต่อภรรยาของตน” (มาลาคีย์ 2:16) ก็ขอให้ท่านทำให้ความยินดีของข้าพเจ้าเต็มเปี่ยม ด้วยการมีความคิดอย่างเดียวกัน มีความรักอย่างเดียวกัน มีใจรู้สึกและคิดพร้อมเพรียงกัน อย่าทำสิ่งใดในทางซึ่งดีกันหรือถือดี แต่จงมีใจอ่อนถ่อมกว่าคนอื่นดีกว่าตัว (ฟิลิปปี 2:2-3)

บทที่ 31 พระเยซูมาปรากฏต่อเหล่าสาวก

ยอห์น 20:19-22

“ค่าวันนั้นซึ่งเป็นวันอาทิตย์ เมื่อสาวกปิดประตูห้องที่พวกเขาอยู่แล้ว เพราะกลัวพวกยิว พระเยซูได้เสด็จเข้ามาประทับยืนอยู่ท่ามกลางเขาตรัสว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับ

ท่านทั้งหลายเถิด”²⁰ ครั้นพระองค์ตรัสอย่าง
นั้นแล้ว พระองค์ทรงให้เขาดูพระหัตถ์และ
สีข้างของพระองค์ เมื่อพวกเขาได้เห็นองค์
พระผู้เป็นเจ้าแล้วก็มีความยินดี²¹ พระเยซู
ตรัสกับเขาอีกว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับ

ท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาทรงใช้เรามาฉันใด
เราก็ใช้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น”²² ครั้น
พระองค์ตรัสดังนั้นแล้วจึงทรงระบายลม
หายใจออกเหนือเขา ตรัสกับเขาว่า “จงรับ
พระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด”

แบบฝึกหัด

พระเยซูทรงตรัสว่าอะไร? จงเติมคำลงในช่องว่าง

1. “_____ จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” (ข้อ 19)
2. “พระบิดาทรงใช้เรามาฉันใด เราก็_____ ฉันนั้น” (ข้อ 21)
3. “_____ พระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” (ข้อ 22)

บทที่ 32 จากความสงสัยสู่ความเชื่อของโรมัส

ยอห์น 20:24-29

“ฝ่ายโรมัสที่เขาเรียกกันว่าเฟเล ซึ่งเป็น
สาวกคนหนึ่งในสิบสองคนนั้น ไม่ได้อยู่กับ
พวกเขาเมื่อพระเยซูเสด็จมา²⁵ สาวกอื่นๆ จึง

บอกโรมัสว่า “เราได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า
แล้ว” แต่โรมัสตอบเขาเหล่านั้นว่า “ถ้าข้า
ไม่เห็นรอยตะปูที่พระหัตถ์ของพระองค์ และ

ไม่ได้เอานิ้วของข้าแยงเข้าไปที่รอยตะปุ่มนั้น และไม่ได้เอามือของข้าแยงเข้าไปที่สีข้างของพระองค์แล้ว ข้าจะไม่เชื่อเลย” “ครั้นล่วงไปแปดวันแล้ว เหล่าสาวกของพระองค์อยู่ด้วยกันในบ้านนั้นอีก และโรมัสก็อยู่กับพวกเขาด้วย ประตูปิดแล้ว แต่พระเยซูเสด็จเข้ามาประทับยืนอยู่ท่ามกลางเขา และตรัสว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” ²⁷

แล้วพระองค์ตรัสกับโรมัสว่า “จงยื่นนิ้วมาที่นี่และดูมือของเรา จงยื่นมือออกคลำที่สีข้างของเรา อย่าขาดความเชื่อเลย จงเชื่อเถิด” ²⁸ โรมัสทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์” ²⁹ พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เพราะท่านได้เห็นเราท่านจึงเชื่อหรือ ผู้ที่ไม่เห็นเราแต่เชื่อก็เป็นสุข”

พระพรพิเศษ

พระเยซูตรัสว่าท่านมีพระพรพิเศษถ้าท่านเชื่อในพระองค์ ถึงแม้ว่าท่านจะมองไม่เห็นพระองค์ได้ด้วยตาเปล่าก็ตาม วันนี้เรารู้จักพระเยซูได้โดยพระวิญญาณผู้ทรงสถิตอยู่ภายในเรา เรารู้จักพระองค์ได้โดยพระวจนะที่พระองค์ตรัสกับเราผ่านทางพระคัมภีร์ด้วย

วันหนึ่งเราจะได้พบพระองค์ แต่เรารู้ว่าเมื่อพระองค์จะเสด็จมาปรากฏนั้น เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์ เพราะว่าเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราเห็นพระองค์ทรงเป็นอยู่นั้น (1 ยอห์น 3: 2) บุคคลผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้เห็นพระเจ้า (มัทธิว 5: 8) ดูเถิดพระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆ และนัยน์ตาทุกดวง และคนเหล่านั้นที่ได้ทรงพระองค์จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะรำไห้เพราะพระองค์ จะเป็นไปอย่างนั้น อาเมน (วิวรณ์ 1: 7) เมื่อท่านเห็นพระเยซู ท่านจะดีใจหรือเสียใจ? ถ้าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าของท่าน เหมือนอย่างที่ทรงเป็นพระเจ้าของโรมัส ท่านก็必将มีความยินดี อย่างยิ่ง!

บทที่ 33 พระเยซูมีอำนาจที่จะจัดเตรียมให้เรา

ยอห์น 21:2-6, 9-12, 15-17

“คือ ซีโมนเปโตร โธมัสที่เรียกว่าแฝด นาสานาเอลชาวบ้านกาลาแคว้นกาลิลี บุตรทั้งสองของเศเบดี และสาวกของพระองค์อีกสองคนกำลังอยู่ด้วยกัน ซีโมนเปโตรบอกเขาว่า “ข้าจะไปจับปลา” เขาทั้งหลายจึงพูดกับท่านว่า “เราจะไปด้วย” แล้วพวกเขาก็ออกไปลงเรือ แต่คืนนั้นเขาจับปลาไม่ได้เลย ครั้นรุ่งเช้า พระเยซูประทับยืนอยู่ที่ฝั่ง แต่เหล่าสาวกไม่รู้ว่าเป็นพระเยซู พระเยซูตรัสถามเขาว่า “ลูกเอ๋ย มีปลาบ้างหรือเปล่า” เขาตอบว่า “ไม่มี” พระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “จงทอดอวนลงทางด้านขวาเรือ เติลแล้วจะได้ปลาบ้าง” เขาจึงทอดอวนลง และได้ปลาเป็นอันมาก จนลากอวนขึ้นไม่ได้ เมื่อเขาขึ้นมานับฝั่งเขาก็เห็นด้านทิศใต้ฟุ้ง มี

ปลาวางอยู่ข้างบน และมีขนมปัง พระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “เอาปลาที่ได้เมื่อคืนนี้มาบ้าง” ซีโมนเปโตรจึงลงไปในเรือแล้วลากอวนขึ้นฝั่ง อวนติดปลาใหญ่เต็ม มีหนึ่งร้อยห้าสิบสามตัว ถึงมากอย่างนั้นอวนก็ไม่ขาด พระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “มารับประทานอาหารกันเถิด” พวกสาวกไม่มีใครกล้าถามพระองค์ว่า “ท่านคือใคร” เพราะเขารู้ว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้ว พระเยซูตรัสกับซีโมนเปโตรว่า “ซีโมนบุตรยอห์นเอ๋ย เจ้ารักเรามากกว่าเหล่านี้หรือ” เขาทูลพระองค์ว่า “เป็นความจริงพระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์รักพระองค์” พระองค์ตรัสสั่งเขาว่า “จงเลี้ยงลูกแกะของเราเถิด”¹⁶ พระองค์ตรัสกับเขาครั้งที่สองว่า “ซีโมน

บุตรยอห์นเอ๋ย เจ้ารักเราหรือ” เขาทูลตอบ พระองค์ว่า “เป็นความจริงพระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์รักพระองค์” พระองค์ตรัสกับเขาว่า “จงดูแลแกะของเราเถิด” “พระองค์ตรัสกับเขารั้ที่สามว่า “ซีโมนบุตรยอห์นเอ๋ย เจ้ารักเราหรือ” เปโตรก็

เป็นทุกข้อที่พระองค์ตรัสถามเขารั้ที่สาม ว่า “เจ้ารักเราหรือ” เขาจึงทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง พระองค์” พระเยซูตรัสกับเขาว่า “จงเลี้ยงแกะของเราเถิด”

มารับประทานอาหารกันเถิด

ข้างเป็นภาพที่สวยงามสักเพียงใดที่พระเยซูทรงเชื้อเชิญสาวกของพระองค์ให้รับประทานอาหารร่วมกัน! พระเยซูทรงนำเหล่าสาวกมายังสถานที่อันบริบูรณ์ไปด้วยการจัดเตรียม ท่านหัวเราะหาความชอบธรรมหรือไม่? พระเยซูตรัสว่า **บุคคลผู้ใดหัวเราะหาความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าพระเจ้าจะทรงให้อิ่มบริบูรณ์ (มัทธิว 5: 6)**

ทุกๆเช้าท่านจงเข้ามารับประทานอาหารในการทรงสถิตของพระองค์ อาหารนั้นคือพระวจนะของพระเจ้าที่ให้ความอิ่มใจ พระเจ้าผู้ทรงปลดปล่อยท่านจากพันธนาการตรัสว่า **อ้าปากของเจ้าให้กว้างเถิด เราจะป้อนเจ้าให้อิ่ม (สดุดี 81: 10x)**

ถ้าท่านเป็นของพระคริสต์ ท่านจะได้รับการเชื้อเชิญสู่งานเลี้ยงฉลองอิกงานหนึ่งซึ่งจะเกิดขึ้นก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมายังโลกนี้ในฐานะจอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย นั่นคือ งานมงคลสมรสที่เลี้ยงฉลองความเป็นเนื้อเดียวกันระหว่างพระองค์กับบรรดาผู้เชื่อชั่ววันรันคร์

ยอห์นบันทึกไว้ว่า **ขอให้เราทั้งหลายร่วมยินดีและเต้นโลดถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลามงคลสมรสของพระเมษโปดกแล้ว และเจ้าสาวของพระองค์ได้เตรียมพร้อมแล้ว”** ทรงโปรดให้เจ้าสาวสวมผ้าป่านเนื้อละเอียดบริสุทธิ์ เพราะผ้าป่านเนื้อดีนั้นได้แก่ การประพฤติ

อันชอบธรรมของพวกธรรมิกชน” (วิวรณ์ 19:7-8) ท่านพร้อมสำหรับงานเลี้ยงฉลองนี้หรือยัง? จำไว้ว่า เราไม่สามารถสวมใส่ความชอบธรรมของเราเองได้ เพราะในสายตาของพระเจ้าแล้วการกระทำอันชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งอันเหมือนเสื้อผ้าที่สกปรก (อิสยาห์ 19:7-8) พระเยซูแต่เพียงพระองค์เดียวที่ทรงเป็นเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรมซึ่งทำให้เราเป็นที่ยอมรับและสามารถเข้าสู่งานมงคลสมรสนี้ได้ เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์ (2 โครินธ์ 5:21) นี่เป็นการแลกเปลี่ยนที่เลิศจริงๆ คือการที่พระองค์ทรงแบกรับความบาปของเราไปแต่ทรงประทานความชอบธรรมให้แก่เราแทน!

จงเลี้ยงแกะของเราเถิด

หลังจากที่พระเยซูทรงเลี้ยงดูท่านแล้ว พระองค์ต้องการให้ท่านเลี้ยงดูผู้อื่นต่อไปด้วย ท่านเคยได้รับการเลี้ยงดูจิตวิญญาณด้วยการศึกษาพระธรรมข้อไหนหรือไม่? จงเลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่ในความดูแลของท่าน {สำเนาต้นฉบับบางฉบับเพิ่มคำว่า เอาใจใส่ดูแล} ไม่ใช่ด้วยความฝันใจแต่ด้วยความเต็มใจ {สำเนาต้นฉบับบางฉบับเพิ่มคำว่า ตามน้ำพระทัยของพระเจ้า} ไม่ใช่ด้วยการเห็นแก่ทรัพย์สิ่งของที่ได้มาโดยทุจริต แต่ด้วยใจเลื่อมใส และไม่ใช่เหมือนเป็นเจ้านายที่ข่มขู่ผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ แต่เป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะนั้น (1 เปโตร 5:2-3) เราสามารถอวยพรผู้อื่นได้ด้วยการแบ่งปันพระวจนะของพระเจ้าและดำเนินชีวิตที่เป็นแบบอย่างให้แก่พวกเขา สอนเขาให้อธิษฐานถึงสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเขาไว้ นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป.... (มัทธิว 28:

20)

เฉลยคำตอบ

เฉลยคำตอบแบบฝึกหัดในคู่มือศึกษาพระธรรมยอห์น กรุณาตรวจสอบคำตอบหลังจากตอบคำถามแล้ว

เรื่องที่ 1

1. พระเจ้า
2. อยู่กับพระเจ้า
3. ชีวิต
4. ความมืด
5. ยอห์น
6. พระองค์เอง
7. บุตรของพระเจ้า
8. เลือดเนื้อ,มนุษย์, พระเจ้า
9. ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
10. ท่ามกลางเรา
11. ความบริบูรณ์, พระคุณซ้อนพระคุณ
12. พระบุตร

เรื่องที่ 2

1. เสียง,ถิ่นทุรกันดาร
2. ทาง,ให้ตรงไป
3. ภายหลัง,ดำรงอยู่ก่อน
4. ลูกแกะ,พระเจ้า,ความบาป,โลก
5. ชาวอิสราเอล
6. นกพิราบ,พระวิญญาณบริสุทธิ์

เรื่องที่ 4

1. จงกระทำตามที่ท่านสั่งเจ้าเกิด
2. เสมอปากโอ่ง

เฉลยคำตอบ

เรื่องที่ 6

1. ขุนนาง, กลางคืน	7. โมเสส, งู
2. ครู	8. รัก, พิณาส, ชีวิต
3. บังเกิดใหม่	9. พิพากษาลงโทษ, ช่วยกู้
4. น้ำ, พระวิญญาน	10. พิพากษาลงโทษ, วางใจ
5. เนื้อหนัง	11. ความมืด, ความสว่าง, เลวทราม, พิพากษาลงโทษ
6. วิญญาน	12. ชอบ

เรื่องที่ 7

1. พระองค์ทรงเห็นดเหนือ
2. ขอน้ำให้เราดื่มบ้าง
3. เพราะพวกยิวไม่คบหาชาวสะมาเรีย
4. น้ำชำระชีวิต
5. คนที่ดื่มจากบ่อของยาโคบ
ก็จะกระหายอีกแต่คนที่ดื่มที่น้ำที่พระเยซู
ประทานให้จะไม่กระหายอีกเลย
6. เธอมีสามีมาแล้ว 5 คน และคนที่อยู่อยู่กับเธอ
ตอนนี้ก็ไม่ใช่มามีของเธอ
7. นมัสการ
8. ด้วยวิญญานและความจริง
9. เข้าไปในเมืองและบอกกับผู้คนเรื่องพระคริสต์
10. การกระทำตามพระทัยของพระองค์ ผู้ทรงใช้เรามา
และทำให้งานของพระองค์สำเร็จ
11. พระคริสต์, พระผู้ช่วยโลกให้รอด

เฉลยคำตอบ

เรื่องที่ 9

1. 38 ปี
2. หายโรค
3. จงลุกขึ้น, เดินไป
4. อย่าทำบาปอีก
5. กฎวันสะบาโต, เสมอพระเจ้า

เรื่องที่ 13

1. ดำรง, สวาก
2. สัจจะ
3. ทาส
4. พระบุตร
5. รัก
6. พระเจ้า
7. พระประสงศ์, รู้ว่า

เรื่องที่ 14

1. พระเยซู
2. เพื่อนบ้าน
3. ฟาริสี
4. บิดามารดา
5. ชายตาบอด
6. พระเยซู
7. ชายตาบอด

เรื่องที่ 21

1. ล้างเท้า, ล้างเท้า
2. รัก, รัก

เรื่องที่ 25

1. ของโลก
2. พระบิดา
3. เห็น, เกลียดซัง
4. สาเหตุ
5. ประหารชีวิต, พระเจ้า
6. รู้จัก
7. ชนะ

เรื่องที่ 31

1. สันติสุข
2. ใช้ท่านทั้งหลายไป
3. จงรับ

การนำคู่มือไปใช้

เนื่องจากพระเจ้าทรงจัดเตรียมเงินทุนเพื่อจัดพิมพ์คู่มือนี้สำหรับแจกฟรี ดังนั้นคู่มือนี้จะแจกให้กับทุกคนที่มีความต้องการ เพื่อใช้ทั้งในการศึกษาส่วนตัวหรือศึกษาภายในกลุ่ม ขอให้ทุกท่านที่ต้องการนำคู่มือนี้เพื่อไปแจกให้กับผู้อื่น กรุณาเขียนจดหมายเพื่อแจ้งรายละเอียดในการแจกคู่มือของท่านได้โดยตรงที่

WORLD MISSIONARY PRESS, INC.
PO Box 120
New Paris, Indiana 46553 U.S.A.

บริษัท เอเชียคอมมูนีเคชั่น แอนด์ เทรนนิง เซอร์วิส จำกัด
12/89-91 หมู่ 3 ต.สันกลาง อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ 50130
โทร. 053-960290 แฟกซ์ 053-960288

คู่มือนี้ไม่ได้มีเป้าหมายสำหรับการแจกทั่วไป
แต่สำหรับแจกเพื่อการศึกษาส่วนตัวหรือภายในกลุ่ม

ออกแบบปกโดย จอห์น สตีล
ฉบับภาษาไทย จัดพิมพ์โดย Acts co.org